

การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี
ขนาดพิเศษ

THE STUDY OF DESIGN SUPPORTIVE ATTIRE FOR PLUS-SIZE LADIES.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2566

KMITL-2023-ED-M-222-014

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE STUDY OF DESIGN SUPPORTIVE ATTIRE FOR PLUS-SIZE
LADIES

THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION
IN TECHNOLOGY OF INDUSTRIAL PRODUCT DESIGN
SCHOOL OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2023

KMITL-2023-ED-M-222-014

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2023

SCHOOL OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ สุภาพสตรีขนาดพิเศษ
นักศึกษา	นางสาวนรากร ปลั่งกลาง
รหัสประจำตัว	62603078
ปริญญา	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ.	2566
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาสินี บุรีคำพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.จตุรงค์ เลหาหะเพ็ญแสง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ 2) ออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ 3) ทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ และ 4) เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สุภาพสตรีขนาดพิเศษ และร้านจำหน่ายชุดสุภาพสตรีขนาดพิเศษ จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 3 คน กลุ่มทดสอบที่เป็นสตรีขนาดพิเศษผลิตภัณฑ์จำนวน 5 คนกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นสตรีขนาดพิเศษจำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi- Structured Interview) แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ และประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสรีระของสตรีขนาดพิเศษ ช่วงบนก็คือบริเวณต้นแขนกับหน้าอกข้างลำตัวช่วงหน้าอกที่จะมีเนื้อส่วนเกินเป็นจำนวนมาก และช่วงเอวเหนือสะดือถึงช่วงสะโพกที่ส่งผลถึงการใส่เสื้อผ้า มักจะมีเนื้อส่วนเกินออกมาทำให้ไม่มั่นใจเวลาสวมใส่เสื้อผ้า ผลการประเมินออกแบบผลิตภัณฑ์แผ่นกระชับหน้าท้องผู้เชี่ยวชาญได้ให้คะแนนรูปแบบที่ 3 สูงที่สุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ \bar{X} = 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.= 0.54 ผลิตภัณฑ์แผ่นกระชับต้นแขนผู้เชี่ยวชาญได้ให้คะแนนรูปแบบที่ 1 สูงที่สุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ \bar{X} = 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.= 0.48 ผลิตภัณฑ์กางเกงกระชับต้นขาผู้เชี่ยวชาญได้ให้คะแนนรูปแบบที่ 1 สูงที่สุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ \bar{X} = 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.= 0.54 ผลิตภัณฑ์กระชับต้นแขนและหน้าท้องผู้เชี่ยวชาญได้ให้คะแนนรูปแบบที่ 2 สูงที่สุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ \bar{X} = 4.24 ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน S.D.= 0.69 ผลลัพธ์ชุดด้านนอกผู้เชี่ยวชาญได้ให้คะแนนรูปแบบที่ 1 สูงที่สุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ \bar{X} = 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.= 0.51 ผลการทดสอบการใช้งานพบว่า ขนาดสัดส่วนของผู้สวมใส่มีขนาดลดลงจากขนาดเดิมของผู้สวมใส่ เครื่องแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษสามารถวางสรีระของผู้สวมใส่ได้ดีในระดับหนึ่ง และยังสามารถส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดูมั่นใจได้มากยิ่งขึ้น ผลการประเมินความพึงพอใจโดยผู้บริโภครวมที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษพบว่า ความพึงพอใจในเสื้อกระชับต้นแขนมีค่าระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.29) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.= 0.58) ความพึงพอใจในเสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้องมีค่าระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.91) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.= 0.17) ความพึงพอใจในกางเกงกระชับต้นขามีค่าระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.71) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.= 0.45) ความพึงพอใจในชุดด้านนอกมีค่าระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.93) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.= 0.21) ความพึงพอใจในแผ่นกระชับหน้าท้องมีค่าระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.66) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.= 0.55)

Thesis Title	The Study of Design Supportive Attire for Plus-Size Ladies.
Student	Miss Narakorn Prangkang
Student ID.	62603078
Degree	Master of Science in Industrial Education
Program	Technology of Industrial Product Design
Year	2023
Thesis Advisor	Asst.Prof.Dr. Suthasini Bureekhampun
Thesis Co-Advisor	Assoc.Prof.Dr. Chaturong Louhapensang

ABSTRACT

The purposes of this study were to: 1) study and analyze the body shape of plus-sized women; 2) design clothing accessories for plus-size women; 3) test the usability of plus-size women's clothing accessories; and 4) analyze the consumer satisfaction of plus-size women's clothing. In this research, sample groups were selected using purposive sampling method, which consisted of five plus-size women and sellers of plus-size women's clothing; three experts in costume design; five plus-size women as product testers; and ten plus-size women as consumers. The research tools consisted of semi-structured interview; the evaluation survey of product design (for experts); and product satisfaction survey (for consumers).

The body shape problems of plus size women were the excess skin and fat that appeared on side body of upper arm and chest area. Moreover, it also presented in the waist area (from above the navel level to the hip) which caused the insecure feeling when wearing clothes. The product design of abdominal compression binder was evaluated by experts. As a result, the design no.3 had highest evaluation scores, and overall results was in high level (\bar{x} = 4.39, S.D.= 0.54). The design no.1 of upper arm compression binder had highest evaluation scores with overall results was in high level (\bar{x} = 4.47, S.D. = 0.48). The design no.1 of thigh compression pants had highest evaluation scores with highest level of overall results (\bar{x} = 4.55, S.D. = 0.54). The design no.2 of upper arms and abdomen abdominal compression products had highest evaluation scores, and overall results was in high level (\bar{x} = 4.24, S.D. = 0.69). The design no.1 of outerwear products had highest evaluation score and high level in

overall (\bar{x} = 4.43, S.D. = 0.51). Results of usability testing found that the body shape of female testers was slenderer as compared to before. Clothing designed for plus-size women could feature the slenderness and promoted self-confidence of wearer. The consumer satisfaction of plus-size women's clothing accessories was evaluated. It was found that the satisfaction of upper arm compression shirt was at a high level (\bar{x} = 4.29, S.D. = 0.58). The satisfaction of upper arms and abdomen compression shirt was highest (\bar{x} = 4.91, S.D. = 0.17). The satisfaction of thigh compression pants was at a highest level (\bar{x} = 4.71, S.D. = 0.45). The satisfaction of outerwear products was at a highest level (\bar{x} = 4.93, S.D. = 0.21). Lastly, the satisfaction of abdominal compression binder was highest (\bar{x} = 4.66, S.D. = 0.55).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ก็ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.จตุรงค์ เลาะห์เพ็ญแสง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในขั้นตอนสุดท้าย จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดี รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา เบ็งทอง และรองศาสตราจารย์อรรถพร ฤทธิเกิด ที่ได้กรุณาช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของเรื่องมีวิจัยในครั้งนี้ เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลภัทร์ รักสวน อาจารย์ ดร.พีรยา สระมาลา อาจารย์ ดร.เกษม มานะรุ่งกิจ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบแต่ผู้สนใจศึกษาเครื่อง ประกอบการแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ กราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และผู้ที่เกี่ยวข้อง และเป็นส่วนหนึ่งในวิทยานิพนธ์เล่มนี้หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขอ อภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นรากร ปลั่งกลาง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	10
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวสรีระของประชากรไทย.....	12
2.2 ศึกษาข้อมูลช่วงอายุของผู้ประสภาวะการสะสมไขมันในร่างกาย.....	14
2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	14
2.4 ศึกษาหุ่นหรือรูปร่างของผู้หญิง.....	15
2.5 ศึกษาข้อมูลเครื่องประกอบการแต่งกายต่างๆ.....	18
2.6 ศึกษาข้อมูลการแต่งกายของสตรีขนาดพิเศษ.....	21
2.7 ศึกษาข้อมูลเครื่องประกอบการแต่งกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	23
2.8 ศึกษาการออกแบบอุปกรณ์ประกอบเครื่องแต่งกาย.....	26
2.9 วัสดุการทำเครื่องแต่งกาย.....	31
2.10 การตลาดเสื้อผ้าของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	43
2.11 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์.....	47
2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ.....	65
3.2 เพื่อออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	67
3.3 เพื่อทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพ สตรีขนาดพิเศษ.....	70
3.4 เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	71
3.5 แผนผังขั้นตอนและกระบวนการวิธีดำเนินการวิจัย.....	74
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสรีระของสตรีขนาดพิเศษ.....	76
4.2 ผลการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	87
4.3 ผลการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาด พิเศษ.....	102
4.4 ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ สุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	108
บทที่ 5 สรุปผลและอภิปรายผล.....	119
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	119
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	121
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	122
บรรณานุกรม.....	123
ภาคผนวก.....	126
ภาคผนวก ก เอกสารราชการ.....	127
ภาคผนวก ข เครื่องมือในการวิจัย.....	144
ภาคผนวก ค เอกสารราชการ.....	161

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ง Working Drawing.....	169
ภาคผนวก จ การลงพื้นที่ทำวิจัย.....	181
ประวัติผู้ทำวิจัย.....	186

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงเส้นใยจากธรรมชาติ (Natural Fibers).....	33
2.2 เส้นใยประดิษฐ์ (Man-Made fibers).....	33
2.3 รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer Styles Inventory - CSI).....	59
4.1 การวิเคราะห์ การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	77
4.2 การวิเคราะห์ถอดบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	88
4.3 การวิเคราะห์วัสดุประเภทใยสังเคราะห์.....	88
4.4 การวิเคราะห์วัสดุประเภทใยธรรมชาติ.....	89
4.5 การวิเคราะห์เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	89
4.6 ผลการประเมินประเภผลิตภัณฑ์แผ่นกระชับหน้าท้อง โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3).....	90
4.7 ผลการประเมินประเภผลิตภัณฑ์แผ่นกระชับต้นแขน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3).....	94
4.8 ผลการประเมินประเภผลิตภัณฑ์กางเกงกระชับต้นขา โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3).....	96
4.9 ผลการประเมินประเภผลิตภัณฑ์เสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3).....	99
4.10 ผลการประเมินประเภผลิตภัณฑ์ชุดด้านนอก โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3).....	101
4.11 แสดงผลการทดสอบผลิตภัณฑ์.....	103
4.12 แสดงจำนวนและคำร้อยละข้อมูลผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อ เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษจำนวน 10 คน.....	108
4.13 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภท เสื้อกระชับ ต้นแขน.....	109
4.14 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อกระชับ ต้นแขนและหน้าท้อง.....	111

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภท กางเกงกระชับต้นขา.....	113
4.16 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทแผ่นกระชับ หน้าท้อง.....	115
4.17 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทชุดด้าน นอก.....	117

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2.1 แสดงสรีระมาตรฐานสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีไทย.....	13
2.2 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงนาฬิกาทราย.....	15
2.3 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงสามเหลี่ยมคว่ำ.....	16
2.4 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงลูกแพร.....	16
2.5 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงแอปเปิ้ล.....	17
2.6 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า.....	17
2.7 การกระชับสัดส่วนจากภายใน.....	22
2.8 การกางเกงขาบานเอวสูง.....	23
2.9 การใส่เสื้อคลุมปิดส่วนเกิน.....	24
2.10 เข็มขัดรัดกลางตัว.....	24
2.11 จับคู่เครื่องประดับ.....	25
2.12 การใส่กระเป๋าผ้าใบใหญ่.....	26
2.13 แสดงอุปกรณ์ตัดเย็บ.....	43
2.14 กระบวนการเกิดแรงจูงใจ.....	50
2.15 แสดงองค์ประกอบของความคาดหวัง.....	52
2.16 แสดงประเภทและบทบาทของผู้บริโภค.....	55
3.1 ขั้นตอนและกระบวนการวิธีดำเนินการวิจัย.....	73
4.1 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุภาพสตรีขนาดพิเศษ.....	79
4.2 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) ประเภท เสื้อเกาะอก.....	88
4.3 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) ประเภทแผ่นกระชับต้นแขน.....	88
4.4 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) อุปกรณ์รัดหน้าท้อง.....	89
4.5 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) อุปกรณ์กระชับต้นแขนและหน้าท้อง.....	89
4.6 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) เครื่องแต่งกายปรับสรีระ.....	89
4.7 แสดงภาพร่างแผ่นกระชับหน้าท้อง.....	90

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.8 แสดงภาพร่างแผ่นกระชับต้นแขน.....	93
4.9 แสดงกางเกงกระชับต้นขา.....	96
4.10 แสดงเสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง.....	98
4.11 แสดงผลิตภัณฑ์ชุดด้านนอก.....	100
4.12 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อกระชับต้นแขน.....	109
4.13 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง.....	111
4.14 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทกางเกงกระชับต้นขา.....	113
4.15 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทแผ่นกระชับหน้าท้อง.....	115
4.16 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทชุดด้านนอก.....	117

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความหลากหลายทางพันธุกรรม ที่สิ่งมีชีวิตแต่ละชีวิตได้รับการถ่ายทอดและส่งต่อไปยังรุ่นสู่รุ่น (วิสุทธิ ไบไม. 2548: 34) เช่น ลักษณะความหลากหลายของลวดลายและสี ลักษณะทางพันธุกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดนั้นผ่านทางยีนส์ (genes) ที่มีอยู่ในสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด ซึ่งส่งผลให้สิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกันอาจมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันไปตามพันธุกรรม ที่ได้รับการถ่ายทอดมา ตัวอย่างของความหลากหลายทางพันธุกรรมมีอยู่ทุกครอบครัวของมนุษย์ เช่น พี่น้องอาจมีสีผิว สีผม และสีของนัยน์ตาที่แตกต่างกัน เป็นต้น ในทางสังคมมนุษย์ เมื่อมนุษย์เกิดมาต้องมีสังคม เพราะมนุษย์ไม่สามารถอาศัยได้เพียงลำพัง (วิชัย เทียนถาวร. 2562) เมื่อเกิดเป็นสังคม กฎระเบียบจึงเกิดขึ้น เพื่อให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นปกติสุข เพราะในสังคมนั้นประกอบไปด้วยคนทุกเพศ ทุกวัย กฎระเบียบทางสังคมจึงแตกต่างกันตามหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคน ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ประเพณี และวัฒนธรรม (พุทธิพนันท์ บุญเรือง. 2560: 16-20) ที่มีรูปแบบเรียบง่ายไปสู่รูปแบบที่สลับซับซ้อนมากขึ้น และมีความเจริญก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ จนเกิดเป็นความสมบูรณ์สังคมที่มีมิติหลากหลาย เช่น การดำรงชีพ การกิน แต่งกาย ที่แตกต่างกันออกไปตามฐานะ หรือแม้แต่นิยมความชื่นชอบ เมื่อพูดถึงการแต่งกาย มนุษย์มักจะแต่งกายให้เสริมบุคลิกภาพของตนเองให้ดูดีหรือตอบสนองความชื่นชอบของตนเอง จึงเกิดเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่มีความหลากหลายตามสรีระรูปร่างของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันออกไป

ในยุคสมัยปัจจุบันที่ผู้หญิงไทยมากกว่า 19 ล้านคนมีค่า ดัชนีมวลกาย (BMI: Body Mass Index) โดยเฉลี่ย 24.5 จนติดอันดับที่ 2 ซึ่งมาเลเซียติดอันดับหนึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 25.7 ของในกลุ่มอาเซียนในประเทศต่าง ๆ ซึ่งดัชนีมวลกายต้องไม่น้อยกว่าหรือไม่เกิน 23 หรือในช่วง 23-24.9 ซึ่งอยู่ในภาวะร่างกายเริ่มมีน้ำหนักเกิน แต่ถ้าเกิน 25 ขึ้นไปถือว่าอ้วน และยังสามารถดูได้อีกหนึ่งอย่างคือรอบเอวโดยไม่ควรเกิน 80 เซนติเมตร (ศูนย์ข้อมูลและข่าวสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง. 2562) ซึ่ง (วิชัย เอกพลกร. ม.ป.ป.) ได้กล่าวไว้ว่า โรคอ้วน หรือภาวะอ้วนนั้นสามารถพบในได้สูงสุดในกลุ่มผู้หญิงได้ถึง 42% และในส่วนของผู้ชายนั้น 33% สาเหตุหลัก ๆ นั้นเกิดจากวิถีชีวิตที่รับประทานอาหารที่มีพลังงานมากเกินไปจากที่ร่างกายต้องการ และร่างกายเก็บสะสมพลังงานนั้น ๆ ไว้ สาเหตุที่เป็นผู้หญิงมากกว่าและง่ายกว่าผู้ชายนั้นก็เพราะว่า ผู้หญิงนั้นมีสัดส่วนที่เป็นไขมันจำนวนมากว่าผู้ชาย อย่างผู้หญิงนั้นมีน้ำหนักตัว 100 กิโลกรัม จะมีไขมันที่อยู่ในร่างกายนั้นมากกว่า 20-25% ซึ่งผู้ชายนั้นมีค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียง 15% และอีกหนึ่งอย่างคือผู้ชายนั้นจะมีการออกกำลังกาย และกิจกรรมระหว่างวันมากกว่าผู้หญิงจึงทำให้ค่าดัชนีมวลกายของผู้ชายน้อยกว่าผู้หญิงนั่นเอง

มาตรฐานขนาดร่างกายของผู้หญิงไทย ซึ่ง จุฬาลักษณ์ ตันประเสริฐ อ่างถึงใน (ผู้จัดการออนไลน์. 2552) ซึ่งเป็นนักวิจัยผู้ที่ริเริ่มโครงการได้ทำการสำรวจข้อมูลรูปร่างต่าง ๆ ของอาสาสมัครจำนวน 13,442 ราย ด้วยเครื่อง 3D Scanner ที่จะยิงสแกนแสงขาวซึ่งไม่ส่งผลเป็นอันตรายต่ออาสาสมัคร และยังมีลักษณะของแสงที่เหมือนแสงนีออน ไปบนร่างกายของอาสาสมัคร ซึ่งจากนั้นเซ็นเซอร์ 12 ตัวจะทำการประมวลผลโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายและสร้างเป็นภาพ 3 มิติด้วยซอฟต์แวร์ Swarm Intelligence เพื่อประมวลผล “และเมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ได้ทำการแบ่งรูปร่างผู้หญิงไทยจะแบ่งได้เป็น 10 ไซส์ (size) โดยวัดจาก ออก เอว และสะโพก มีตั้งแต่ 28 30 32 34 36 38 40 42 44 และ 46 นิ้ว โดยขนาดรูปร่างผู้หญิงไทยมาตรฐานจะได้อยู่ที่ไซส์ 36 นิ้ว” สัดส่วนเป็นทรงกระบอกและเอวไม่คอด

ในสังคมที่เร่ร่อนผู้คนส่วนใหญ่นิยมทานอาหารจำพวกอาหารที่ไม่คุณค่าทางโภชนา (Junk Food) เนื่องจากมีความสะดวกสบายและประหยัดเวลาในการรับประทาน ซึ่งอาหารเหล่านี้ที่เต็มไปด้วยไขมัน น้ำหวาน น้ำอัดลมหลากสีหลากหลายชนิด อีกทั้งอาหารทอด มัน ปิ้งย่าง ที่ขายอยู่ตามท้องตลาดทั่วไป ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาเหล่านี้เป็นเหตุภาวะการสะสมไขมันในร่างกาย ที่ส่งผลให้มีสิริรูปร่างที่มีขนาดเกินมาตรฐานมากกว่าปกติ (เดลินิวส์. 2558)

สภาพสตรีขนาดพิเศษหรืออีกชื่อหนึ่งที่เรียกกันคือสภาพสตรีขนาดพลัสไซส์ (Plus Size) เราต้องเข้าใจบรรทัดฐานความนิยมด้านความงามของแฟชั่นกันก่อน เริ่มจากอุตสาหกรรมแฟชั่นมักนิยมนางแบบที่มีรูปร่างเรียวยาวผอมบางหรือที่เราเรียกกันว่าหุ่นนางแบบนั่นเอง เว้นแต่ว่าบางแบรนด์มีความสุดโต่งมากอย่างเช่นการออกแบบเพื่อเสื้อผ้าแบรนด์พลัสไซส์นั่นเอง จุดเริ่มต้นของสาวพลัสไซส์เราต้องย้อนไปตอนต้นยุค ‘10s เลยทีเดียวเมื่อ Lane Bryant แบรินด์เสื้อผ้าสัญชาติอเมริกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับรูปร่างของผู้หญิงที่อาจจะมีความหน้าอกและช่วงตัวใหญ่กว่าปกติ ในช่วงปี ‘50s – 60s ซึ่งทางแบรนด์ก็มีโปสเตอร์เป็นหลักฐานว่าได้ตีโฆษณาเพื่อเข้าใจผู้หญิงกลุ่มนี้มากขึ้น ในฝั่งยุโรปก็ได้เริ่มต้นที่อังกฤษช่วงประมาณยุค ‘30s โดยแบรนด์ Evans เรียกได้ว่าต้นกำเนิดของแฟชั่นพลัสไซส์มีมานานแล้วพอสมควรเพียงแต่ว่ากลับกลายเป็นกระแสรองของสังคมไปเสียอย่างนั้น มากไปกว่านั้นฝั่งเอเชียแทบไม่มีพื้นที่ให้สำหรับนางแบบพลัสไซส์เลยด้วยซ้ำ พลัสไซส์ในด้านแฟชั่นนั้น ทุกแบรนด์จะนิยมความเพริ้วหุ่นนางแบบ แต่ก็มีอีกหลายแบรนด์เช่นกันที่สร้างสรรค์ออกแบบเสื้อผ้า โดยเฉพาะให้แก่ผู้หญิงขนาดพิเศษ (Plus Size) กลุ่มนี้โดยเฉพาะ อย่างเช่น Navabi ซึ่งเคยมีประเด็นเกี่ยวโซว์แบบนางฟ้า หรือ Max Mara เคยปล่อยไลน์สำหรับสาวหุ่นพลัสๆ มาตั้งแต่ปี 1980 ถือว่าเป็นก้าวสำคัญที่ความแตกต่างด้านรูปร่างของหญิงสาวจะไม่ใช่อุปสรรคด้านแฟชั่น เมื่อมาถึงปี 2019 ด้วยพัฒนาที่เข้ามาของการออกแบบเสื้อผ้าของสาวพลัสไซส์ เพราะสุดท้ายความสวยรูปร่างของหญิงสาวจะมีหลากหลายแค่ไหน บนรันเวย์กลับแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลง (นาทนาม ไวยหงษ์. 2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เริ่มจากกลุ่มผู้หญิงขนาดพิเศษในอเมริกามีมากถึงร้อยละ 67 และจำนวนเสื้อผ้าของผู้หญิงขนาดที่มีวางจำหน่ายอยู่เพียงร้อยละ 20 และในญี่ปุ่นผู้หญิงขนาดพิเศษมีถึงร้อยละ 31.33 และเสื้อผ้าที่มีวางจำหน่ายเพียงร้อยละ 3.5 และตามด้วยผู้หญิงขนาดพิเศษในไทยมีร้อยละ 24 แต่จำนวนเสื้อผ้าที่มีวางจำหน่ายนั้นมีเพียงน้อยนิด (ไอทอปพลัส. 2563) แต่ก็เริ่มมีกลุ่มผู้ผลิตได้มีการทำไซส์พิเศษเพิ่มมากขึ้นเพื่อตอบสนองผู้บริโภคอย่างผู้หญิงขนาดพิเศษแต่ก็ยังมีย้อยอยู่ดีแต่ก็ไม่ได้เน้นการดีไซน์ที่สามารถแก้ไขในปัญหาในเรื่องสัดส่วนรูปร่างได้จะเพียงปรับขนาดจากขนาดมาตรฐานปกติให้มีขนาดที่ใหญ่ขึ้นจากเดิมเพียงเท่านั้นเพื่อให้ผู้หญิงขนาดพิเศษสามารถใส่เสื้อผ้าเหล่านั้นได้

ในปัจจุบันการค้าขายเสื้อผ้าทั้งออนไลน์และหน้าร้านยังคงประสบปัญหาเรื่องขนาดเสื้อผ้าที่มีความไม่พอดีตัวอยู่มาก ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญที่สร้างความไม่พึงพอใจให้กับลูกค้าและห่างหายไปไม่กลับมาซื้ออีกเลย ซึ่งเจ้าของธุรกิจเองเลยต้องให้ความสำคัญกับเรื่องขนาดของเสื้อผ้ามากขึ้น (ธนาคารกรุงเทพ. 2563) ซึ่งสภาพสตรีขนาดพิเศษซึ่งจะประสบปัญหาพวกนี้เป็นอย่างมาก อย่างเช่นขนาดหน้าอก เอว สะโพก หรือต้นแขน ต้นขา ที่ไม่ได้มีขนาดตามมาตรฐานอย่างสภาพสตรีขนาดปกติจึงทำให้ประสบปัญหาในการเลือกซื้อเสื้อผ้ายากกว่าปกติ

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายต่าง ๆ นั้นสามารถทำให้ผู้หญิงเรามีความสวยงามได้มากขึ้นและยังเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ และรสนิยมที่เฉพาะตัวของผู้ใช้ในการเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับตนเองและสร้างบุคลิกภาพให้ตนเองซึ่งสามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่มากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ ศรีนยา เกษมบุญญากร (2551: 55) อ้างถึงใน (เกล้าลภา ยุทธภิญโญ และ สุทธาวรรณ จีระพันธ์. 2560: 379) กล่าวว่า การสวมใส่เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกันนั้นจะช่วยให้ภาพลักษณ์ของผู้ใช้นั้นดูดีมากยิ่งขึ้นไป ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อผู้สวมใส่และเสริมความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในการแต่งตัวเพื่อสร้างบุคลิก ให้ดูดีมากยิ่งขึ้น ควรสวมใส่เสื้อผ้าที่ปกปิด หรืออำพรางจุดบกพร่องจุดด้อยของตัวผู้ใส่ และเน้นจุดเด่นของตัวผู้สวมใส่ ดังนั้นผู้หญิงจึงต้องมีความพิถีพิถัน ในการเลือกเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

จากความเป็นมาและความสำคัญนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ผู้วิจัยต้องการที่จะทำการศึกษาและวิจัยรูปแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระขนาดพิเศษของสภาพสตรี เพื่อแก้ปัญหาการสวมใส่เสื้อผ้าและอำพรางปกปิดร่างกายส่วนเกิน อันนำไปสู่การสร้าง ความมั่นใจในการแต่งกายและการดำเนินชีวิตของสภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำไปสู่อการศึกษและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสภาพสตรีขนาดพิเศษ

- 1.2.2 เพื่อออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 1.2.3 เพื่อทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 1.2.4 เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษาเรื่อง “การศึกษาและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ” ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวความคิดตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของ อีระชัย สุขสด. (2544: 88) ได้กล่าวถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ว่า ผลิตภัณฑ์ที่ดีย่อมเกิดมาจากการออกแบบที่ดีในการออกแบบผลิตภัณฑ์เสนอแนวคิด ให้ผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมตามหลักการออกแบบ โดยหลักการออกแบบควรคำนึงดังนี้

- 1. ด้านการใช้งาน
- 2. ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน

1.3.2 เพื่อออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของ อัจฉรา สโรบล (มปป.). การออกแบบเสื้อผ้า พื้นฐานการออกแบบ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ (Elements of design) ด้านต่างๆ ดังนี้

- 1.3.2.1 เส้น (Line)
- 1.3.2.2 สี (Color)
- 1.3.2.3 ที่ว่าง (Space)
- 1.3.2.4 รูปแบบหรือรูปร่าง (Form)
- 1.3.2.5 พื้นผิว (Texture)

1.3.3 เพื่อทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยใช้กรอบการออกแบบแฟชั่น ตามแนวคิดของ Clare Waight Keller

- 1.3.3.1 ด้านการใช้งาน
- 1.3.3.2 ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน
- 1.3.3.3 ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว
- 1.3.4.4 ด้านการใช้งานที่ส่งผลต่อความสบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

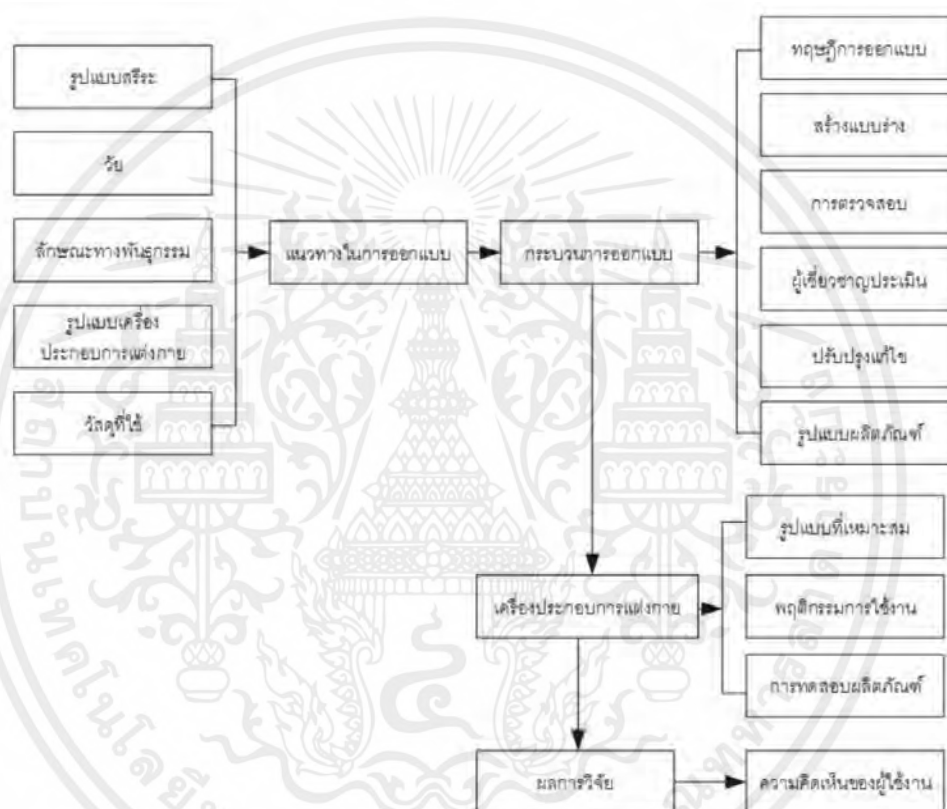
1.3.4 เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของ กรอบแนวความคิด กรอบแนวความคิด ด้านการประเมินผล ผู้วิจัยใช้กรอบการออกแบบแฟชั่น ตามแนวคิดของ Clare Waight Keller

1.3.4.1 ด้านการใช้งาน

1.3.4.2 ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน

1.3.4.3 ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว

1.3.4.4 ด้านการใช้งานที่ส่งผลต่อความสบาย

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเขตของการศึกษาและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิจัยเพื่อการศึกษาและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตามวัตถุประสงค์ และได้กำหนดเนื้อหาการวิจัย ดังนี้

- 1.4.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 1.4.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์การยศาสตร์
- 1.4.1.3 ศึกษาปัญหาสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 1.4.1.4 ศึกษาการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
- 1.4.1.5 ศึกษาวัสดุ และเส้นใยที่เกี่ยวข้อง
- 1.4.1.6 ศึกษาออกแบบอุปกรณ์ประกอบการเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาด

พิเศษ

- 1.4.1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4.2 ขอบเขตด้านเวลา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายเพื่อสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษและการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต ถ่ายภาพ และจดบันทึก ให้ได้ข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ การดำเนินการวิจัย และสรุปผลการดำเนินการวิจัย

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ และกำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ให้สอดคล้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาการออกแบบ ร้านจำหน่าย และร้านตัดเย็บโดยกำหนดขอบเขตการศึกษาจำนวน 2 ร้าน ใน กรุงเทพมหานคร ศูนย์การค้าส่งเครื่องแต่งกาย 813/8 ถนนเพชรบุรี ซอย21 แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 รวมถึงสุภาพสตรีขนาดพิเศษจำนวน 10คน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยจะนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์หารายละเอียดสำหรับประยุกต์ในการออกแบบอุปกรณ์ประกอบการเครื่องแต่งกายสำหรับแก้ปัญหาสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ รวมถึงในด้านการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ ที่ผ่านการออกแบบและพัฒนาขึ้นตามจุดประสงค์ในการวิจัย

1.4.4 ขอบเขตตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ

1.4.4.1 ประชากรและกลุ่มที่ศึกษา

- (1) ประชากร ได้แก่ สุภาพสตรีขนาดพิเศษอายุ 20-30 ปี และร้านจำหน่ายชุดสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) กลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ สภากสตรีขนาดพิเศษอายุ 20-30 ปี และร้านจำหน่ายชุด จำนวน 10 ท่าน สภากสตรีขนาดพิเศษ โดยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด. 2560:44-45) จากข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษา

1.4.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi- Structured Interview) (พิสนุ พงสสี. 2554. 243-244) ที่มีการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ โดยใช้การถ่ายภาพ การบันทึกเสียง และการจดบันทึก โดยเครื่องมือผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4.4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ข้อมูลปฐมภูมิ คือ การเข้าศึกษากลุ่มสตรีขนาดพิเศษ เพื่อรวบรวมแนวทางและประเด็นในการศึกษาต่าง ๆ การสัมภาษณ์ ร้านจำหน่ายเสื้อผ้าสตรีขนาดพิเศษ เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงปัญหาและเป็นแนวทางในการศึกษาพัฒนาสู่การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายเพื่อปรับสรีระขนาดพิเศษของสภากสตรี

(2) ข้อมูลทุติยภูมิ คือ เอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภากสตรีขนาดพิเศษและเพื่อให้ได้ข้อมูลการเชื่อมโยงต่าง ๆ ที่ใช้เป็นตัวกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายเพื่อปรับสรีระขนาดพิเศษของสภากสตรี

1.4.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการลงพื้นที่ทำการตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการแบบสามเส้า (triangulation) ใช้รูปแบบ Methods Triangulation การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บข้อมูลหลายวิธีการ

1.4.5 ขอบเขตตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภากสตรีขนาดพิเศษ

1.4.5.1 ประชากรและกลุ่มที่ศึกษา

(1) ประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญทางการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ที่มีประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวข้อง

(2) กลุ่มที่ศึกษา คือ ผู้เชี่ยวชาญทางการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการออกแบบ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้อง

1.4.5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Checklist) โดยมีข้อความมาให้หลายข้อและให้ทำเครื่องหมายลงในช่องที่เว้นไว้ (พิสนุ พงศ์ศรี. 2554: 179-185)

1.4.5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ คือ การลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล สัมภาษณ์ ถ่ายภาพ การสอบถามผู้เชี่ยวชาญและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินแบบร่างเครื่องประกอบการแต่งกายเพื่อปรับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.4.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบพารามิเตอร์ (Parameter) โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย 5 ระดับ สำหรับรูปแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.4.6 ขอบเขตตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 คือ เพื่อทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.4.6.1 ประชากรและกลุ่มที่ศึกษา

(1) ประชากร ได้แก่ สุภาพสตรีขนาดพิเศษอายุ 20-30 ปี
(2) กลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ สุภาพสตรีขนาดพิเศษอายุ 20-30 ปี จำนวน 10 ท่าน โดยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากสภาพทางกายภาพของสุภาพสตรีขนาดพิเศษที่ประกอบไปด้วย อายุ น้ำหนัก สภาพร่างกาย เป็นต้น

1.4.6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบ “Usability Test” หรือ การทดสอบการใช้งานผลิตภัณฑ์ และตัวทดลองต้นแบบ (Prototype) คำถามหรือสิ่งที่ผู้วิจัยอยากทราบจากผู้ใช้ เอกสารที่ใช้สำหรับการบันทึกข้อมูล

1.4.6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ อุปกรณ์กล้องถ่ายภาพ เพื่อสังเกตพฤติกรรมของผู้ใช้ และสิ่งที่ผู้ใช้กระทำต่อตัวทดลองต้นแบบ (Prototype) (Screen recorder) ทำการทดสอบ 2 ครั้งกับผู้ใช้งาน โดยขอบเขตการทดสอบประกอบไปด้วย

- (1) ความครบถ้วนของประโยชน์ใช้สอย
- (2) ความเหมาะสมในการออกแบบ
- (3) ความเหมาะสมของส่วนประกอบ
- (4) ความพึงพอใจในการนำไปใช้จริง

1.4.6.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบพารามิเตอร์ (Parameter) โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย 5 ระดับ สำหรับรูปแบบเครื่องประกอบการแต่งกายเพื่อปรับสรีระของสภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.4.7 ขอบเขตตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 4 คือ เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.4.7.1 ประชากรและกลุ่มที่ศึกษา

- (1) ประชากร ได้แก่ สภาพสตรีขนาดพิเศษอายุ 20-30ปี
- (2) กลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ สภาพสตรีขนาดพิเศษอายุ 20-30ปี จำนวน 10 ท่าน โดยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด. 2560:44-45) จากสภาพทางกายภาพของสภาพสตรีขนาดพิเศษที่ประกอบไปด้วย อายุ น้ำหนัก สภาพร่างกาย เป็นต้น

1.4.7.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- (1) แบบสอบถามเกี่ยวกับผู้บริโภค โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Checklist) โดยมีข้อความมาให้หลายข้อและให้ทำเครื่องหมายลงในช่องที่เว้นไว้ พิสนุ พงศ์ศรี. (2554: 184)
- (2) แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ของการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายเพื่อปรับสรีระขนาดพิเศษของสภาพสตรีที่ผ่านการพัฒนาตามหลักแนวความคิดและทฤษฎี
- (3) แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Opened-Ended Questionnaire) โดยเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบ หรือข้อเสนอแนะของผู้บริโภคที่สนใจต้องการแนะนำเพิ่มเติม

1.4.7.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- (1) ข้อมูลปฐมภูมิ คือ การลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล สัมภาษณ์ ถ่ายภาพ รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินแบบร่างในการสร้างเครื่องประกอบการแต่งกายเพื่อปรับสรีระขนาดพิเศษของสภาพสตรี
- (2) ข้อมูลทุติยภูมิ คือ เอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขั้นตอนในการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ ที่ใช้เป็นตัวกำหนดในการออกแบบสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และศึกษาเกณฑ์ในการพิจารณาแบบร่าง

1.4.7.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้รูปแบบของ Kano's Model เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจเทียบกับฟังก์ชันการทำงาน

1.4.8 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ
 สุกภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.5.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของกายศึกษาออกแบบอุปกรณ์
 ประกอบเครื่องแต่งกายสำหรับสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษและวิธีการผลิตโดยการค้นคว้าเอกสาร
 ข้อมูลจากสถาบันศึกษา ประเภทงานวิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าอิสระและแหล่งข้อมูลทาง
 อินเทอร์เน็ต

1.5.2 การลงพื้นที่เพื่อถ่ายภาพ สัมภาษณ์ สังเกต และสัมภาษณ์กลุ่มที่ศึกษา โดยวิธีการจด
 บันทึกเพื่อรวบรวมข้อมูลในการศึกษาปัจจัยในการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ
 สุกภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.5.3 สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยการจดบันทึกหรือบันทึกภาพเป็นภาพนิ่ง ศึกษาพฤติกรรม
 ของผู้ใช้งานเพื่อการศึกษาและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.5.4 วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเพื่อนำผลไปสู่การกำหนดแนวทางในการศึกษาและออกแบบ
 เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ และนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม
 โดยใช้แนวคิดเรื่องหลักเกณฑ์การออกแบบ ในส่วนของการประเมินงานออกแบบดังนี้ ประโยชน์ใช้
 สอย ความสะดวกสบายในการใช้งาน ความสวยงาม ด้านความเหมาะสมกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต

1.5.5 ทำการออกแบบพัฒนาและร่างต้นแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี
 ขนาดพิเศษตามแนวทางที่ได้ผลสรุปข้อมูลภายใต้คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการ
 ออกแบบ

- การร่างแบบ (Idea Sketch)
- การเขียนแบบ (Sketch Design)
- การเขียนแบบเพื่อการผลิต (Working Drawing)

1.5.6 ทำการผลิตเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

1.5.7 ประเมินความพึงพอใจ ของผู้บริโภคเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี
 ขนาดพิเศษที่ได้พัฒนาแล้ว

1.5.8 สรุปและอภิปรายผลการวิจัยข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 เครื่องประกอบการแต่งกาย หมายถึง อุปกรณ์เสริม เติมแต่งเสื้อผ้าสำหรับสุภาพสตรี ขนาดพิเศษ

1.6.2 สุภาพสตรีขนาดพิเศษ หมายถึง สุภาพสตรีที่มีสรีระรูปร่างใหญ่กว่าขนาดมาตรฐานทั่วไป และขนาดรอบอก 38 นิ้วขึ้นไป หรือสัดส่วนต่าง ๆ ที่มีขนาดพิเศษกว่ามาตรฐาน

1.6.3 การออกแบบ หมายถึง การออกแบบปรับปรุงแก้ไขเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษให้ต้องตามความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งการออกแบบครอบคลุมถึงการออกแบบวัสดุ ระบบ หรือ ปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ และยังรวมถึง การคิดเชิงออกแบบ (design thinking)

1.6.4 คุณลักษณะที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ หมายถึง ความครบถ้วนของประโยชน์ใช้สอย ความเหมาะสมในการออกแบบ ความเหมาะสมของส่วนประกอบ และความพึงพอใจในการนำไปใช้จริง

1.6.5 การทดสอบการใช้งาน หมายถึง การใช้งานโดยกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาความยืดหยุ่นของเนื้อผ้า การปรับสรีระของร่างกายที่เหมาะสม

1.6.6 สะภาวะการณ้สะสมไขมันในร่างกาย หมายถึง โรคอ้วน

1.6.7 สวมใส่สบาย หมายถึง สวมใส่แล้วไม่อึดอัด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งการลงพื้นที่ที่สำรวจเพื่อเก็บข้อมูลปฐมภูมิ และการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อันเป็นประโยชน์ในการสนับสนุนในงานวิจัยนี้ เพื่อใช้ในการศึกษาและออกแบบ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวสรีระของประชากรไทย
- 2.2 ศึกษาข้อมูลช่วงอายุของผู้ประสบภาวะการสะสมไขมันในร่างกาย
- 2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 2.4 ศึกษาหุ่นหรือรูปร่างของผู้หญิง
- 2.5 ศึกษาข้อมูลเครื่องประกอบการแต่งกายต่างๆ
- 2.6 ศึกษาข้อมูลการแต่งกายของสตรีขนาดพิเศษ
- 2.7 ศึกษาข้อมูลเครื่องประกอบการแต่งกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 2.8 ศึกษาการออกแบบอุปกรณ์ประกอบเครื่องแต่งกาย
- 2.9 วัสดุการทำเครื่องแต่งกาย
- 2.10 การตลาดเสื้อผ้าของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 2.11 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์
- 2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

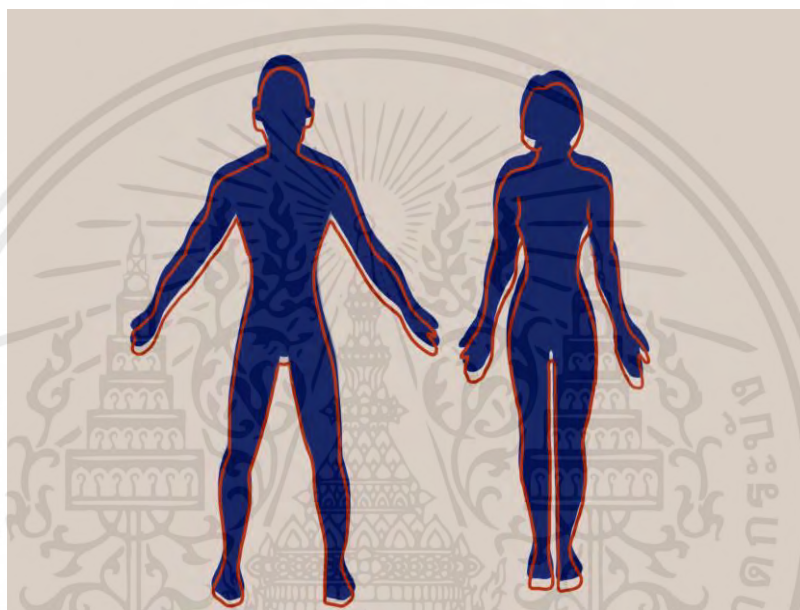
2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวสรีระของประชากรไทย

ฐานข้อมูลรูปร่างและสรีระประชากรไทย (Size Thailand) จากการสำรวจรูปร่างและสรีระของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาทั้งชายและหญิง ในทั่วประเทศ อายุ 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 13,442 คนด้วยเครื่อง 3D Body Scanner ซึ่งข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยเทคนิคต่างๆทางปัญญาประดิษฐ์เพื่อสร้างตารางมาตรฐานขนาดรูปร่างสรีระของประชากรไทย โดยผู้ขายแบ่งออกเป็น 9 ไสส์ และผู้หญิงแบ่งเป็น 10 ไสส์ (size) มีตั้งแต่ 28” 30” 32” 34” 36” 38” 40” 42” 44” และ 46” โดยขนาดรูปร่างสรีระผู้หญิงไทยมาตรฐานจะได้อยู่ที่ไซส์ 36” โดยข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์เพิ่มในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น เสื้อผ้าและสิ่งทอ ยานยนต์ การยศาสตร์ และการแพทย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1 ข้อมูลค่าเฉลี่ยรูปร่างสรีระของประชากรไทยตามไซส์ไทย

เพื่อการผลักดันให้ข้อมูลขนาดรูปร่างสรีระ (ไซส์ไทย) ที่ได้จากการสำรวจรูปร่างสรีระสามารถนำไปใช้ออกแบบ แพทเทิร์นเสื้อผ้าต่างๆ ได้จริง ทางผู้จัดทำจึงเผยแพร่ค่าเฉลี่ยรูปร่างสรีระของจุดวัดหลัก 30 ตำแหน่งในร่างกายของแต่ละไซส์ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ 16-25 ปี และ 26-59 ปี นอกจากนี้มีการนำร่องสร้างหุ่นตัวอย่างจำลองขนาดมาตรฐานไทย (SizeThailand Mannequins) เพื่อให้ผู้ประกอบการต่างๆ ได้สามารถนำไปลองเสื้อผ้าบนหุ่นตัวอย่างจำลองขนาดมาตรฐานที่ผลิตตามไซส์ไทย

ภาพที่ 2.1 แสดงสรีระมาตรฐานสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีไทย

ที่มา: สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.). 2564

2.1.2 มาตรฐานสรีระของสุภาพสตรี

มาตรฐานสรีระของสุภาพสตรีไทย จุดลักษณะ ต้นประเสริฐ ซึ่งเป็นนักวิจัยผู้ริเริ่มโครงการดังกล่าวได้กล่าวไว้ว่าระบอบว่า ได้ทำการสำรวจข้อมูลรูปร่างต่างๆของอาสาสมัครจำนวน 13,442 ราย ด้วยเครื่อง 3D Scanner ที่จะยิงสแกนแสงขาวซึ่งไม่ส่งผลเป็นอันตรายต่ออาสาสมัคร และยังมีลักษณะของแสงที่เหมือนแสงนีออน ไปบนร่างกายของอาสาสมัคร ซึ่งจากนั้นเซ็นเซอร์ 12 ตัวจะทำการประมวลผลโครงสร้างต่างๆของร่างกายและสร้างเป็นภาพ 3 มิติด้วยซอฟต์แวร์ Swarm Intelligence เพื่อประมวลผล “และเมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ได้ทำการแบ่งรูปร่างผู้หญิงไทยจะแบ่งได้เป็น 10 ไซส์ (size) โดยวัดจาก ออก เอว และสะโพก มีตั้งแต่ 28 30 32 34 36 38 40 42 44 และ 46 โดยขนาดรูปร่างผู้หญิงไทยมาตรฐานจะได้อยู่ที่ไซส์ 36” สัดส่วนเป็นทรงกระบอก และแกม เอวไม่คอด (MGR,2009)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ศึกษาข้อมูลช่วงอายุของผู้ประสภาวะการสะสมไขมันในร่างกาย

ภาวะการสะสมไขมันในร่างกายใน 4 ช่วงอายุของผู้คนนั้น เป็น 4 ช่วงอันตรายต่อการเป็นภาวะการสะสมไขมันในร่างกาย ช่วงที่ 1 20-30 ปี เป็นช่วงวัยที่ต้องระวังที่สุด จากการศึกษาในออสเตรเลียพบว่า 41% ของสตรีในช่วงอายุนี้ มีค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลา 4 ปี ขึ้นมาเป็น 2.5 กิโลกรัม เนื่องจากเป็นช่วงวัยการเริ่มทำงาน ทำให้มีความกดดันจากการทำงาน และมีกินของจุกจิกและเครื่องดื่มน้ำหวานมากหมายหลากหลาย ในระหว่างวันในขณะที่ทำงาน ช่วงที่ 2 31-39 ปี เป็นช่วงระยะเวลาที่ผู้คนมีคู่ส่วนใหญ่มีการแต่งงานเริ่มใช้ชีวิตคู่เป็นช่วงที่มีความสุขไปกับทุกๆ อย่างรวมถึงการกินดื่มต่างๆ ที่มีมากขึ้นจึงส่งผลให้เป็นช่วงอายุที่ 2 ที่ประสภาวะการสะสมไขมันในร่างกาย มาต่อช่วงที่ 3 40 ปี ขึ้นไปและด้วยยุคสมัยที่มีเทคโนโลยีมากมายทำให้เบาแรงมากยิ่งขึ้นจึงทำให้ไม่ต้องออกแรงในการทำงานมากขึ้นจึงส่งผลให้ไม่ต้องเผาผลาญ ช่วงที่ 4 ช่วงอายุผู้ชาย 50-60 ปี ส่วนผู้หญิง 45-55 ปี ช่วงเริ่มของวัยทอง ซึ่งไข่อ่อนตัว หรือหยุดการทำงาน การทำงานของอวัยวะที่ส่งผ่านไปยังต่อมใต้สมองทำงานไม่เต็มประสิทธิภาพ จะมีการหลั่ง โกลนาโดโทรปิน รีลีสซิง ฮอร์โมน เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความไม่สมดุลของฮอร์โมนในร่างกายจะมีผลต่อการเผาผลาญไขมันที่นำไปสู่ภาวะการสะสมไขมันในร่างกาย และกิจกรรมต่างๆ น้อยลง ทำให้ส่งผลต่อน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นได้ง่าย

2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

สุภาพสตรีขนาดพิเศษหรืออีกชื่อนี้ที่เรียกกันคือสุภาพสตรีขนาดพลัสไซส์(Plus Size) เราต้องเข้าใจบรรทัดฐานความนิยมด้านความงามของแฟชั่นกันก่อน เริ่มจากอุตสาหกรรมแฟชั่นมักนิยมนางแบบที่มีรูปร่างเรียวยาวผอมบางหรือที่เราเรียกกันว่าหุ่นนางแบบนั่นเอง เว้นแต่ว่าบางแบรนด์มีความสุดโต่งมากอย่างเช่นการออกแบบเพื่อเสื้อผ้าแบบพลัสไซส์นั่นเอง จุดเริ่มต้นของสาวพลัสไซส์เราต้องย้อนไปตอนต้นยุค '10s เลยทีเดียวเมื่อ Lane Bryant แบนด์เสื้อผ้าสัญชาติอเมริกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับรูปร่างของผู้หญิงที่อาจจะมีความหน้าอกและช่วงตัวใหญ่กว่าปกติ ในช่วงปี '50s - 60s ซึ่งทางแบรนด์ก็มีโปสเตอร์เป็นหลักฐานว่าได้ตีโฆษณาเพื่อเข้าใจผู้หญิงกลุ่มนี้มากขึ้น ในฝั่งยุโรปก็ได้เริ่มต้นที่อังกฤษช่วงประมาณยุค '30s โดยแบรนด์ Evans เรียกได้ว่าต้นกำเนิดของแฟชั่นพลัสไซส์มีมานานแล้วพอสมควรเพียงแต่ว่ากลับกลายเป็นกระแสรองของสังคมไปเสียอย่างนั้น มากไปกว่านั้นฝั่งเอเชียแทบไม่มีพื้นที่ให้สำหรับนางแบบพลัสไซส์เลยด้วยซ้ำ พลัสไซส์ในด้านแฟชั่นนั้นทุกแบรนด์จะนิยมความเพรียวหุ่นนางแบบ แต่ก็ยังมีอีกหลายแบรนด์เช่นกันที่สร้างสรรค์ออกแบบเสื้อผ้าโดยเฉพาะให้แก่ผู้หญิงขนาดพิเศษ (Plus Size) กลุ่มนี้โดยเฉพาะ อย่างเช่น Navabi ซึ่งเคยมีประเด็นเกี่ยวโชว์แบบนางฟ้า หรือ Max Mara เองก็เคยปล่อยไลน์สำหรับสาวหุ่นพลัสๆ มาตั้งแต่ปี 1980 ถือว่าเป็นก้าวสำคัญที่ความแตกต่างด้านรูปร่างของหญิงสาวจะไม่ใช่อุปสรรคด้านแฟชั่น เมื่อมาถึงปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2019 ด้วยพัฒนาที่ซ้ำมาๆของการออกแบบเสื้อผ้าของสาวพลัสไซส์ เพราะสุดท้ายความสวยรูปร่างของหญิงสาวจะมีหลากหลายแค่ไหน บนรันเวย์ก็กลับแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลง (นาทนาม ไวยหงษ์. 2019)

2.4 หุ่นหรือรูปร่างของผู้หญิง

ภาพที่ 2.2 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงนาฬิกาทราย
ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2565

2.4.1 Hourglass / นาฬิกาทราย

คนที่มีรูปหรือร่างหุ่นที่เป็นทรงนาฬิกาทราย จะมีขนาดช่วงไหล่กับสะโพก ที่เท่ากัน หรืออาจจะห่างกันไม่มากนัก ส่วนช่วงบริเวณเอวจะเล็กและคอด เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับผู้หญิงที่มีรูปร่างทรงนาฬิกาทรายควรเป็นกระโปรงเอวสูง หรือ กางเกงเอวสูง

ภาพที่ 2.3 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงสามเหลี่ยมคว่ำ

ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2565

2.4.2 Inverted Triangle / สามเหลี่ยมคว่ำ

หุ่นของผู้หญิงที่มีรูปร่างลักษณะเป็นทรงสามเหลี่ยมคว่ำ ช่วงไหล่จะเป็นช่วงที่กว้างที่สุด ซึ่งสามารถใส่เสื้อเชิ้ต แจ็คเก็ต หรือเสื้อคลุมเพื่ออำพรางได้ หรือจะใส่เสื้อแบบโซว์ไหล่ข้างเดียว

ภาพที่ 2.4 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงลูกแพร์

ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2565

2.4.3 Pear / ลูกแพร์

ลักษณะของผู้หญิงที่หุ่นทรงลูกแพร์ จะมีช่วงสะโพกที่กว้างกว่าช่วงไหล่ ไหล่โค้งลาดลง ซึ่งข้อดีของผู้หญิงที่มีรูปร่างหรือหุ่นลูกแพร์ ช่วงลำตัวของผู้หญิงจะดูเพรียวบาง ช่วงเอวคอดโค้งเว้าสวย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บั้นท้ายกับต้นขา อีกทั้งยังทำให้ช่วงบนกับช่วงล่างดูสมดุลกันด้วย และน้ำหนักตัวจะไปสะสมบริเวณต้นขา

ภาพที่ 2.5 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงแอปเปิ้ล

ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2565

2.4.4 Apple / แอปเปิ้ล

หุ่นของผู้หญิงทรงแอปเปิ้ล ช่วงสะโพกกับไหล่จะมีความกว้างไม่ต่างกันมากนักหรือเท่ากัน ส่วนช่วงเอวจะกว้างเท่ากันหรือกว้างกว่า ช่วงกลางลำตัวและหน้าอกจะสั้นและใหญ่กว่าสะโพกช่วงต้นขาและสะโพกจะเป็นส่วนที่แคบที่สุดของร่างกาย ควรใส่กางเกงยีนส์ขายาว หรือกางเกงขาตรง ชุดกระโปรงเข้ารูป

ภาพที่ 2.6 สุภาพสตรีทรงรูปร่างทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.5 Rectangle / สี่เหลี่ยมผืนผ้า

ผู้หญิงที่หุ่นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือทรงตรง คือ ช่วงไหล่ ช่วงรอบเอว และช่วงสะโพกจะมีขนาดหรือความกว้างเท่ากันไหล่ค่อนข้างตรง ช่วงอกเล็ก ช่วงก้นแบนราบ หรือเรียกว่าหุ่นนักกีฬา ซึ่งเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับผู้หญิงที่มีรูปร่างแบบนี้ คือ เสื้อประเภทเชิ้ต กระโปรงหรือกางเกงทรงกระบอกเอวต่ำ กระโปรงทวิสับจับ และอาจจะต้องมีเครื่องประดับประกอบด้วย

2.5 ศึกษาข้อมูลเครื่องประกอบการแต่งกายต่าง ๆ

เครื่องประกอบแต่งกายเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน และเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมบุคลิกภาพอำพรางส่วนที่บกพร่องให้แก่ผู้สวมใส่ ผู้ที่แต่งกายดีทำให้ดูสง่างาม ซึ่งในการแต่งกายนั้น ควรคำนึงถึงความเหมาะสม โอกาส กาลเทศะ สี และลวดลายให้เป็นไปตามหลักการใช้สี รวมทั้งเหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง นอกจากนี้การแต่งกายควรเลือกเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกัน เช่น กระเป๋า รองเท้า เข็มขัด เป็นต้น เพราะการแต่งกายที่สวยงาม เรียบร้อย สะอาด จะเป็นเครื่องเชิดชูความสง่างามของผู้สวมใส่ได้เป็นอย่างดี

2.5.1 ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเสื้อผ้าในครอบครัว

เสื้อผ้าทุกชนิดที่ใช้สำหรับสวมใส่ของสมาชิกในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นชุดนอน ชุดไปเที่ยว ชุดนักเรียน ชุดทำงาน ล้วนมีความสำคัญต่อผู้สวมใส่ บางครั้งการสวมใส่เสื้อผ้าก่อให้เกิดปัญหาการปรับตัวในสังคม เช่น เมื่อไปงานเลี้ยงจะต้องซื้อเสื้อผ้าใหม่ และลดน้ำหนักเพื่อให้สวมเสื้อผ้าได้สวยงาม สวมเสื้อที่ไหลหลุนพองน้ำเพื่อให้รู้สึกว่าคุณเองดูงดงามชวนมอง ไม่ล้ำสมัยและไม่แตกต่างไปจากผู้อื่น เมื่อรูปร่างเปลี่ยนแปลงอ้วนหรือผอมลง ทำให้สวมเสื้อผ้าที่มีอยู่เดิมไม่ได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาเกี่ยวกับเสื้อผ้าในครอบครัวมีมากมาย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

2.5.1.1 ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเสื้อผ้า เสื้อผ้ามีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน มากเสื้อผ้าที่สวยงามเหมาะสมกับรูปร่าง สะอาดและประณีตเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ ดังนั้น ในการจัดการเกี่ยวกับบ้านควรวางแผนเกี่ยวกับเงินของครอบครัวอย่างรอบคอบ ควรจัดแบ่งเงินซึ่งเป็นรายได้ของครอบครัวไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อให้สามารถใช้จ่ายในส่วนที่ควรใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นควรจัดแบ่งไว้เป็นหมวดหมู่ ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มและเครื่องแต่งกาย ค่าการศึกษา ค่ายานพาหนะ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและของทุกคนในบ้าน ค่ารักษาพยาบาลหรือค่าใช้จ่ายในยามจำเป็นของครอบครัวควรจัดแบ่งเงินเก็บออมเอาไว้ด้วย และเขียนบันทึกการใช้จ่ายทุกครั้ง โดยพยายามใช้จ่ายเงินตามแผนที่วางไว้ ส่วนค่าใช้จ่ายในหมวดหมู่ที่เหลือจ่ายก็สมทบไว้ในเดือนต่อไป

2.5.1.2 ปัญหาเรื่องการจัดเก็บเสื้อผ้า ในการจัดเก็บเสื้อผ้าของแต่ละครอบครัวควรจัดเก็บให้สะดวกต่อการหยิบใช้ โดยจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ละจัดแยกเป็นรายบุคคล โดยวิธีพับหรือแขวนตามความเหมาะสมของการใช้งาน เสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่กับบ้านเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่ภายในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อความสะดวกสบายในการทำกิจกรรมต่างๆในบ้าน เสื้อผ้าประเภทนี้โดยทั่วไปจะไม่พิถีพิถันอะไรมากนัก เมื่อซักเสร็จแล้วอาจจะพับเก็บไว้เป็นหมวดหมู่ไม่ควรนำเสื้อผ้าของสมาชิกในครอบครัวไปจัดเก็บรวมกัน เพราะจะไม่สะดวกในการหยิบใช้

2.5.1.3 จำนวนเสื้อผ้าที่เหลือใช้ จำนวนเสื้อผ้าที่เหลือใช้ในแต่ละบ้านมีทั้งเสื้อผ้าที่คับหรือหลวมมาสามารถสวมใส่ได้ ในบางครอบครัวจะจัดเก็บเสื้อผ้าเหล่านี้ไว้เป็นจำนวนมากโดยการพับเก็บใส่ตู้เสื้อผ้า บรรจุกล่องหรือแขวนไว้ เสื้อผ้าจำพวกนี้หากจัดเก็บไว้ก็ไม่เกิดประโยชน์ ควรหาวิธีการนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น ซ่อมแซม ตัดแปลง ตกแต่งใหม่ หรือนำไปบริจาคให้ผู้ที่สามารถสวมใส่ได้ เช่น หลาน ญาติพี่น้อง หรือสถานสงเคราะห์ต่างๆ หรือนำไปขายในราคาถูกได้ เป็นต้น

2.5.1.4 ปัญหาเรื่องการซักรีด การซักรีดเสื้อผ้าในบ้าน ควรจัดแบ่งหน้าที่ตามความเหมาะสม เช่น พี่สาวคนโตมีหน้าที่ซักผ้า พี่สาวคนกลางมีหน้าที่รีดผ้า น้องคนเล็กมีหน้าที่ซักถุงเท้าซักผ้าเช็ดมือ ซักปลอกหมอน เป็นต้น ส่วนเสื้อผ้าบางประเภทไม่ทนความร้อน หรือผ้าที่ทอจากผ้าไหม เพื่อให้อายุการใช้งานยาวนานขึ้นควรศึกษาวิธีการรักษาให้เข้าใจก่อนดำเนินการ

2.5.2 การเลือกใช้เสื้อผ้าและเครื่องแต่ง การแต่งกายให้สวยงามและเหมาะสมกับบุคลิกภาพ จำเป็นต้องรู้จักเลือกใช้เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายโดยยึดหลักดังนี้

2.5.2.1 รู้จักอำพรางส่วนที่บกพร่องของตนเอง และรู้จักเน้นในส่วนที่เป็นจุดเด่น

2.5.2.2 รู้จักเลือกสีเสื้อผ้าให้เข้ากับสีผิวของตนเอง

2.5.2.3 สวมใส่เสื้อผ้าที่มีความประณีต มีความสะอาด เรียบ

2.5.2.4 รักษาซ่อมแซมเสื้อผ้าให้อยู่ในสภาพ

2.5.2.5 เลือกเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่าง โอกาส และกาลเทศะ

2.5.2.6 ใช้เครื่องประดับตกแต่งให้เสื้อผ้าสวยงามยิ่งขึ้น

2.5.3 การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาส

ในการแต่งกายเราควรเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาส ดังนี้

2.5.3.1 เสื้อผ้าสวมใส่อยู่กับบ้าน ควรเลือกเสื้อผ้าที่สะดวกในการทำกิจกรรมต่างๆ ในบ้าน เช่น ทำงานบ้าน นอนเล่น เป็นต้น ดังนั้น เสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่กับบ้าน ควรเป็นเสื้อผ้าที่ตัวหลวมเล็กน้อย หรือไม่คับจนเกินไป สวมใส่สบาย

2.5.3.2 เสื้อผ้าสวมใส่ไปทำงานหรือไปทำกิจธุระ ควรเลือกที่หุกว่าเสื้อผ้าอยู่กับบ้าน และเลือกแบบสุภาพ ปกปิดมิดชิดไม่เปิดเผย สำหรับผู้หญิงไม่ควรใส่เสื้อเปลือยไหล่ เสื้อสายเดี่ยว เสื้อรัดรูป ที่เน้นรูปทรง หรือมองเห็นทรวดทรงชัดเจนเพราะไม่สุภาพ ไม่ปลอดภัย และทำให้ผู้สวมใส่มีคุณค่าความงามทางความรู้สึกของผู้พบเห็นน้อยลง

2.5.3.3 เสื้อผ้าสวมใส่ไปงานเลี้ยงต่าง ๆ ควรเป็นแบบเก๋ หรือพิถีพิถันมากกว่าชุดทำงานหรือไปทำธุระ ควรเป็นแบบสุภาพไม่เปิดเผย ควรเลือกกระเป๋ารองเท้า ให้เข้ากับชุดที่สวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3.4 เสื้อผ้าสวมใส่ไปงานเลี้ยงกลางคืน เลือกเสื้อผ้าที่หรูหราพอสมควร เช่น ตกแต่งด้วยเลื่อม หรือวัสดุอื่นที่ให้แสงวูบวาบ ไม่ควรเปิดเผยทรวดทรงมากนัก เพราะธรรมเนียมประเพณีไทย ไม่นิยมให้แต่งเปิดเผยมาก โดยเฉพาะผู้หญิงซึ่งถือว่าไม่สุภาพ และขัดต่อประเพณีนิยม

2.5.3.5 เสื้อผ้าที่ใช้สำหรับงานกลางวัน นิยมใช้ผ้าธรรมดา ผ้าแพร เนื้อด้าน มีลวดลาย และดอกตามความชอบหรือวัสดุอื่น ส่วนการแต่งกายในเวลากลางคืนนั้นนิยมใช้ผ้าแพรเนื้อด้าน หรือผ้าที่มีความมัน เครื่องประดับในกลางคืนจะพิถีพิถันมากกว่างานกลางวัน

2.5.4 การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับฤดูกาล สีและวัย

การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับฤดูกาล เป็นการเลือกเสื้อผ้าตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และสภาพฟ้าดิน อากาศ ซึ่งควรพิจารณาเลือก ดังนี้

2.5.4.1 ฤดูร้อนนิยมใช้ผ้าสีสว่างสดใส ตามสภาพฟ้าดินอากาศ

2.5.4.2 ฤดูฝนใช้สีค่อนข้างทึบ เนื้อผ้าไม่บางเกินไป เพราะถ้าเปียกฝนสีผ้าก็อาจจะช่วยอำพรางสัดส่วนได้

2.5.4.3 ฤดูหนาวนิยมใช้สีหม่น สีเข้ม เพื่อเพิ่มความอบอุ่น ให้แก่ร่างกาย

2.5.4.4 ผู้ที่มีผิวสีขาวจะสวมเสื้อผ้าได้ทุกสี ผู้ที่มีผิวคล้ำควรหลีกเลี่ยงสีหม่น สีปนเทา ควรหลีกเลี่ยงสีร้อน เพราะจะทำให้มองดูผิวคล้ำมากขึ้น

2.5.4.5 การเลือกผ้าตามวัย ควรพิจารณาเลือก ดังนี้

- เด็กเล็กเหมาะสมที่จะใช้สีอ่อนเพราะดูสะอาดตา เช่น ฟ้าอ่อน ชมพูอ่อน เขียวอ่อน เหลืองอ่อน เป็นต้น

- วัยเด็กถึง 12 ขวบ เหมาะสมในการใช้สีอ่อน สีสดใสสะอาดตา ถ้าต้องใช้สีตัดกัน ควรเป็นปริมาณ ๒๐-๔๐% ควรใช้สีสดใสที่คล้ายธรรมชาติ เช่น สีฟ้า สีน้ำทะเล สีของดอกไม้ใบหญ้า เป็นต้น

- วัยรุ่น เป็นวัยที่มีความคิดเป็นอิสระ ชอบเพื่อน เบื่อง่าย ชอบแต่งตัวตามแฟชั่น เพื่อให้เกิดจุดเด่น เสื้อผ้าจึงเป็นแบบสะดุดตาตามสมัยนิยม

- วัยหนุ่มสาว เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานสามารถใช้สีได้ทุกสี ทั้งสีสด สีเข้ม สีหม่น โดยดูจากการใช้สอยว่าเป็นชุดในโอกาสใด ควรเลือกให้เข้ากับสีผิว สวมใส่แล้วช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพ

- วัยสูงอายุ ในสมัยก่อนแฟชั่นของผู้สูงอายุ ใช้ได้ไม่กี่สี เช่น เทา น้ำตาลปนเหลือง แต่ปัจจุบันแฟชั่นของผู้สูงอายุมีทั้งสีอ่อน สีเข้ม สีหม่น แฟชั่นสีสันทําให้ผู้สูงอายุกระปรี้กระเปร่าขึ้น สำหรับผู้สูงอายุที่ทำงานเป็นนักบริหารจะแต่งการเน้นรูปแบบเรียบ มีการตกแต่งเล็กน้อยเพื่อให้สง่างามสมวัย

2.5.4.6 แบบเหมาะสมกับบุคลิก เช่น เป็นคนสูงใหญ่ ควรเลือกรองเท้าส้นเตี้ยถึงสูงปานกลางเพราะรองเท้าส้นสูง จะทำให้มองดูสูงยิ่งขึ้น คนอ้วนควรใช้รองเท้าแบบเรียบเกลี้ยง เป็นต้น

2.5.4.7 รูปร่างรองเท้าควรเป็นไปตามเท้าของผู้สวม และแนบกับเท้าทั้งด้านข้างและฝ่าเท้า

2.5.4.8 ควรเลือกใช้รองเท้าที่เย็บแข็งแรง ทนทาน

2.5.4.9 เลือกแบบและวัสดุเหมาะสมแก่การใช้งาน เช่นรองเท้าสวมใส่อยู่กับบ้านควรเป็นรองเท้าแตะที่ทนทานต่อการใช้งาน สวมใส่สบาย เปียกน้ำได้ เช่น รองเท้ายาง รองเท้าพลาสติก เป็นต้น

2.5.5 กระเป๋าคือ เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องแต่งกาย

มีจำหน่ายหลายขนาด รูปร่างและสีต่างๆกัน เช่น กระเป๋าสะพาย กระเป๋าหิ้ว กระเป๋าหูหิ้ว เป็นต้น ควรพิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสม ดังนี้

2.5.5.1 ฝีมือการเย็บเรียบร้อย ประณีต

2.5.5.2 สีของกระเป๋าเข้ากับสีของเสื้อผ้าที่สวมใส่ กระเป๋าสีดำเข้ากับเสื้อผ้าได้ทุกสี

2.5.5.3 ขนาดพอเหมาะ สามารถบรรจุสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้โดยกระเป๋าไม่เสียรูปทรง ปากกระเป๋ากว้างเพื่อให้หยิบของได้สะดวก

2.5.5.4 ถ้าเป็นกระเป๋าที่มีสายสะพาย หรือกระเป๋าหิ้ว จะต้องมีความทนทาน แข็งแรง

2.5.5.5 แบบเหมาะสมกับโอกาสที่ใช้ และถ้าเป็นแบบที่ใช้ได้หลายโอกาสก็จะเป็นการประหยัดรายจ่ายค่าเครื่องแต่งกายได้

2.5.5.6 เลือกแบบที่เหมาะสมกับบุคลิก เช่น ถ้าเป็นคนตัวเล็ก ไม่ควรเลือกกระเป๋าใบใหญ่เกินไป เป็นต้น การแต่งกายให้สวยงามและเหมาะสมกับบุคลิกภาพนั้น ผู้สวมใส่จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น รูปร่าง วัย สีผิว บุคลิกภาพ และโอกาสที่สวมใส่ รวมทั้งยังต้องรู้จักเลือกเครื่องประกอบการแต่งกาย เช่น รองเท้า กระเป๋า เข็มขัด ให้เหมาะสมกับเสื้อผ้าที่สวมใส่ ทั้งนี้ในการเลือกซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ควรพิจารณาและเลือกซื้ออย่างละเอียดรอบคอบ

2.6 ศึกษาข้อมูลการแต่งกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

สุภาพสตรีขนาดพิเศษหรือสาวเจ้าเนื้อ สาวอวบ สาวพลัสไซส์ ก็อยากจะแต่งตัวให้ออกมาสวย ดูดีเหมือนคนผอมๆ กับเขาบ้าง นี่คือเคล็ดลับที่จะทำให้การแต่งตัวสำหรับสาวอวบเป็นเรื่องง่ายๆ เช่นเดียวกับวิธีแต่งตัวให้ดูสูง และ วิธีแต่งตัวให้ดูผอม ซึ่งหากรู้เทคนิคแล้วจะแต่งออกมาแล้วดูดีแน่นอน เพราะปัจจุบันปฏิเสธไม่ได้เลยจริงๆว่าความสวย ความงามเป็นเรื่องใหญ่สำหรับผู้หญิง ไม่ว่าจะสาวน้อย สาวใหญ่ใครๆก็อยากสวยกันทั้งนั้น แต่ไม่รู้ว่าจะควรหีบจับอะไรมาแมตช์กัน มี 8 เทคนิคแต่งตัวสาวพลัสไซส์ให้เป๊ะปังมาฝากกัน รับรองถ้าทำตามนี้ก็จะออกมาดูดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

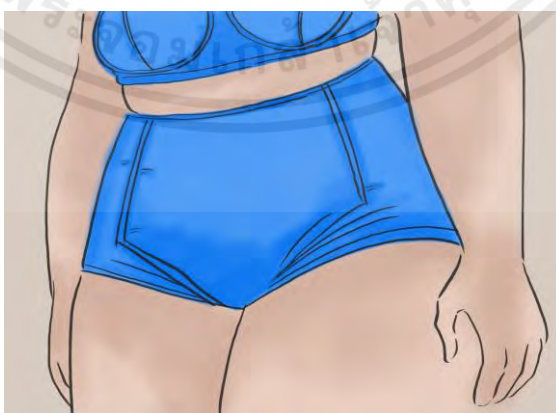
2.6.1 เสื้อคอวี จะช่วงคอที่สั้นกว่าคนอื่น ดังนั้น แนะนำให้เลือกใส่เสื้อคอวี เพราะข้อดีของเสื้อคอวีจะทำให้เราดูมีคอขึ้นมาทันที

2.6.2 เข็มขัด สาวอวบหลายคนชอบใส่เดรสตัวใหญ่ๆ จนหลายครั้งถูกมองเป็นชุดคลุมท้องไปซะได้ เพราะฉะนั้นควรหาเข็มขัดเก๋ๆ สักเส้นมาคาดไว้ช่วงเอว ทำให้เราดูมีส่วนเว้าส่วนโค้งมากยิ่งขึ้น ค่ะ ห้ามปล่อยให้ชุดหลวมโพรงกะคะ ไม่งั้นจะยิ่งดูเหมือนคนท้อง

2.6.3 เดรสสีพื้น ไม่ใช่ทุกวันที่สาวอวบอย่างเราอยากใส่กางเกงนี่นา ต้องมีวันหวานๆ หยิบเดรสตัวเก่งมาใส่กับเขาบ้าง ดังนั้นควรมีเดรสที่ช่วงบนและล่างเป็นสีเดียวกัน จะช่วยพรางให้ช่วงลำตัวดูยาวขึ้น ยิ่งถ้าเป็นเดรสดำหรือเดรสสีเข้มๆ ช่วยปกปิด ขณะที่สีอ่อนจะช่วยเน้นสัดส่วนให้ชัดขึ้น เดรสสีเข้ม หรือลองสวมกางเกงสีเข้มจับคู่กับเสื้อสีอ่อน พาสเทลจะช่วยพรางรูปร่างให้คุณเปรียวขึ้นได้

2.6.4 ใส่ลายทางแนวตั้ง อีกหนึ่งไอเท็มกันตายของสาวพลัสไซส์ คือ ลายทางแนวตั้งเลยคะ หยิบขึ้นมาใส่ที่ที่ก็ดูผอมลงได้ทุกครั้ง เพราะเสื้อลายทางแนวตั้งจะช่วยอำพรางหุ่นให้คุณผอมเปรียวและสูงยาวขึ้นไปอีก หลีกเลี่ยงการสวมใส่เสื้อผ้า แนวขวาง ยกเว้นต้องการเน้นสัดส่วนในส่วนนั้น เช่น หน้าอก หรือ สะโพก และควรเป็นลายเฉพาะเสื้อผ้าส่วนนั้น หากเป็นเดรสควรเลือกเป็นแนวตรง

2.6.5 ห้ามใส่ Oversize แม้จะเห็นเทรนด์แฟชั่นของสาวเกาหลีเขาชอบใส่เสื้อตัวใหญ่ๆ แบบ Oversize กันตลอดเว แต่สาวพลัสไซส์ทั้งหลายบอกผ่านไปได้เลยคะ เพราะยิ่งถ้าเราไปใส่เสื้อตัวใหญ่ ก็จะทำให้เราดูอ้วนขึ้นไปอีก ฉะนั้นเสื้อควรรัดรูปแบบพอดีตัว แต่ก็ไม่ใช่ว่าพิตจนเกินไปนะคะ (sanook,2018) 2.6.6 กระจกซ์สัดส่วนจากภายใน การเลือกชุดชั้นในให้กระจกซ์ แต่รู้หรือไม่ว่าชุดชั้นในที่พอดีตัวนั้นนอกจากจะช่วยเพิ่มความมั่นใจแล้ว ยังช่วยเก็บส่วนเกิน เช่น เนื้อบริเวณสะโพกและทรงอก ทำให้สวมใส่เสื้อผ้าพอดีตัวให้ออกมาสวยได้ สวมใส่บราที่กระจกซ์จะช่วยสร้างความมั่นใจและลดอาการปวดหลังได้

ภาพที่ 2.7 การกระจกซ์สัดส่วนจากภายใน

ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2564

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ศึกษาข้อมูลเครื่องประกอบการแต่งกายของสตรีขนาดพิเศษ

2.7.1 เสื้อผ้าสีเข้ม เสื้อผ้าสีเข้มคืออะไรที่เบสิกมากกกก เพียงแค่สาว ๆ เลือกใช้สีเข้มอำพราง ส่วนต่าง ๆ ที่เราไม่มั่นใจออกไป อย่างพุง แขนใหญ่ ๆ เสื้อผ้าสีเข้มช่วยเราได้อย่างสีดำ สีกรม สีเลือด หมูหิบบมาใส่ได้หมด เห็นไหม่ง่ายนิดเดียวแค่นี้ก็ทำให้เลือกเสื้อผ้ามามิกซ์แอนด์แมตช์ได้มากขึ้น

2.7.2 ชุดลายทาง เสื้อผ้าลายทางจะทำให้หุ่นดูตัวยาวขึ้น ไม่ว่าจะเป็เสื้อ กางเกง หรือเดรส สามารถมิกซ์แอนด์แมตช์ได้หมด ทีนี้เราแค่ต้องเลือกแล้ว ว่าอยากได้ลุคแบบไหนจากการใส่ลายทาง ก็คือเราเลือกได้ว่าอยากใส่ลายทางให้ดู น่ารัก หรือหวาน บอกเลยว่ามันแมตช์ได้หลายแนวมาก ๆ

2.7.3 กางเกงขาบานเอวสูง ตัวช่วยชิ้นนี้จะช่วยทำให้ขา ดูยาวขึ้นมาทันที เพราะกางเกงเอวสูงทำให้ช่วงตัวยาว ใส่แล้วไม่ตัน แนะนำหลีกเลี่ยงกางเกงที่มีลายใหญ่ๆ เยอะๆ จะดีกว่า

ภาพที่ 2.8 การกางเกงขาบานเอวสูง

ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2564

2.7.4 กระโปรงทรงดินสอ เป็นการช่วยเก็บด้านข้างและขาที่ใหญ่ของเราให้ดูผอมเพรียวไม่จำเป็นต้องเป็นกระโปรงสีเข้ม

2.7.5 เสื้อคลุมปิดส่วนเกิน ตัวช่วยเสื้อผ้านอ้วนชิ้นนี้เป็นอะไรที่หาง่ายที่สุดแต่เรามีเสื้อคลุมตัวเดียวก็ช่วยอำพรางหุ่นให้ดูผอมเพรียว ยิ่งสุภาพสตรีท่านไหนชอบใส่เสื้อแขนกุดหรือสายเดี่ยว แต่ไม่ค่อยมั่นใจในแขนของตัวเอง เสื้อคลุมนี้แหละช่วยได้เยอะเลย ที่สำคัญสามารถแมตช์ลุคให้เข้ากับเสื้อคลุมได้หลากหลายสไตล์ ทำให้การแต่งตัวไม่น่าเบื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 การใส่เสื้อคลุมปิดส่วนเกิน
ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2564

2.7.6 เข็มขัดรัดกลางตัว เน้นทรวดทรงองเอว สาวอวบแบบเราก็มีเอวให้โชว์เหมือนกัน สุภาพสตรีท่านไหนที่อยากโชว์เอวเอาตัวช่วยชิ้นนี้ได้เลย ไม่ว่าจะใช้เข็มขัด หรือคาร์ดิแกนมามัดที่กลางตัว จะทำให้ดูมีเคิร์พมากขึ้น วิธีนี้จะช่วยให้เหมือนคนท้องได้ ต่อให้ใส่กระโปรงบานก็มั่นใจได้ว่ามีเอว

ภาพที่ 2.10 เข็มขัดรัดกลางตัว
ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2564

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.7 รองเท้าเปิดหัว รองเท้าเป็นอีกหนึ่งตัวช่วยสำคัญที่จะทำให้สภาพสตรีขนาดพิเศษดูไม่ตัน เพราะสภาพสตรีขนาดพิเศษไม่เหมาะกับการใส่รองเท้าหุ้มข้อ หรือรองเท้าที่ปิดมิดชิดจนเกินไป มันจะทำให้เราดูตัน

2.7.8 จับคู่เครื่องประดับ เมื่อเลือกเสื้อผ้าเหมาะสมได้แล้ว สิ่งที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ คือ เครื่องประดับ ที่จะช่วยเพิ่มความดึงดูดและเสริมความมั่นใจ

2.7.8.1 ต่างหูห่วงขนาดใหญ่ หรือ จี้สร้อยคอสุดอลัง เหล่านี้เหมาะกับสภาพสตรีขนาดพิเศษ

ภาพที่ 2.11 จับคู่เครื่องประดับ
ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2564

2.7.8.2 กระเป๋าผ้าใบใหญ่ กระเป๋าแฟชั่นไซส์บิก ก็ไม่อาจกลบความดูดีได้ มีแต่ช่วยให้ดูดีขึ้น และไม่ถูกกระเป๋าบดบัง

ภาพที่ 2.12 การใส่กระเป๋าผ้าใบใหญ่

ที่มา: นรากร ปลั่งกลาง. 2564

2.7.8.3 ใส่รองเท้าเปลือยเท้า ไม่ควรใส่รองเท้าบูทหรือรองเท้าผ้าใบหุ้มข้อคุณภาพสตรีขนาดพิเศษ ต้องเลือกรองเท้าที่เน้นโซลหน้าเท้าเยอะๆ ยิ่งถ้าเป็นรองเท้าสันสูงชนิดที่เปิดหน้าเท้าเยอะๆจะดีมาก

2.8 ศึกษาการออกแบบอุปกรณ์ประกอบเครื่องแต่งกาย

การออกแบบเสื้อผ้า และตกแต่งเสื้อผ้า และเครื่องใช้ประเภทผ้า เป็นการกำหนดลักษณะของเสื้อผ้าหรือของชิ้นงานประเภทผ้าตามแนวความคิดหรือจินตนาการ ซึ่งผลงานที่ปรากฏจะสวยงามที่คุณค่านั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการของการออกแบบ และรู้จักนำองค์ประกอบทางศิลปะมาใช้เพื่อให้การออกแบบที่ปรากฏออกมามีความสวยงาม เหมาะสม

2.8.1 การออกแบบเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า

การออกแบบเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้าที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน ควรคำนึงถึงหลักการเพื่อความคุ้มค่าของงาน ดังนี้

2.8.1.1 คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยสำหรับเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า ถ้าเรารู้จักออกแบบให้สามารถใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างก็จะทำให้คุ้มค่าต่อการใช้งาน เช่น กระเป๋าเอนกประสงค์ สามารถออกแบบโดยใช้เป็นหมวกกันแดดได้ด้วย เป็นต้น

2.8.1.2 คำนึงถึงความสวยงามโดยให้มีสีสันลักษณะมองดูแล้วสะอาด สวยงาม นำใช้ เช่น ผ้าเช็ดมือสำหรับแขวนในห้องน้ำ ควรเป็นผ้าสีอ่อนสะอาดตา เช่น สีขาว สีชมพู สีฟ้า เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.1.3 คำนี้ถึงการดูแลรักษาหรือการทำความสะอาด สำหรับเครื่องใช้ประเภทผ้าที่เปื้อนง่าย ต้องทำความสะอาดบ่อยหรือทุกครั้งหลังจากการใช้งาน ควรออกแบบให้เป็นแบบเรียบ และเลือกใช้ผ้าที่ทนทานต่อการซักกรีด เช่น ฝ้ายลินิน เป็นต้น

2.8.2 การออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย ในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย เพื่อให้เกิดความสวยงามเหมาะสมและคุ้มค่าสามารถนำไปใช้ได้ยาวนาน ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงความสวยงามเหมาะสม เสื้อผ้าบางแบบอยู่ในสมัยนิยมแต่ไม่เหมาะกับบุคลิกของผู้สวมใส่บางคน ทั้งนี้ผู้ออกแบบเสื้อผ้าจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเพื่อนำหลักการไปใช้ในการออกแบบให้เหมาะสม ช่วยอำพรางส่วนที่พกร่อง และช่วยเสริมจุดเด่นให้มีบุคลิกลักษณะที่ดียิ่งขึ้น สำหรับสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบเสื้อผ้า มีดังนี้

2.8.2.1 วัยและเพศในการออกแบบเสื้อผ้าควรคำนึงถึงวัยและเพศ โดยทั่วไปผู้ที่อยู่ในวัยต่างกันจะสวมเสื้อผ้าต่างกัน เช่น วันเด็ก จะสวมเสื้อผ้าต่างกับวัยผู้ใหญ่ โดยที่เสื้อผ้าของวัยเด็กจะเน้นความสะดวกรสบายในการทำกิจกรรมโดยเสื้อผ้าจะไม่ขัดต่อการพัฒนาการของเด็ก จะต้องมีความปลอดภัยต่อการสวมใส่ ไม่คับและหลวมเกินไป เป็นต้น นอกจากนี้โดยทั่วไปแล้ว ผู้หญิงและผู้ชายและผู้หญิงจะสวมเสื้อผ้าในลักษณะที่แตกต่างกัน

2.8.2.2 บุคลิกภาพของแต่ละคนล้วนแตกต่างกันเสื้อผ้าจัดเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ ผู้ออกแบบเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ เรียกร้อยสุภาพ ถ้าเป็นผู้หญิง ควรเลือกผ้าลักษณะ จีบ รูด ติดโบว์ สีอ่อน ลวดลายควรเป็นลายเล็กๆ บุคลิกภาพกระฉับกระเฉง แข็งแรงแบบนักกีฬา ควรออกแบบให้เป็นแบบเรียบ ผ้าพื้นหรือผ้าลายควร สีเข้ม เช่นสีน้ำเงิน สีเทา ควรออกแบบเป็นเสื้อมีปก เช่น ปกเชิ้ต ปกโปโล เป็นต้น บุคลิกภาพสุขุม ขริมแบบผู้ใหญ่ ควรออกแบบเสื้อผ้าที่เน้นความสง่างาม เช่น การตีเกล็ด การปัก เป็นต้น สวมการต่ออ้วย การระบายชายเสื้อและชายกระโปรงไม่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะ บุคลิกภาพเก๋ เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองมาก ควรออกแบบเสื้อผ้าในลักษณะสะดุดตาไม่ซ้ำแบบกับผู้อื่น สีสดใสและฉูดฉาดบุคลิกภาพอ่อนไหว ปราดเปรี้ยว ควรออกแบบเสื้อในลักษณะทะมัดทะแมง แบบเรียบควรเลือกใช้ผ้าสีเข้ม

2.8.2.3 รูปร่างในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายควรคำนึงถึงว่ารูปร่างเสื้อผ้าแบบเดียวกันจะไม่เหมาะสมกับทุกคน และการออกแบบที่ดี ควรอำพรางส่วนที่พกร่องและช่วยเสริมจุดเด่นของผู้สวมใส่ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.8.2.3.1 รูปร่างผอมสูง ควรออกแบบโดยใช้เส้นตามขวาง มีการตกแต่ง ที่คอปกควรมีระบายลายผ้าตามขวางเพื่อลดความสูง ตกแต่งบริเวณเอวสะโพก กระโปรงจีบรูด เป็นต้น และควรหลีกเลี่ยงเส้นตามยาวหรือเส้นแนวตั้ง เสื้อคอแหลม ไม่มีปก แขนสั้น ตัวยาว มีเส้นตกแต่งเสื้อและกระโปรงเป็นแนว ยาว คลอดจนควรหลีกเลี่ยง การออกแบบเสื้อตามขวาง เสื้อที่ปกใหญ่ เสื้อปกติดคอ เสื้อแขนพอง เสื้อสีสด ดอกใหญ่

2.8.2.3.2 คนอกใหญ่ ควรออกแบบโดยใช้เส้นตั้งฉาก เสื้อคอแหลม เสื้อเอวต่ำ บริ เวณสะโพก กระโปรงปลายบาน หรือกระโปรงตกแต่งได้สัดส่วนกับหน้าอก ควรหลีกเลี่ยงเส้นขวาง บริเวณอก เสื้อคอเหลี่ยมเล็ก เสื้อรัดรูป เสื้อจีบรัดตั้งแต่บริเวณช่วงไหล่ถึงเอว

2.8.2.3.3 คนสะโพกใหญ่ ใช้เส้นตกแต่งบริเวณอื่นที่ไม่ใช่สะโพก กระโปรง ปลายบานควรหลีกเลี่ยงเส้นขวางในแนวกระโปรง หลีกเลี่ยงการตกแต่งบริเวณสะโพกชุดเข้ารูป กระโปรงปลายสอบ

2.8.2.4 โอกาสที่ใช้ในการออกแบบควรให้มีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยโดย พิจารณาดังนี้

(1) การออกแบบเสื้อชุดลำลอง ชุดลำลองเป็นเสื้อผ้าชุดที่สามารถใช้สบาย และ ใส่ได้ทุกโอกาส

(2) การออกแบบเสื้อชุด ทำงานข้าราชการ ควรเป็นแบบเรียบไม่ฉูดฉาด เนื้อผ้า ทรงตัว

(3) การออกแบบเสื้อชุดทำงานที่สำนักงาน ข้าราชการ เช่น ธนาคาร ห้างร้าน บริษัท เป็นต้น ซึ่งงานประเภทนี้ต้องติดต่อกับบุคคลภายนอก ควรเป็นแบบสืดใส สดชื่น สบายตาแก่ ผู้พบเห็น

(4) การออกแบบเสื้อชุดเดินทาง ควรออกแบบให้สามารถสวมใส่ ได้ทั้งกลางวัน กลางคืนในลักษณะสะดวกต่อการเคลื่อนไหว แบบเรียบ เนื้อผ้าทรงตัว ไม่หยับง่าย

(5) โอกาสพิเศษเป็นเสื้อที่ใส่เฉพาะโอกาสนั้นๆ ไม่สามารถนำมาสวมใส่ เป็นชุด ปกติได้ ดังตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

- ชุดกีฬา การออกแบบชุดกีฬาต้องดูลักษณะแบบให้คล้อยตามความเคลื่อนไหว ในอิริยาบถของกีฬาประเภทนั้นๆ

- เสื้อกันหนาวการออกแบบควรให้ใช้ได้ในทุกฤดูหนาว ควรเลือกใช้ผ้าถักเนื้อหนา ผิวเรียบ ขนสั้น แขนยาวแบบเรียบ

- ชุดว่ายน้ำการออกแบบชุดว่ายน้ำจะไม่เน้นเรื่องการทำพรางรูปร่างควรเป็นชุด ที่กระชับตัว ยืดหยุ่นได้ดี

- ชุดราตรี เป็นเสื้อผ้าที่พิถีพิถันกว่าปกติ มี 2 ลักษณะ คือ ชุดราตรีแบบเป็นทางการ และแบบไม่เป็นทางการชุดราตรีแบบไม่เป็นทางการ เป็นชุดแบบใดก็ได้ไม่จำกัดรูปแบบทั้ง ชุดสั้นและยาว ใช้กับงานตั้งแต่ช่วงบ่ายจนถึงกลางคืน ชุดราตรีแบบเป็นทางการ ควรเป็นชุดราตรีที่ เหมาะสมสำหรับงานกลางคืน งานรัฐพิธี ตกแต่งสวยงาม เนื้อผ้าที่ใช้โดยทั่วไปจะมีลักษณะมันวาว

2.8.3 ศิลปะกับเสื้อผ้าและการแต่งกาย

เสื้อผ้าเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องนุ่งห่ม หรือเครื่องแต่งกาย เสื้อผ้ามีไว้ปกปิดร่างกาย และ ป้องกันภัยจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และเสื้อผ้ายังช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพให้มีภาพลักษณ์ที่ดี หาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการมีภาพลักษณ์ที่ดี ผู้นั้นจะต้องเลือกแต่งกายดี มีรสนิยม รสนิยมของการแต่งกายขึ้นอยู่กับศิลปะ ศิลปะในการแต่งกายจึงเป็นสิ่งสำคัญ ในการแต่งกายโดยทั่วไปจะคำนึงถึงขนาด รูปร่าง เพศ วัย และบุคลิกของการสวมใส่ และศิลปะจะเป็นส่วนเสริมเพิ่มเติมหรือประดับตกแต่งให้เกิดรสนิยม ศิลปะจึงมีความสัมพันธ์กับเสื้อผ้าและการแต่งกาย

2.8.4 องค์ประกอบศิลปะที่นำมาเกี่ยวข้องกับเสื้อผ้าและการแต่งกาย ได้แก่

2.8.4.1 ขนาดและสัดส่วน (Size and Proportion) ขนาดและสัดส่วนมีความสัมพันธ์กัน ขนาดเกี่ยวข้องกับสัดส่วน หากร่างกายมีขนาดใหญ่ สัดส่วนจะขยายใหญ่ ดังนั้นในการแต่งกาย หรือการออกแบบเสื้อผ้าที่แก้ไขข้อบกพร่องของสัดส่วนของร่างกาย เช่น คนหน้าอกใหญ่ ควรสวมเสื้อที่มีปกหรือเสื้อคอวี เพื่อช่วยให้ทรงอกเล็กกลง หรือผู้ที่อ้วนควรเลือกเสื้อผ้าชุดหลวมที่ไม่เน้นบริเวณเอว หรือคัพติง เพราะจะเน้นให้เห็นขนาดที่ชัดเจน

2.8.4.2 ความกลมกลืน (Harmony) ความกลมกลืนในการแต่งกาย ได้แก่ ความกลมกลืนของสีเสื้อผ้าและการตกแต่ง การใช้สีตัดแต่ง ควรมีความกลมกลืนกับบุคลิก อายุ เพศ และวัย ผู้สูงอายุควรใช้เสื้อผ้าที่มีสีเข้ม ไม่ฉูดฉาด เพราะจะทำให้ดูอ่อนโยน

2.8.4.3 การตัดกัน (Contrast) การตัดกันในการแต่งกาย ทำได้หลายวิธี ทั้งในด้าน การตัดกันด้วยขนาด ลวดลาย แบบ หรือสี การตัดกันเพื่อสร้างจุดเด่น ดังนั้นในการตัดกัน จึงควรคำนึงถึงผู้สวมใส่ ว่ามีบุคลิกภาพที่เหมาะสมอย่างไร ในการตัดกันควรพิจารณาถึงปริมาณของการตัดกัน ซึ่งไม่เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ของผลงาน เช่น การใช้สีตัดกันของเสื้อผ้า ควรตัดกันไม่เกิน 80 เปอร์เซ็นต์

2.8.4.4 เอกภาพ (Unity) เอกภาพของการแต่งกายคล้ายกับความกลมกลืน ซึ่งเน้นในด้านความสัมพันธ์และความสอดคล้อง ในการแต่งกายควรมีความสอดคล้องในด้านแบบ สี หรือการตกแต่ง ให้ผสมกลมกลืนเป็นกลุ่มเดียวกัน หรือในลักษณะเดียวกันเพื่อดูเรียบร้อยสวยงาม เอกภาพในการแต่งกายได้แก่การแต่งกายในชุดทำงานที่มีสีเดียวกัน ตกแต่งในแบบเรียบง่าย แต่ดูคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน

2.8.4.5 การซ้ำ (Repetition) หากในการจัดอาหาร การวางแต่งการรอบขอบจานคือ การซ้ำ ในการแต่งกายการเรียงกระดุมของเสื้อผ้านี้คือการซ้ำเช่นกัน การซ้ำทำในลักษณะของการตกแต่ง เช่น การติดลูกไม้รอบคอเสื้อ หรือชายกระโปรง หรือการตกแต่งด้วยลวดลายของผ้า และสีของการตกแต่ง เหตุที่ต้องทำซ้ำก็เพื่อดึงดูดความสนใจ หรือเบี่ยงเบนความสนใจของส่วนบกพร่องต่างๆ ของร่างกายนั่นเอง

2.8.4.6 จังหวะ (Rhythm) ในการแต่งกาย จังหวะเปรียบเสมือนช่วงระยะของการนำสายตาที่เชื่อมโยงหรือต่อเนื่องกัน หรือการประสานต่อเนื่องกันของสายต่าอย่างมีจังหวะของส่วนประกอบเครื่องแต่งกาย เช่น ปกเสื้อ เข็มขัด กระโปรงหรือรองเท้า การออกแบบเสื้อผ้าอย่างมีจังหวะก็เพื่อสานองค์ประกอบย่อยเข้าเป็นองค์ประกอบใหญ่ เพื่อสร้างจุดเด่นที่ชัดเจน การเชื่อมโยงสายตา

อย่างมีจังหวะสามารถทำได้โดยการซ้ำของวัสดุที่คล้ายกัน หรือต่างกัน โดยทำเป็นจังหวะที่เหมือนกัน หรือต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสร้างจุดสนใจนั้น ๆ

2.8.4.7 การเน้น (Emphasis) เมื่อจังหวะสร้างจุดเด่น จุดเด่นนั้นจะทำให้เกิดการเน้น ในการเน้นของการแต่งกายเป็นการอำพรางข้อบกพร่อง โดยเบี่ยงเบนความสนใจไปยังส่วนอื่น หรือใน ขณะเดียวกันการเน้นอาจเรียกร่องหรือสร้างจุดสนใจให้กับการออกแบบนั้น ๆ ในการเน้นอาจเน้นด้วย เครื่องประดับ ลวดลาย หรือสีเส้นของลวดลายผ้า

2.8.4.8 ความสมดุล (Balance) ความสมดุลในการแต่งกายทำได้หลายวิธี ในการสร้างความสมดุลของการแต่งกายจะจัดแบ่งเป็นด้านบน และด้านล่าง เช่น เสื้อและกระโปรง หรือเสื้อกับ กางเกง การทำให้สมดุล อาจใช้ลวดลายหรือน้ำหนักของสีเสื้อผ้าช่วยในการแบ่งน้ำหนักได้ เช่น ใส่ กระโปรงสีดำ และใส่เสื้อสีขาวสลับดำ เป็นต้น

2.8.4.9 สี (Color) สีเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับงานศิลปะ เพราะสีต่าง ๆ จะทำให้เกิดความสวยงาม น่าสนใจ และแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึก ในการแต่งกายสีจะช่วยเสริมบุคลิกของผู้ สวมใส่ และยังเป็นแรงบันดาลใจในการแสดงออกถึงความรู้สึก และความน่าสนใจ ดังนั้นในบริษัทใหญ่ ๆ หลายบริษัทจึงได้จ้างนักออกแบบเสื้อผ้า ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยเลือกแบบและสี เพื่อสร้างความสนใจต่อลูกค้าเช่น พนักงานธนาคาร พนักงานต้อนรับ หรือพนักงานขายสินค้า จะมี สีเส้นที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของงานในการใช้สีของเสื้อผ้าควรใช้ในลักษณะของค่าน้ำหนัก คือ มีการใช้สีอ่อน-แก่ เพื่อเกิดความแตกต่างของค่าน้ำหนักสี เช่น สีเขียวอ่อนหรือสีเขียวเข้ม หรือการใช้สี ประสานกลมกลืน (Harmony) ที่ดูแล้วนุ่มนวล เช่น สีโทนเดียวกัน และหากต้องการความสดชื่นการใช้สีสดหรือสีตัดกันในปริมาณที่ต่างก็อาจทำให้สดชื่นได้ ในการแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สีทาง จิตวิทยาจะมีปฏิกริยาต่ออารมณ์ของการแต่งกาย ดังนี้

- สีแดง เป็นสีที่กระตุ้นจิตใจเป็นอย่างดี เข้ายวน ร้อนแรง ผู้ที่ใส่สีแดงจะต้องเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเอง เปิดเผย และเป็นผู้นำ

- สีเหลือง เป็นสีที่บ่งบอกถึงความเป็นมีคณมีอารมณ์ดี ร่าเริง อ่อนโยน มีพลัง ความฉลาด และจินตนาการ สนใจงาน การใส่สีเหลืองอาจลดความสดใสลงหรือใส่เป็นเสื้อคลุมจะทำให้ลด ความเจิดจ้าลง

- สีเขียว เป็นสีที่แสดงออกถึงความสุขุม เยือกเย็น เหมาะสำหรับงานที่ต้องใช้พลัง หรือความคิด เมื่อใส่สีเขียวจะดูเป็นคนกระฉับกระเฉงและพัฒนาตนเอง

- สีฟ้า เป็นสีของความสงบและพักผ่อน มักใส่ในวันหยุดในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ดูสดชื่น ควรเลี่ยงสีฟ้าหากรู้สึกหดหูเพราะจะทำให้เหงามากขึ้น ควรใส่คู่กับสีส้มอ่อน

- สีม่วง เป็นสีที่ขริ่ม สง่า เกิดความศรัทธาและความสงบ หากเป็นคนที่เปิดกว้างจะยอมรับสีม่วงได้สีม่วงปนแดงจะสร้างความมั่นใจได้ดี

- สีขาว เป็นสีที่ใสสะอาด เข้าได้กับทุกสี ชอบค้นหาความจริงของชีวิต เป็นสีของนักคิด เมื่อใส่สีขาวจะทำให้ขาดอำนาจในการตัดสินใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สีดำ เป็นสีที่แสดงออกถึงความมั่นใจในตัวเอง ผู้ที่ใส่สีดำจะแสดงถึงการให้ผู้อื่นนับถือ เป็นสีที่ชอบอยู่อย่างโดดเดี่ยว
- สีน้ำเงิน เป็นสีที่ควบคุมตนเองได้ดี มีความลึกซึ้ง รับผิดชอบ สนุกกับทุกเรื่อง ควรใช้สีน้ำเงินกับสีสดใสต่าง ๆ จะทำให้ดูดีขึ้น

2.8.5 การแก้ไขข้อบกพร่องด้วยเสื้อผ้า นอกจากนี้หลักการทางศิลปะต่าง ๆ ยังช่วยแก้ไข ปัญหา และอำพรางข้อบกพร่องต่าง ๆ ของร่างกายได้อีก ดังตัวอย่างที่จะกล่าวต่อไปนี้

2.8.5.1 รูปร่างผอมสูง ถึงแม้จะมีรูปร่างดี แต่หากใส่เสื้อผ้ารัดรูปมากเกินไป เช่นใส่ เสื้อแขนกุด หรือผ้ายืดบางรัดรูปจะเน้นให้เห็นสรีระที่ผอมบางชัดเจน ควรใส่เสื้อผ้าผ่าที่หนา ๆ หรือจีบ พองฟู เพราะจะเสริมให้ดีขึ้น และมีบุคลิกที่ดีขึ้น

2.8.5.2 รูปร่างอ้วนเตี้ย หากคอสั้นทำให้คอดูยาวขึ้น ควรใส่เสื้อคอวี หรือคอเชิร์ทจะ ช่วยให้ใบหน้าดูยาวขึ้น ไม่ควรใส่เสื้อปิดคอจะทำให้คอสั้นลง ลวดลายของเสื้อผ้าควรเป็นดอกเล็กๆ และลายตั้ง ห้ามใส่ฟองน้ำเสริมไหล่เพราะจะดูหนาขึ้น ไม่ควรใส่ชุดติดกันเพราะจะเน้นขนาด และตัดกันอย่างชัดเจน นอกจากนี้ควรสวมกระโปรง และเสื้อแยกชิ้น และมีสีเข้ม ไม่ควรใช้ผ้าหนาเพราะจะเพิ่มความอ้วนขึ้นอีก

2.8.5.3 สะโพกใหญ่ ไม่ควรสวมเสื้อเอวลอย เพราะจะเน้นสะโพกชัดเจน ควรสวม กระโปรงที่ตัดเย็บจากผ้านุ่ม ๆ พริ้วทั้งตัว สีเข้มเพื่ออำพราง ไม่ควรสวมกระโปรงหรือกางเกงที่รัดรูป เพราะจะเน้นความใหญ่ของสะโพก และควรสวมกระโปรงคลุมเข้าเพื่อกระชับสะโพกมากขึ้น

2.8.5.4 หน้าอกใหญ่ สวมเสื้อที่มีปกหรือคอวี เพราะจะทำให้ทรงอกดูเล็กลง ใส่เสื้อ สีเข้มตัดเย็บด้วยผ้าที่บางเบา หลีกเลี้ยงเสื้อที่มีลวดลาย หรือมีกระเปาะที่หน้าอก เพราะจะทำให้เกิด จุดเด่น และเพิ่มความหนาให้หน้าอกได้

2.8.5.5 ไหล่แคบ ควรสวมเสื้อผ่าที่มีฟองน้ำ และเลือกผ้าพริ้วบาง ไม่มีใครที่จะมี รูปร่างสวย หรือสมบูรณ์ไปทุกอย่าง หากแต่ได้นำหลักการทางศิลปะมาประยุกต์ใช้ ก็จะสามารถทำให้ ความบกพร่องนั้นลดลง และมีบุคลิกภาพที่ดีขึ้นได้ ในปัจจุบัน ไม่ว่าสถานการณ์ของโลกจะ เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม แต่หลักการทางศิลปะต่าง ๆ ที่กล่าวมายังคงนำมาประยุกต์ใช้ได้เป็น อย่างดี ถึงแม้ว่าในอนาคตเทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทมากขึ้นก็ตาม

2.9 วัสดุที่ใช้ในการทำเสื้อผ้า

2.9.1 ผ้า ปัจจุบันเนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บเครื่องนุ่งห่ม เครื่องแต่งกาย หรือผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ในบ้านนั้นมีหลากหลายแบบ หลายชนิด ซึ่งผู้ผลิตต่างก็นำนวัตกรรมเทคโนโลยีเข้ามาช่วยใน กระบวนการผลิตทักทอ จึงก่อให้เกิดเนื้อผ้าในแบบต่างๆ ที่มีคุณสมบัติเหมาะกับการใช้งานในแต่ละ ประเภท ซึ่งในท้องตลาดก็มีจำหน่ายมากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้า (Fabric) คือ สิ่งที่ได้จากการนำวัสดุธรรมชาติหรือวัสดุที่สังเคราะห์ ผ่านกระบวนการผลิต จนได้เป็นเส้นด้าย และผ่านกรรมวิธีผลิตผสมผสานหรือถักทอจนได้เป็นผืนผ้า เช่น ฝ้าย ไหม ไนลอน เป็นต้น

2.9.1.1 วัสดุที่ใช้ในการผลิตผ้านั้นมีหลายประเภท ดังนี้

(1) สัตว์ วัสดุที่ได้จะนำมาจากผม ขน ผิวหนัง และเส้นใย (ดักแด้) ที่ได้จากสัตว์ เช่น ขนแกะ ขนแพะ เป็นต้น ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ได้ คือ เสื้อขนแกะ และผ้าไหม

(2) พืช วัสดุที่ได้จะนำมาจากเส้นใยของพืช เช่น ใยสัปปะรด ใยฝ้าย เป็นต้น ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ได้ คือ เสื้อใยสัปปะรด เสื้อที่ทำจากฝ้ายสำหรับเด็กอ่อน

(3) แร่ธรรมชาติ วัสดุที่ได้จะนำมาจากเส้นใยของแร่ธรรมชาติ เช่น ใยหิน และใยเบะ ซอลต์ ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ได้คือ ผ้าคลุมด้านล่างของประตูที่มีความทนทานมากๆ (นิยมในต่างประเทศ) สำหรับป้องกันรอยขีดข่วนจากสัตว์โดยเฉพาะ เช่น สุนัข แมว เป็นต้น

(4) สังเคราะห์เคมี วัสดุที่ได้มาจากการสังเคราะห์ขึ้นด้วยกระบวนการทางเคมี เช่น ไนลอน เส้นใยทไนไฟ เป็นต้น ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ได้คือ ถูกรองของผู้หญิง เสื้อคลุมที่ติดไฟยากสำหรับนักดับเพลิง นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผ้าทางการแพทย์อีกด้วย เช่น ชุดสำหรับแพทย์ในห้องผ่าตัดที่มีการเคลือบสารพิเศษสำหรับฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

วิระศักดิ์ อุดมกิจเดชา และคณะ (2540) ได้อธิบายการแบ่งประเภทของเส้นใยตามการกำเนิดได้เป็น 2 ประเภท คือ เส้นใยธรรมชาติและเส้นใยประดิษฐ์

1. เส้นใยจากธรรมชาติ (Natural Fibers) คือ เส้นใยที่มีแหล่งกำเนิดจากธรรมชาติ เช่น ฝ้าย สัตว์ แร่ธาตุหรือยาง เส้นใยจากธรรมชาตินับเป็นเส้นใยที่มนุษย์มีความคุ้นเคยมากที่สุด ถูกนำมาใช้เป็นอย่างมากในช่วงที่มนุษย์ยังไม่มีเส้นใยประดิษฐ์ในการใช้งาน ซึ่งเส้นใยจากชาตินั้นมีคุณสมบัติเฉพาะตัว สามารถติดสีได้ง่าย เป็นที่นิยมในปัจจุบันแม้จะมีการใช้เส้นใยประดิษฐ์อย่างแพร่หลายก็ตาม

ตารางที่ 2.1 แสดงเส้นใยจากธรรมชาติ (Natural Fibers)

เส้นใยจากธรรมชาติ (Natural Fibers)			
เส้นใยเซลลูโลสธรรมชาติ (Natural cellulose fibers)	เส้นใยโปรตีนจากธรรมชาติ (Protein Fibers)	เส้นใยธรรมชาติจากแร่ (Mineral Fibers)	เส้นใยยางธรรมชาติ (Natural Rubber Fiber)
- จากเมล็ด เช่น ใยฝ้าย ใยขนุน - จากลำต้น เช่น ลิ้นจี่ - จากผล เช่น ใยมะพร้าว - จากใบ เช่น ใยสับปะรด	- จากขนสัตว์ (Wools) Hair Fibers Fur Fibers จากไหม (Silks)	เส้นใยหิน เส้นใยโลหะ	ยางธรรมชาติ

ที่มา: วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา และคณะ. 2540

2. เส้นใยประดิษฐ์ (Man-Made fibers) คือ เส้นใยที่มนุษย์ได้ทำการคิดค้นและพัฒนาขึ้นเพื่อใช้แทนเส้นใยจากธรรมชาติ รวมถึงเพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น ด้านการแพทย์และสาธารณสุข โดยทำการผลิตขึ้นจากการนำเซลลูโลสหรือโมเลกุลขนาดเล็กจากน้ำมันปิโตรเลียมไปทำปฏิกิริยาจนได้เป็นสารโพลิเมอร์เพื่อนำไปฉีดเป็นเส้นใย สามารถแบ่งประเภทของเส้นใยประดิษฐ์ได้เป็น 3 ประเภท คือ เส้นใยประดิษฐ์จากเซลลูโลส เส้นใยประดิษฐ์จากสารเคมีสังเคราะห์ และเส้นใยประดิษฐ์จากแร่ธาตุ ซึ่งเส้นใยประดิษฐ์นั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ตามคุณสมบัติของเส้นใยแต่ละประเภท ดังนี้

ตารางที่ 2.2 เส้นใยประดิษฐ์ (Man-Made fibers)

เส้นใยประดิษฐ์ (Man-Made fibers)		
สังเคราะห์จากเซลลูโลส (Man-made cellulose fibers)	สังเคราะห์จากสารเคมี (Synthetic fibers)	สังเคราะห์จากแร่และเหล็ก (Inorganic Fibers)
เรยอน (Rayon) อะซิเตท (Acetate) ไตรอะซิเตท (Triacetate)	โพลีเอสเตอร์ (Polyester) ไนลอน (Nylon) สแปนเด็กซ์ (Spandex) อะคริลิก (Acrylic) อารามิด (Aramid)	โลหะ (Metallic) แก้ว (Glass) เซรามิกส์ (Ceramic) กราไฟต์ (Graphite)

ที่มา: วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา และคณะ. 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 คุณสมบัติในการทนต่อแรงเสียดสี (Abrasion resistance) เช่น เส้นใย โพลีเอสเตอร์ (Polyester Fibers) เส้นใยสแปนเด็กซ์ (Spandex Fibers) ส่วนใหญ่นำไปใช้ในการทำเป็นผ้าบุโซฟา เครื่องเรือน หรือผ้าซับในรองเท้า เป็นต้น

2.2 คุณสมบัติในการยืดหยุ่น (Elongation & Elasticity) เช่น เส้นใยสแปนเด็กซ์ (Spandex Fibers) ซึ่งเป็นเส้นใยที่สามารถยืดและหดได้เมื่อปล่อยแรงดึง ส่วนใหญ่นิยมใช้ในการทำเป็นชุดชั้นใน ชุดว่ายน้ำ ถูกรอง เป็นต้น

2.3 คุณสมบัติในการทนต่อความร้อน (Thermal resistance) เป็นเส้นใยที่ไม่ติดไฟหรือลุกไหม้เมื่อได้รับความร้อน แต่จะอ่อนตัวและหลอมละลายตามลำดับ เช่น เส้นใยคาร์บอน เส้นใยอารามิต เป็นต้น (ศรัณย์ จันทร์แก้ว. 2562: 27-29)

3. คุณสมบัติของเส้นใยที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งทอ

คุณสมบัติของเส้นใยที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งทอ สามารถจำแนกได้ทั้งสิ้น 4 คุณสมบัติ ดังนี้

3.1 คุณสมบัติด้านรูปลักษณ์ (Aesthetic properties) คือ รูปลักษณ์ภายนอกที่ผู้บริโภคสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสต่าง ๆ เป็นหนึ่งในกระบวนการตัดสินใจว่าสิ่งทอนั้นมีความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอย และมีความเหมาะสมต่อผู้บริโภคหรือไม่ ซึ่งคุณสมบัติรูปลักษณ์นั้น สามารถแบ่งได้เป็นทั้งสิ้น 3 ด้าน ดังนี้

3.1.1 คุณสมบัติด้านความมันวาว เป็นคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับแสงโดยตรง ซึ่งคุณสมบัติด้านความมันวาวขึ้นอยู่กับประเภทของเส้นใย โครงสร้าง และสารเติมแต่งเส้นใยเป็นสำคัญ เส้นใยที่มีคุณสมบัติด้านความมันวาวมักนำไปใช้งานในการออกแบบเป็นเครื่องแต่งกาย เช่น ไหม เป็นต้น

3.1.2 คุณสมบัติด้านน้ำหนักและการทิ้งตัว มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับวัตถุหรือสรีระของมนุษย์เป็นสำคัญลักษณะในการทิ้งตัวของผ้านั้นขึ้นอยู่กับความละเอียดของเส้นใย โครงสร้าง ตลอดจนการถักทอของผ้าร่วมด้วย

3.1.3 คุณสมบัติด้านเนื้อและผิวสัมผัส เป็นคุณสมบัติที่สามารถรับรู้ด้วยตาและการสัมผัส ซึ่งเส้นใยจากธรรมชาตินั้นมักขาดความเรียบเนียนหรือสม่ำเสมอ ในขณะที่เดียวกันเส้นใยประดิษฐ์จะมีความเรียบเนียนและสม่ำเสมอมากกว่า ซึ่งผ้าที่ได้จากการทอเส้นใยที่แตกต่างกันก็ให้ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของเส้นใย โครงสร้างและการถักทอ แต่อย่างไรก็ตามคุณสมบัติดังกล่าวขึ้นอยู่กับการใช้งานของผู้บริโภคเป็นสำคัญ

3.2 คุณสมบัติด้านความทนทาน นับเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของผู้บริโภคพิจารณาในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ ซึ่งคุณสมบัติด้านความทนทานประกอบไปด้วย 2 ด้าน ดังนี้

3.2.1 คุณสมบัติด้านการทนต่อแรงเสียดสี เป็นคุณสมบัติด้านความทนทานที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของผ้า โดยพิจารณาด้านการทนต่อแรงขัดถู เสียดสี หรือการฟุ้งของผ้า โดยที่ผ้าไม่ขาด

3.2.2 คุณสมบัติด้านความทนทานต่อแรงดึง มุ่งพิจารณาถึงคุณสมบัติของการทอเป็นผ้าฝ้ายโดยไม่ฉีกขาดง่ายจนเกินไปโดยคุณสมบัติดังกล่าวขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของเส้นใย โครงสร้างของเส้นใย ตลอดจนลักษณะการทอเป็นผ้า

3.3 คุณสมบัติด้านความสบาย มุ่งเน้นการวัดผลกับความรู้สึกของมนุษย์เป็นหลัก โดยพิจารณาจากภาวะความสบายที่สวมใส่ในขณะที่ทำกิจกรรมหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยคุณสมบัติของเนื้อผ้าแต่ละชนิดนั้นขึ้นอยู่กับความพอใจ ทัศนคติ สภาพแวดล้อม สภาพอากาศ ตลอดจนสรีระของผู้สวมใส่ที่มีต่อผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งสำคัญ

3.4 คุณสมบัติด้านการดูดซับความชื้น เป็นคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของเส้นใย การดูดซับความชื้นจากร่างกายนั้นขึ้นอยู่กับประเภทของเส้นใย เนื่องจากเส้นใยแต่ละชนิดมีความสามารถในการดูดซับความชื้นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้ประเภทผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้บริโภค (ศรัณย์ จันทร์แก้ว. 2562: 34-35)

2.9.1.2 ชื่อผ้าและลักษณะของเนื้อผ้า

(1) ผ้าคอตตอน หรือ ผ้าฝ้าย (Cotton) เป็นผ้าที่ทำมาจากเส้นใยธรรมชาติ เนื้อผ้านุ่ม ไม่กระด้าง ซับเหงื่อได้ดีระบายอากาศได้ดี

(2) ผ้าโพลีเอสเตอร์ (Polyester) เนื้อผ้าจะนุ่มและเงามันสวย คุณสมบัติเด่น ซักง่าย รีดง่ายและยับยาก

(3) ผ้าสแปนเด็กซ์ (Spandex) ผ้ายืดเนื้อนิ่ม ไม่หนา ยืดหยุ่นได้ดี ระบายเหงื่อได้ดี ทั้งตัว มีน้ำหนักถึงจะยับง่ายแต่ก็รีดง่าย

(4) ผ้าชีฟอง (Chiffon) ผ้าเนื้อบางเบา โปร่งแสงใส ไม่ยืดหยุ่น มีทั้งเนื้อทราซาย หยาบ และเนื้อเรียบลื่น ต้องใส่ซับใน เนื้อผ้าไม่ยับง่าย ไม่จำเป็นต้องรีด

(5) ผ้าซาติน (Satin) เนื้อผ้าจะมีลักษณะเป็นผิวลื่นๆ มันวาว มีน้ำหนัก และคงรูปได้ดี ซักง่ายแห้งเร็วไม่ต้องรีด

(6) ผ้าฮานาโกะ (Hanako) ผ้าเนื้อหนา ทึบแสง มีน้ำหนัก ทั้งตัว ยับยาก ไม่จำเป็นต้องรีด

(7) ผ้าลินิน (Linen) เนื้อผ้าเป็นเงามันสวยงาม ยับง่ายกว่าผ้าฝ้าย ดูดซับความชื้นได้ดีกว่าผ้าฝ้าย แห้งเร็ว ยืดหยุ่นต่ำ ยับง่าย

(8) ผ้าไนลอน (Nylon) ผ้าใยสังเคราะห์ เนื้อผ้าเรียบ มันดูดความชื้นได้ดีที่สุดในบรรดาผ้าใยสังเคราะห์ มีความเหนียวมาก แข็งแรงทนทานมาก ยืดหยุ่นง่ายและคืนตัวได้ดี

(9) ผ้าไหม (Silk) เนื้อผ้าเป็นมันวาว สวยงามมาก แต่ดูแลรักษายาก ผ้าทั้งตัวดี ดูดซับความชื้นได้ดี น้ำหนักเบา ยืดหยุ่นได้ดี ระบายเหงื่อได้ดี

(10) ผ้า TC (Cotton ผสม Polyester) เนื้อผ้ามีความยืดหยุ่น ปานกลาง เนื้อผ้ามีความนุ่ม การระบายอากาศปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(11) ผ้า TK (Polyester หรือ โยสังเคราะห์ เนื้อผ้ามีความยืดหยุ่น พอใช้ เนื้อผ้าแข็งกระด้าง การระบายอากาศ พอใช้

(12) ผ้า CVC (ส่วนผสม Cotton มากกว่า Polyester) เนื้อผ้านุ่มเรียบ ไม่ยับ รีดได้ง่าย ระบายอากาศและความร้อนได้ดี

(13) ผ้า Cotton Spandex (Spandex ผสม Cotton) เนื้อผ้าใส่สบาย ทนทาน ระบายอากาศได้ดี และมีความยืดหยุ่นเข้ารูป

(14) ผ้ากำมะหยี่ (Velvet) เนื้อผ้าค่อนข้างหนา ผิวสัมผัสนุ่ม ดูหรูหรา เนื้อผ้า ทิ้งตัวดี ไม่นิยมรีดจีบปล่อยลอนตามธรรมชาติ

(15) ผ้าปาน (Voile) เป็นผ้าเนื้อโปร่ง บางเหมือนผ้าสาหลูชนิดบาง แต่กระด้าง และยับเล็กน้อยเนื้อผ้ามีความยืดหยุ่นต่ำ ดูดความชื้น

(16) ผ้าเรยอน (Rayon) เนื้อผ้ามีความยืดหยุ่น ทิ้งตัว เนื้อนุ่ม ระบายอากาศ ได้ดี ใส่สบาย นุ่ม และดูดความชื้นได้

(17) ผ้าขนสัตว์ (Wool) ดูดความร้อน และถ่ายเทความชื้นได้ดี เวลาสวมใส่จึง ให้ความอบอุ่นได้ดี ทดตัวมากเวลาเปียก จึงควรซักแห้งเท่านั้น

(18) ผ้าไครลิก (Acrylic) ไม่หด แห้งง่าย ทนต่อการซักฟอก น้ำหนักเบา

(19) ผ้าอะซิเตต (Acetate) เนื้อนุ่ม เป็นเงามัน ไม่ยับ ไม่หด ไม่ค่อยดูด ความชื้น ใส่แล้วจะรู้สึกเหนอะหนะรีดเรียบง่าย ไม่ทนความร้อนสูง ละลายเมื่อสัมผัสน้ำยาล้างเล็บ

(20) ผ้ามัสลิน (Muslin) ผ้าไม่ยืด ไม่ทิ้งตัว ส่วนใหญ่เนื้อผ้าจะบางเบาใส่สบาย ระบายอากาศได้ดียับง่ายแต่ก็รีดง่าย ซักแล้วแห้งง่าย

(21) ผ้ามอสสเครป (Moss Crepe) เป็นผ้าเนื้อทราย ไม่หนา และไม่บาง จนเกินไป เนื้อผ้าทึบแสง เป็นทรงน้ำหนักเบา ทิ้งตัวได้ดี

(22) ผ้าสคูบ้า (Scuba) ผ้าเนื้อหนา นุ่ม คล้ายผ้าออร์ม น้ำหนักเบา ยับยาก ไม่ จำเป็นต้องรีด

(23) ผ้าซาร่า (Zara) เนื้อผ้ามีลายในตัว เรียบลื่นสวย เงานิดหน่อย ความหนา รองมาจากฮานาโกะ

(24) ผ้าอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford) เป็นผ้าที่มีลักษณะคล้ายผ้าโทเรเนื้อบาง แต่มี ความหนามากกว่าเนื้อผ้าไม่ระคายเคืองผิว ไม่ยับง่าย ระบายอากาศได้ดี

(25) ผ้าโทเร (Torero) (Polyester 65% ผสม Cotton 35%) มี ลักษณะ เป็นผ้าบาง ระบายอากาศได้ดี ซึมซับเหงื่อได้ในระดับหนึ่ง

(26) ผ้าลูกไม้ (Lace) ผ้าที่ถักโปร่งเป็นลวดลายต่างๆ อย่างสวยงาม มีทั้งแบบ ยืดหยุ่น และไม่ยืดหยุ่น

(27) ผ้าสลาฟ (Slavic) ผ้าเนื้อแข็ง แต่มีลายผ้าในตัว ผ้าเนื้อลื่นเล็กน้อย เนื้อ เบาค่อนข้างหนามีทั้งยืดและไม่ยืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(28) ผ้าสำลี ผ้าที่ทอจากเส้นใยฝ้ายหรือ Cotton มีคุณสมบัติ เป็นฉนวนให้ความอบอุ่นชื้นน้ำได้ดีผ้าหนา ซักแห้งยาก ใช้ไปนาน ๆ เนื้อผ้าจะแข็งขึ้นและเป็นขน

(29) ผ้าสาธู (Batist) ผ้าคอตตอน ทอหลวมๆ ชื้นน้ำได้ดี ไม่เป็นขน ยิ่งซักยิ่งนิ่ม ผ้าจะไม่หนามากระบายอากาศดีซักแห้งง่าย ซักแล้วเนื้อไม่ยุ่ย

(30) ผ้าตาข่าย (Mesh) ผลิตจากเส้นใยโพลีเอสเตอร์ โปรง บาง ระบายอากาศได้ดี

(31) ผ้าฟลีซ (Fleece) เป็นผ้าที่ทำมาจากเส้นใย polyester ที่มีคุณสมบัติเด่นคือการทอที่แน่นละเอียดและให้ความอบอุ่น ระบายอากาศดี

(32) ผ้าแพร (Charmeuse) เนื้อผ้ามันเงา สวยงาม ไม่ยับ ซักทำความสะอาดง่าย แห้งไว ไม่ชื้นน้ำ.9.1.2.33 ผ้าไหมอิตาลี (Italian Silk) มีเนื้อผ้าที่มีลักษณะโปรงแสงปานกลาง เนื้อผ้ามีความนุ่มเรียบลื่น ไม่หยาบไม่แข็ง ทำให้ใส่แล้วไม่ระคายเคืองผิวระบายอากาศได้ดีพอควร

(34) ผ้าหนังไก่ (Broken Twill) เป็นผ้าที่มีลักษณะคล้ายกับหนังของไก่ที่เป็นขุยๆขรุขระไม่เรียบเนื้อผ้ามีความยืดหยุ่นคล้ายผ้ายัด อีกทั้งยังมีน้ำหนักเบา สวมใส่สบาย

(35) ผ้าโฟร์เวย์ (Four Way) เนื้อผ้าเหมือนผ้ามอสเครปแต่หนากว่า ผ้าเนื้อสวยไม่ยับง่าย ไม่แนบเนื้อใส่สบาย มีน้ำหนักทั้งตัว

(36) ผ้ายีนส์เทียม ส่วนใหญ่ผลิตจากผ้าฝ้ายล้วน หรือผ้าฝ้ายผสม พอกสีคล้ายสียีนส์เนื้อนิ่ม เบากว่า ใส่สบายไม่หนัก ระบายอากาศดี เนื้อผ้าดูความชื้นและระบายความร้อนได้ดี ยับง่าย

(37) ผ้าขนสัตว์ (Wool) ผ้าที่ทอจากขนสัตว์ ยืดหยุ่นได้ดี ไม่ยับง่าย ดูดซึมน้ำและความชื้นได้ดีให้ความอบอุ่นต่อผู้สวมใส่ รีดง่ายปรับเข้ารูปทรงได้ดี เหมาะสำหรับ การซักแห้งมากกว่าการซักเปียก เพราะเส้นใยยืดหดทำให้เสียรูปทรงได้ง่าย

(38) ผ้าเรยอน (Rayon) เส้นใยกึ่งสังเคราะห์ทำจากพอลิเมอร์ของเซลลูโลส เนื้อผ้ายืดหยุ่นใส่สบายผิว นุ่มคล้ายผ้าฝ้าย แต่ยืดได้มากกว่า ขยายตามขนาดตัวเนื้อผ้ามีน้ำหนัก ทั้งตัว

(39) ผ้าแคนวาส (Canvas) ผ้าที่ทอขึ้นจากผ้าฝ้ายด้วยความหนาเป็นพิเศษ ลักษณะจะคล้ายๆ ผ้ากระสอบหรือผ้าดิบ แต่จะมีความถี่ในการทอที่หนามากกว่าเนื้อผ้าละเอียดกว่า และดูสวยงามมากกว่า รีดอยู่ทรง

(40) ผ้าจอร์เจีย (Georgette) ลักษณะเนื้อผ้ามีรอยย่นละเอียดทั้งตามแนวด้ายยืนและแนวด้ายพุ่งคล้ายผิวทรายและทั้งตัวได้ดี มีความเป็นเงางาม และเนื้อบางมีความพลิ้ว การรีดไม่ควรใช้ไฟแรง

(41) ผ้าไลครา (Lycra) ผ้ายืดดีสังเคราะห์ ยืดหยุ่นได้ดี มีความนุ่มสบาย เมื่อสวมใส่จะแนบกระชับ เนื้อผ้าคงรูป มีน้ำหนัก ทั้งตัวและไม่ยับง่าย

(42) ผ้าเกล็ดปลา (French Terry) ผ้ายด้านหน้ามีลักษณะเรียบ ด้านหลังเป็นห่วง ผิวสัมผัสนุ่ม เบาลให้ความอบอุ่นได้ดี ยับยาก และมีความยืดหยุ่นสูง

(43) ผ้าออร์แกนซ่า (Organza) เป็นผ้าทอเนื้อโปร่ง บางใส ตกแต่งความกรอบ แข็งแรง ทนทานมีความเหนียวเนื่องจากใช้เส้นด้ายเกลียวแน่น ส่วนมากจะนิยมใช้สำหรับเป็นผ้า ตกแต่ง

(44) ผ้าแก้ว (Organdy) เป็นผ้าที่บางและแข็ง ยับง่าย ใช้ตกแต่งเป็นปก ปลายแขนเสื้อ

(45) ผ้ามิลิน (ยัด) เนื้อผ้ายัดหนาแน่น เป็นผ้าลักษณะเนื้อเย็นใส่สบายไม่ร้อน ใช้งานได้นานคงทนต่อการซัก ไม่หดไม่ย้วย

(46) ผ้า Macy (ยัด) เนื้อผ้ายัด นุ่มทั้งตัว ผิวผ้าเป็นลายร่องรังผึ้ง ใส่สบาย ระบายอากาศได้ดีไม่หนามาก บางกว่าผ้าไหมพรม

(47) ผ้าร่ม เนื้อเบาบาง ไม่ซับน้ำ เนื้อเส้นด้ายทอแน่นกัน ฝุ่นได้ดี

(48) ผ้าสกีนี่ เนื้อผ้ายืดหยุ่นดี นุ่ม เนื้อคล้ายๆยีนส์แต่จะไม่หนาเท่ากับยีนส์ ใส่สบาย ผ้าเป็นทรงเข้ารูปดี

(49) ผ้าแมงโก้ เป็นผ้าใยสังเคราะห์ เนื้อผ้าหนานุ่มและยืด

(50) ผ้ากาแล็คซี่ (TY800) เนื้อผ้ามีการทอเล่นลายในตัวผ้า ผ้าเนื้อละเอียดไม่หนามาก ผ้านุ่มพริ้ว น้ำหนักเบา ใส่สบาย ระบายอากาศได้ดีพอควร ผิวผ้ามีลายในตัว ผ้าไม่ยืด ไม่ยับ

(51) ผ้าป๊อปคอร์น เนื้อผ้ายัดนุ่ม มีลายในตัวเหมือนเม็ดข้าว ใส่สบาย ไม่หนา ไม่ร้อน

(52) ผ้า ITY เนื้อผ้ายัด นุ่มเย็นใส่สบาย ทั้งตัว ผ้าจะดึงๆซบเหงื่อได้ดีซกง่าย แห้งเร็ว ไม่ยับง่าย ไม่ต้องรีด

(53) ผ้าลินินสรีฟ (ลินินเทียม) เนื้อผ้าไม่ยับง่าย นุ่ม ใส่สบาย เนื้อผิวผ้าขึ้นลายเส้นสรีฟดูเป็นธรรมชาติ ไม่บาง

(54) ผ้าอโต้แมน เนื้อผ้าคล้ายกับผ้าไมโครแต่เนื้อผ้าจะบางกว่า นุ่มลื่นใส่สบายไม่ซับน้ำ แห้งง่าย จุดเด่นของผ้าตัวเนื้อผ้าจะมีลักษณะยับๆดูคลาสสิก

(55) ผ้านาโน เนื้อผ้าจะทอแน่นกว่าตัวฮานาโกะ ไม่หนามาก เนื้อผ้ามีน้ำหนัก ทั้งตัวดี ผ้านุ่ม ไม่ยับง่าย ใส่สบาย

(56) ผ้าหางกระรอก เนื้อผ้านุ่มลื่นคล้ายไหมอิตาลีแพชั่นแต่จะหนากว่า พริ้ว ทั้งตัวไม่ยับง่าย ผ้าเย็น ใส่สบาย เนื้อผ้าไม่ยืด

(57) ผ้าวอช เนื้อผ้านุ่ม คล้ายไหมพรม แต่บางกว่า ใส่สบายไม่ร้อนมาก

(58) ผ้าไมโคร (Micro หรือ Microfilber) เป็นผ้าที่ผลิตจากเส้นด้ายโพลีเอสเตอร์ (Polyester) ที่มีขนาดเล็กกว่าและ เพิ่มช่องว่างในเส้นใย ทำให้เนื้อสัมผัสเนียนนุ่มกว่า และด้วยเนื้อละเอียดนี้เองทำให้มันทนต่อการเปื้อน แห้งไวมาก

(59) ใยกัญชง (Hemp) เนื้อผ้ามีน้ำหนัก ทิ้งตัว ยืดหยุ่นและทนทาน เมื่อรีดจะเรียบและมันวาวเล็กน้อย แม้จะยับง่ายแต่ก็คงทน ยิ่งใช้ไปนานยิ่งสวยสวมใส่สบายไม่ร้อน ดูดซับความชื้นได้ดี

(60) ผ้าทูเวย์ ผ้านิ่ม เนื้อยืด ยับยาก รีดง่าย ผ้าทิ้งตัวมีน้ำหนัก

2.9.1.3 เนื้อผ้าที่นิยมสำหรับผลิตเสื้อผ้า

(1) Cotton เส้นใยฝ้าย (Cotton) เป็นใยเซลลูโลสได้จากดอกของฝ้าย ผ้าที่ผลิตจากฝ้ายพันธุ์ดีเส้นใยาว ผิวของผ้าจะเรียบเนียน และทนทาน คุณภาพของผ้าฝ้ายขึ้นอยู่กับพันธุ์ ความยาวและความเรียบของเส้นใย ใยฝ้ายเองไมโครแข็งแรงนักแตเมื่อนำมาทอเป็นผ้า จะได้ผ้าที่แข็งแรง ยิ่งทอเนื้อหนา-แน่นจะยิ่งแข็งแรง ทนทาน ดูดความชื้นได้ดี เหมาะสำหรับการทำผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า และเสื้อยืด เป็นต้น เส้นใยฝ้ายจะมีขนาดความกว้างเท่าๆ กันหรือใกล้เคียงกันคือจะมีความกว้างประมาณ 12-20 ไมครอน ตรงส่วนกลางของเส้นใยจะกว้างกว่าส่วนหัวและปลาย ส่วนความยาวใยฝ้ายขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ขึ้นอยู่กับพันธุ์ฝ้าย สภาพดินฟ้าอากาศ และการเจริญเติบโต เส้นใยฝ้ายส่วนใหญ่จะยาวประมาณ 7/8 นิ้ว และขนาดที่นิยมนำมาใช้ในงานอุตสาหกรรมสิ่งทอคือใยฝ้ายที่ยาวประมาณ 1/2 นิ้ว ผ้าฝ้าย “Cotton100%” ผลิตจากเส้นใยฝ้าย (Cotton) ได้มาจากการนำเส้นใยของปุยฝ้าย นำมาปั่นจนเกิดเป็นเส้นด้าย แล้วจึงนำมาทอ หรือถักได้เป็นผืนผ้า

(2) Cotton Comb Twill 100% Cotton Combed หรือ Cotton Comb (คุณภาพ = ดีมาก / ราคาสูง) ผ้า Cotton Comb ผ่านกระบวนการผลิตเส้นด้ายโดยวิธีการหวีเส้นใยด้วยเครื่องจักร ซึ่งมีกระบวนการที่ซับซ้อนและละเอียดอ่อนกว่าแบบการสาง ทำให้ได้ผลผลิตเป็น เส้นด้ายที่มีขนาดเล็ก (เบอร์ 32 ขึ้นไป) และสามารถจัดสิ่งสกปรกออกจากเส้นใยได้ในเปอร์เซ็นต์ที่มากกว่า รวมถึงได้เส้นด้ายที่มีเส้นใยที่ยาวกว่า เมื่อนำมาทอเป็นผ้าผืนจึงเป็นผ้า cotton ที่เนื้อดีมีความนุ่ม และกระด้างในระดับต่ำ เหนียวทน ขาดยาก มีความมัน

(3) Dry Feel เป็นผ้าที่ขายดีที่สุด ใน Dry-Tech Technology โครงสร้างตาข่าย (Mesh back) ด้านหลังของผ้าสามารถดูดซับเหงื่อได้ในทันที และ ช่วยไม่ให้รู้สึกเหนอะหนะเมื่อเหงื่อออกผนวกกับด้านหน้าที่ทำด้วยเส้นด้าย Cotton ขนาดเล็กเพื่อให้ ผ้าสามารถระบายอากาศได้ดี จึงทำให้รู้สึกแห้งสบายเมื่อสวมใส่ ผลลัพธ์คือความสบายที่คุณสัมผัสได้อย่างแท้จริง คุณสมบัติ ซึมซับเหงื่อทันที แห้งสบาย ไม่เหนอะหนะ (Moisture Transport) ระบายอากาศได้ดี ไม่ร้อน (High Breathability) รูปร่างคงทน ไม่หด ไม่ย้วย (Shape Retention) ยับยาก รีดง่าย (Easy Care) จากผลงานวิจัยอันก้าวล้ำทางด้านการทอแบบสองชั้นแห่งเทคโนโลยี Dry-Tech ที่ด้านในของผ้าทอด้วยเส้นด้าย Micro-Fibered Polyester สามารถดูดซับเหงื่อจากร่างกาย และส่งผ่านไปยังผิวด้านนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผ้าที่ทอด้วยเส้นด้าย Cotton ได้ในทันที ซึ่งเส้นใยผ้าธรรมชาติที่ทออยู่ด้านนอกของผ้าช่วยให้
อากาศถ่ายเทได้ ดี จึงทำให้สวมใส่สบายตลอดวัน แม้ในสภาพอากาศร้อน หรือ ขณะออกกำลังกาย
คุณสมบัติที่ไม่ลดน้อยถอยลงหลัง การซัก และ จะอยู่คู่กับเสื้อผ้าของท่านตลอดไป สเปคผ้า น้ำหนัก
: 220 กรัม ส่วนผสม : 63% cotton + 37% Poly

(4) TC เป็นเนื้อผ้าผสมระหว่างเส้นใยธรรมชาติ และเส้นใยสังเคราะห์ (ตัวย่อ
ว่า TC ,CVC, CTC ขึ้นกับเปอร์เซ็นต์การผสมของเส้นด้าย) เนื่องจากกระบวนการผลิตผ้าใยสังเคราะห์
นั้นเป็นผลพลอยได้มาจากการกลั่น น้ำมันในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งสามารถควบคุมขั้นตอนการผลิต
ในเชิงปริมาณได้ ต่างกับผ้าเส้นใยธรรมชาติที่ต้องพึ่งผลผลิตจากการปลูกฝ้าย และดินน้ำลมฟ้าอากาศ
รวมถึงแมลงที่เป็นศัตรูตัวฉกาจในการทำลายผลผลิต รวมถึงในเรื่องการขนส่ง และกระบวนการในการ
ผลิตเส้นด้ายจากฝ้ายที่มีความละเอียดอ่อนและซับซ้อน จึงทำให้ต้นทุนของผ้า cotton 100 % (เกรด
ดี ทอด้วยด้ายเส้นเล็ก) สูงกว่าจุดเด่นของผ้าเนื้อผสมคือเรื่องการควบคุมการยืด(หด)้วยจะทำให้ดีกว่า
cotton 100 % แต่ข้อเสียที่ติดมาจากใยสังเคราะห์คือจะระบาย อากาศได้ไม่ดีเท่า cotton 100 %
(ถึงแม้จะทอให้เส้นใยมีรูเล็ก ๆ เพื่อช่วยในการระบายอากาศแล้วก็ตาม) แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ระดับ
ปานกลางเส้นด้ายที่นิยมนำมาทอผ้า TC คือเบอร์ 20 และ 32 และ 40 เส้นยึดที่ผลิตจากผ้าประเภทนี้
ราคาอยู่ในระดับปานกลาง โดยขึ้นกับเบอร์ผ้า และ % การผสมกันระหว่างเส้นใย Cotton 100%
และเส้นใยสังเคราะห์ เปอร์เซนต์การผสมของผ้า TC ระหว่าง Polyester และ Cotton จะอยู่ที่
อัตราส่วน 65% ต่อ 35% และสำหรับเนื้อผ้าผสม CVC จะอยู่ที่ Cotton 70-85% ต่อ Polyester
15-30% ส่วน CTC จะใช้ cotton 70% และเส้นใยสังเคราะห์ 30%

(5) TC Micro เป็นผ้าที่มีความพิเศษ โดยจะมักนำมาทำเป็นเสื้อโปโล ซึ่งผ้า
ชนิดนี้จะผลิตจากเส้นใย ที่มีส่วนผสมของ cotton 35%+Poly 65% ซึ่งลักษณะของเนื้อผ้าชนิดนี้ คือ
จะมีความหนานุ่ม นุ่ม สัมผัส นอกจากนั้นยังเหมาะกับการสวมใส่ในแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็วันทำงาน วัน
พักผ่อน อาจจะซื้อมาเป็นเสื้อคู่ เสื้อทีม ก็ได้เช่นกัน เมื่อสวมใส่แล้ว คุณจะรู้สึกได้ถึงความสะดวกสบายทุก
ซบเหงื่อได้ดีด้วย สามารถรีดได้อย่างง่าย รีดเรียบ ทั้งนี้จึงทำให้เหมาะสำหรับผู้ที่ชอบความ
สะดวกสบาย ซักง่าย

(6) Tc Comb Twill ผ้าคอมทิว (Comb Twill) เป็นผ้าที่มีลักษณะเนื้อผ้า
หนากว่าโทเรเนอบางเล็กน้อย มีส่วนผสมของเส้นใยธรรมชาติและใยสังเคราะห์ Polyester คุณสมบัติ
ของผ้าคอมทิวคือไม่ติดฝุ่น มีความเงาว่าผ้าชนิดอื่นๆ เพราะมีการเผาขนก่อนการทอ มีการทอเส้น
ใยที่สวยงามต่างจากผ้าชนิดอื่น ทำให้มีลายผ้าที่ชัดเจน สวยงามและ เป็นเอกลักษณ์ เหมาะสำหรับทำ
เป็นเสื้อเชิ้ตเพราะสามารถระบายอากาศได้ดีและมีสีสันทัดเลือกมากมาย แต่ข้อเสียคือถ้าผ่านการซัก
หลายๆครั้ง สีจะซีดเร็วกว่าผ้าชนิดอื่น

(7) TK ผ้า TK เนื้อผ้าใยสังเคราะห์หรือโพลีเอสเตอร์ เนื้อผ้ายืด TK มีส่วนผสม
ของ Polyester 100% เส้นใยผ้า มีลักษณะผิวผ้าเป็นเงา และค่อนข้างหนา ปัจจุบันเนื้อผ้าชนิดนี้ ยังมี
การผลิตแบบ เป็นแบบเนื้อเรียบ และเนื้อไม่เรียบ โดยทั่วไปแล้ว จะมีกรรมวิธีการทอเป็นแบบเนื้อ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ 34 เส้นคู่ ข้อดีของเนื้อผ้า TK ชนิดนี้ คือ ราคาค่อนข้างถูก ส่วนข้อเสียคือใช้ไปนาน ๆ จะมีลักษณะเป็นขน และสีหมองคล้ำ เสื้อยืดที่ทำจากเนื้อผ้าประเภทนี้จะมีราคาถูกที่สุด ผ้า TK คือมีความคงสภาพอยู่ทรง ไม่หดไม่ย้วย เนื้อผ้าจะมีความมัน แต่ข้อเสียคือเนื้อผ้าจะระบายอากาศได้น้อยมาก ถ้าใส่อยู่ในที่แดดร้อน ๆ หรืออากาศอบอ้าว จะรู้สึกไม่สบายตัว โดยเฉพาะคนที่เหงื่อออกง่ายจะยิ่งชุ่มไปด้วยเหงื่อ เนื่องจากเนื้อผ้าดูดซับเหงื่อได้น้อย และเมื่อใส่ไปนาน ๆ (ซักบ่อย ๆ) เสื้อผ้าจะขึ้นขุย เส้นใยสังเคราะห์ของผ้า TK ความยืดหยุ่นน้อย การระบายอากาศน้อย เป็นมันเงา ไม่ค่อย ซับเหงื่อ รีดง่าย ยับยาก ไม่หด ไม่ยืด ใช้งานไประยะหนึ่งจะเกิดการขึ้นขนเป็นเม็ดก้อนจึงเหมาะสำหรับทำ เสื้อ polo

(8) TK Micro ผ้า TK Micro ที่ส่วนใหญ่แล้ว หลายคนเลือกซื้อเพื่อสวมใส่ในวันทำงาน วันหยุดพักผ่อน ด้วยราคาที่ไม่แพงมากจนเกินไป คุณภาพปานกลาง นอกจากนี้ ผ้า TK Micro ยังมีคุณสมบัติพิเศษอื่นๆอีกมากมาย ทั้งสวมใส่สบาย ซักทำความสะอาดง่าย รีดง่าย ระบายอากาศได้ดี ซึ่งเหมาะกับสภาพอากาศบ้านเรา

(9) Micro ผ้า Micro หรือ Microfiber คือผ้าที่ผลิตจากเส้นด้ายโพลีเอสเตอร์ (Polyester) ที่มีขนาดเล็กกว่า และ เพิ่มช่องว่างในเส้นใย ทำให้เนื้อสัมผัสเนียนนุ่มกว่าและ ด้วยเนื้อละเอียดนี้เองทำให้มันทนต่อการเปื้อน อีกทั้งยังทนต่อการขัดสีดีกว่า Polyester ทั่วไปอีกด้วย นิยมนำมาใช้ทำเสื้อจักรยานเนื่องจาก ปัญหาจากความชื้น Polyester จะแห้งไวมาก

(10) Oxford (อ็อกซ์ฟอร์ด) องค์ประกอบหลักของผ้าอ็อกฟอร์ดคือ Cotton เป็นเนื้อผ้าที่ดูถึงสปอร์ตกับกีฬามาก และยังสวมใส่ได้ง่ายและมีความทนทาน เนื้อผ้าไม่บางจนเกินไป ผ้ามีลักษณะหนา มีน้ำหนัก ผ้า Oxford เป็นเนื้อผ้าที่มีความหนาแต่เบาบาง ดังนั้นคุณ จะรู้สึกสบายเวลาสวมใส่ เนื้อผ้าให้ผิวสัมผัสที่นุ่มไม่ ระคายเคืองผิว ไม่ร้อนและยังสามารถระบายเหงื่อได้เป็นอย่างดี การใส่เสื้อเชิ้ตผ้าอ็อกฟอร์ดที่พอดีตัว จะช่วยให้คุณมีรูปร่างและสรีระที่ดีขึ้นด้วยผ้าอ็อกฟอร์ด มีคุณสมบัติทำให้เพิ่มความกระชับของสัดส่วนที่ดีของคุณให้ดูลงตัว เสริมสร้างความโดดเด่นได้อย่างยอดเยี่ยมเสื้อเชิ้ตผ้าอ็อกฟอร์ดเป็นเชิ้ตที่ได้ทำการผลิตมาเป็นอย่างดี โดยได้ผลิตผ่านกระบวนการพิเศษ ที่ได้เนรมิตรการคิดสรรในการผลิตอย่างละเอียดถี่ถ้วน นอกจากนี้คุณสมบัติที่พิเศษของเนื้อผ้า Oxford นี้ที่สำคัญคือรีดง่ายยับยาก

(11) Chambray ใช้เส้นด้ายยืนย้อมสี ส่วนเส้นด้ายพุ่งใช้ด้ายดิบ (unbleached filling) หรือเส้นด้ายสีขาว ใช้เส้นด้ายชนิดsangหรือหวี (carded or combed yarn) เส้นด้ายริมผ้าใช้สีขาว แต่ก็มีอยู่บ้างที่ใช้วิธีการทอแบบสลับสีเส้นด้ายยืนระหว่างสีขาวกับสีอื่น ทำให้มองดูเป็นผ้า “faded look” สีดูอ่อนนุ่ม และก็มีอยู่บ้างที่ใช้วิธีทอเป็นลายริ้ว (stripes) หรือเป็นตาสี่เหลี่ยม (checks) แต่ก็อยู่บนพื้นฐานลายขัด ผ้าแชมเบรย์ปกติจะทอแบบเนื้อแน่น ทำให้ผิวสัมผัสนุ่ม ลื่น แข็งแรง และมีความเงาเล็กน้อย ทำให้สวมใส่สบาย อีกทั้งการตัดเย็บก็ง่าย การซักก็ง่ายมากร้อย่างไรก็ตามถ้าไม่ตากแห้งสำเร็จกันยับ ก็ทำให้ผ้าแชมเบรย์มีการยับได้ง่ายเช่นกันที่มาของชื่อ ผ้าแชมเบรย์เริ่มทอครั้งแรกที่เมือง Cambri ประเทศฝรั่งเศส Chambray มาจากคำว่า Cambric เหมาะแก่

ชุดเสื้อผ้าเด็ก ชุดสุภาพสตรี เสื้อเชิ้ตสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ผ่ากันเปื้อน ชุดเสื้อผ้าสำหรับนักกีฬา Credit สนัน บุญลา (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ)

(12) Nylon โครงสร้างเป็นใยสังเคราะห์มีความเหนียวเป็นคุณสมบัติเด่นข้อหนึ่งของ ไนลอนสามารถยืดหยุ่นได้ดีและยืดได้มาก และผ้าไนลอนจะคงรูปได้ดีเยี่ยม สามารถคืนตัวได้ดี ไม่ยับง่ายการผลิตเนื้อผ้าต่าง ๆ จึงนิยมผสมไนลอนเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อผ้าเพื่อให้คงรูปได้นาน เนื่องจากไนลอนไวต่อความร้อน หรือเป็นใยสังเคราะห์ประเภทเทอร์โมพลาสติก จึงสามารถใช้ความร้อนจับจีบถาวรได้ และคงรูปได้นาน ทนยับ และรีดเรียบได้ง่ายผ้าไนลอนนั้นสามารถซักง่ายและแห้งเร็ว สามารถซักด้วยเครื่องซักผ้าได้ อบให้แห้งด้วยเครื่องอบผ้าก็ได้ ใช้ความร้อนได้ทุกระดับ บางกรณีไม่จำเป็นต้องรีดเพียงซักและอบให้แห้งก็เป็นได้ ผ้าไนลอนสามารถฟอกขาวได้สบู่ และสารซักฟอกธรรมดาไม่เป็นอันตรายต่อไนลอน

2.9.2 อุปกรณ์ตัดเย็บเสื้อผ้า

1. สายวัด สายวัดที่ควรทำด้วยผ้าอาน้ำยาเคมี เพื่อป้องกันการหดหรือยืด มีโลหะหุ้มที่ปลายทั้ง 2 ข้าง มีตัวเลขบอกความยาวเป็นเซนติเมตรและนิ้ว

2.. กระดาษสร้างแบบ ใช้สร้างแบบก่อนตัดผ้า มีทั้งสีขาวและสีน้ำตาล

3. กรรไกรตัดผ้า มี 2 ชนิด คือ ชนิดด้ามโค้งและด้ามตรง ซึ่งกรรไกรด้ามโค้งจะตัดได้เที่ยงตรงกว่า เพราะใบกรรไกรอยู่ขนานกับผ้าขณะตัด ไม่ควรทำกรรไกรตกขณะใช้เพราะทำให้เสียคม หมั่นลับกรรไกรให้คมเสมอ และหยอดน้ำมันจักรเป็นครั้งคราวเพื่อป้องกันไม่ให้กรรไกรฝืด

4. ซอล์กเขียนผ้า ใช้ทำเครื่องหมายบนผ้ามีทั้งแบบแท่งเหมือนดินสอและแบบแผ่นรูสามเหลี่ยม

5. กระดาษครออย เป็นกระดาษสีมีหลายสี อาบด้วยเทียนไข ใช้กับลูกกลิ้งเพื่อกดรอย เมื่อเย็บเกล็ดหรือตะเข็บลงบนผ้า ควรเลือกให้เหมาะกับสีของผ้า

6. ลูกกลิ้ง ใช้คู่กับกระดาษครออย มี 2 ชนิด คือ ชนิดลูกกลิ้งพื้นเลื่อย และชนิดปลายแหลมเหมือนเข็ม โดยทั่วไปนิยมใช้ชนิดลูกกลิ้งพื้นเลื่อยมากกว่า เพราะลูกกลิ้งติดสีได้ดีและรอยมีความถี่มากกว่า

7. เข็มเย็บผ้า ควรเลือกให้เหมาะสมกับผ้า เช่น เข็มเบอร์ 10-11 มีขนาดเล็กใช้กับผ้าเนื้อบางเบา เข็มเบอร์ 9 มีขนาดกลางใช้กับผ้าเนื้อหนาปานกลาง และเข็มเบอร์ 8 มีขนาดใหญ่ใช้กับผ้าเนื้อหนา

8. เข็มจักร ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับชนิดของด้ายและความหนาของเนื้อผ้า เช่น เข็มจักรเบอร์ 9 ใช้กับผ้าแพร ผ้าชีฟอง ผ้าไหม และผ้าปาน เข็มจักรเบอร์ 11 ใช้กับผ้าสักหลาดและผ้าฝ้ายผสมไนลอน เข็มจักรเบอร์ 13 ใช้กับผ้าลินิน ผ้าเสิร์จ และผ้าฝ้าย เข็มจักรเบอร์ 14 ใช้กับผ้าขนสัตว์ ผ้าใยสังเคราะห์ และผ้าขนสัตว์ผสมสำลี เข็มจักรเบอร์ 16 ใช้กับผ้าใบ ผ้ายีน และหนัง

9. เข็มหมุด ใช้กดเพื่อป้องกันการเคลื่อนเวลากดรอยเย็บ ใช้ทำเครื่องหมายลงบนผ้าหรือเนาผ้าให้ติดกัน เมื่อจะตัดผ้าตามแบบ
10. ด้าย ใช้เย็บเพื่อประกอบชิ้นส่วนของผ้าให้ติดกัน ควรเลือกให้เหมาะสมกับสีผ้า ความหนาของผ้า และขนาดของเข็ม ด้ายที่นิยมใช้กับผ้าทุกชนิด คือ เบอร์ 60
11. ที่เลาะด้าย ใช้เลาะด้ายส่วนที่ไม่ต้องการทิ้ง ส่วนปลายมีลักษณะแหลมคมและมีง่าม มีปลอกสวมเพื่อความปลอดภัย
12. หมอนเข็ม เป็นอุปกรณ์ปักเข็มชนิดต่าง ๆ หลังใช้งานหรือรอการใช้งาน หมอนเข็มที่ดีควรทำจากผ้ากำมะหยี่หรือผ้าขนสัตว์ ใสในควรบรรจุด้วยเส้นผม ขนสัตว์ หรือขี้เลื่อย เพื่อป้องกันสนิม

ภาพที่ 2.13 แสดงอุปกรณ์ตัดเย็บ

2.10 การตลาดเสื้อผ้าของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

การตลาดเสื้อผ้าของกลุ่มสตรีขนาดพิเศษนั้นเริ่มจากกลุ่มสตรีขนาดพิเศษในอเมริกามีมากถึงร้อยละ 67 และจำนวนเสื้อผ้าของสตรีขนาดที่มีวางจำหน่ายอยู่เพียงร้อยละ 20 และในญี่ปุ่นกลุ่มสตรีขนาดพิเศษมีถึงร้อยละ 31.33 และเสื้อผ้าที่มีวางจำหน่ายเพียงร้อยละ 3.5 และตามด้วยกลุ่มสตรีขนาดพิเศษในไทยมีร้อยละ 24 แต่จำนวนเสื้อผ้าที่วางจำหน่ายนั้นมีเพียงน้อยนิด (ไอทอปพลัส. 2563) แต่ที่เริ่มมีกลุ่มผู้ผลิตได้มีการทำไซส์พิเศษเพิ่มมากขึ้นเพื่อตอบสนองผู้บริโภคอย่างกลุ่มสตรีขนาดพิเศษ แต่ก็ยังมีน้อยอยู่ดีแต่ก็ไม่ได้เน้นการตลาดที่สามารถแก้ไขในปัญหาในเรื่องสัดส่วนรูปร่างได้จะเพียงปรับขนาดจากขนาดมาตรฐานปกติให้มีขนาดใหญ่ขึ้นจากเดิมเพียงเท่านั้นเพื่อให้ผู้หญิงขนาดพิเศษสามารถใส่เสื้อผ้าเหล่านั้นได้

เนื่องด้วยปัจจุบันนี้ประชากรส่วนใหญ่มีขนาดสัดส่วนร่างกายที่มีขนาดใหญ่กว่ามาตรฐานมากอย่างเช่นขนาดของต้นแขน ต้นขา ลำตัว และสัดส่วนต่างๆที่ส่งผลอย่างมากมาย ในการดำรงชีวิตทั้งเรื่องการลุกนั่ง เดินและการทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันที่ไม่สะดวกสบายรู้สึกอึดอัด ไม่ทะมัดทะแมง เกิดความไม่มั่นใจในตัวเอง ทำให้ส่งผลไปยังการใช้ชีวิตต่างๆ และปัญหาที่สุภาพสตรีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดพิเศษที่พบเห็นได้ชัดมักจะเกิดจากรูปร่างสัดส่วนที่มีขนาดใหญ่พิเศษกว่าคนปกติจึงทำให้ในการดำรงชีวิตประสบปัญหาอย่างมาก ทั้งด้าน เสื้อผ้า ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ที่อาจจะต้องใช้ขนาดสัดส่วนที่มีขนาดใหญ่กว่าคนปกติ และในปัจจุบันยังไม่ค่อยมีผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองกว่าคนขนาดพิเศษ หรือวัสดุที่ต้องดีกว่าเดิม เพื่อความคงทนและแข็งแรงในการใช้งานมากกว่าปกติจากคนทั่วไป จึงสร้างความเลื่อมล้ำในการใช้ชีวิต ในลักษณะร่างกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษนั้นที่มีรูปร่างใหญ่พิเศษกว่ามาตรฐานจึงต้องมีการปกปิดจุดด้อยของร่างกาย หรือการพรางตัวให้ไม่เห็นจุดด้อยของเรา โดยการใส่ชุดสีเข้ม ลายทาง หรือลูกเล่น เพื่อลดการทำให้ดูใหญ่กว่าเดิมเริ่มจากเกริ่นก่อนว่าสัดส่วนจำนวนเสื้อผ้ากลุ่มพลัสไซส์ไม่เพียงพอ ไม่ใช่แค่ในไทย แต่เป็นกันทั่วโลก ผู้หญิงอเมริกันร้อยละ 67 เป็นลูกค้ากลุ่มพลัสไซส์ แต่มีสัดส่วนสินค้าให้กลุ่มนี้เพียงร้อยละ 20 ขณะที่ญี่ปุ่นสาว ๆ ร้อยละ 31.33 เป็นกลุ่มพลัสไซส์ แต่เครื่องแต่งกายพลัสไซส์มีเพียงร้อยละ 3.5 เท่านั้นยิ่งในไทยมีกลุ่มพลัสไซส์อยู่ถึงร้อยละ 24 ส่วนเสื้อผ้าสำหรับคนกลุ่มนี้มีน้อยมาก จนไม่สามารถตีมูลค่าได้ ชัดมาก ว่าเดิมทีแบรนด์ทั้งโลกยังไม่สนใจผลิตเสื้อผ้าคนกลุ่มพลัสไซส์เท่าที่ควร แต่แน่นอนแบรนด์ต่างๆ ก็รู้ข้อมูลข้างต้นเช่นกัน ทำให้คาดว่าอนาคต ตลาดชุดเสื้อผ้าสาวพลัสไซส์ “มาแน่ๆ!” เพราะเป็นตลาดมูลค่าสูง ที่มีลูกค้ารออยู่แน่ๆ ตัวอย่างมูลค่าตลาดชุดพลัสไซส์ในอเมริกา มูลค่า 720,000 ล้านบาท และคาดว่าจะสูงเป็น 1,590,000 บาทในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า และในไทย ก็มีแนวโน้มคนพลัสไซส์ตามญี่ปุ่น กับอเมริกา รวมถึงมูลค่าตลาดก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย บวกกับค่านิยมคนก็เปลี่ยนไป เพราะสาวพลัสไซส์ก็สวยได้มีไอเดอลมากมาย เช่น อเดล นักร้องชื่อดังที่ในอดีตเธอก็เป็นสาวพลัสไซส์ โดยทั้งโลกก็ให้การยอมรับถึงความสวยแบบของเธอ ซึ่งตอนนี้ทั้งโลกกำลังให้ความสำคัญกับเสื้อผ้าพลัสไซส์ และเป็นธุรกิจที่กำลังมาแรงในหลายประเทศ! แนวโน้มในไทยก็มีความเป็นไปได้สูงที่ตลาดนี้จะโตขึ้นเช่นกัน เพราะคนพลัสไซส์ในไทยมีเยอะที่สุดเป็นอันดับ 2 ของอาเซียน วัยรุ่นไทยที่อายุระหว่าง 18-34 ปี น้ำหนักตัวเฉลี่ยสูงกว่าคนรุ่นก่อน 5.5 กิโล และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ มาตรฐานความงามของคนในหลายประเทศมักเป็นประเภทเอาต้องบางร่างต้องผอมเพรียว หุ่นนางแบบ การมีรูปร่างอวบใหญ่ เจ้าเนื้อ นอกจากไม่ดึงดูดให้สนใจยังอาจมองว่าไม่ healthy อีกด้วย ญี่ปุ่นก็เหมือนหลายประเทศที่สื่อต่าง ๆ ปลุกฝังค่านิยมนี้ให้กับคนในสังคม ทำให้สาวพลัสไซส์ทั้งหลายไม่กล้าใส่ชุดว่ายน้ำ หรือสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นแบบคนรูปร่างสมส่วนใส่กัน ส่งผลให้การซื้อเสื้อผ้าสำหรับคนตัวใหญ่ไม่ว่าหญิงหรือชายในญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างลำบาก เพราะห้างร้านไม่ทุกแห่งที่มี เหตุผลที่ร้านค้าปลีกไม่ค่อยนำเสื้อผ้าไซส์ใหญ่มาจำหน่ายเนื่องจากมีลูกค้าเพียง 1 ใน 10 เท่านั้นที่ซื้อเสื้อผ้าไซส์ใหญ่ การสต็อกสินค้าจึงเป็นความเสี่ยง เพราะขายน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเสื้อผ้าไซส์ปกติ อีกทั้ง สินค้าแฟชั่นเป็นสินค้าที่มาเร็ว ล้าสมัยไว การตุนสินค้าไว้ หากขายออกไม่หมด ก็จะทำให้ตกร้าง และล้าสมัยไป เสื้อผ้าไซส์ใหญ่จึงไม่ค่อยมีแบบแฟชั่นสีสดใส ส่วนใหญ่เป็นเสื้อเชิ้ตตัวยาวปิดสะโพก และสีเข้ม อย่างไรก็ตาม ช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีการเคลื่อนไหวเพื่อณรงค์ให้หนุ่มหรือสาวร่างหนาเป็นตัวของตัวเอง เคารพตัวเอง ภาคภูมิใจในรูปร่างตัวเอง และกล้าแสดง นำร่องแคมเปญสนับสนุนความเท่าเทียมกันของคนอ้วนด้วยนิตยสาร La Farfa ที่เปิดตัวเมื่อปี 2013 เป็นแมกกาซีนนำเสนอแฟชั่นสวย ๆ สำหรับสาวพลัสไซส์โดยเฉพาะ โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีจุดประสงค์เพื่อเปลี่ยนค่านิยมในวงการแฟชั่นญี่ปุ่น และเปิดโอกาสให้สาวพลัสไซส์ได้มีเวทีแสดงออก การเปิดตัว La Farfa ได้รับความสนใจในวงกว้างเพราะเป็นนิตยสารที่มีความเฉพาะ ผลคือส่งแรงกระเพื่อมเกินคาดจนกระตุ้นให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมแฟชั่นต้องหันมามองและตอบสนอง เช่น ผู้ผลิตชุดชั้นในวาโก้ก็ได้แนะนำคอลเลคชั่น “Pocha Kawabura” ชุดชั้นในสำหรับสาวอวบ อิทธิพลของ La Farfa ที่มียอดพิมพ์ 70,000 ฉบับยังทำให้เกิดแบรนด์เสื้อผ้าไซส์ใหญ่มากขึ้น เช่น Plumprimo ซึ่งเป็นแบรนด์ที่กำลังเกิดขึ้นเพราะเจาะตลาดนี้โดยเฉพาะ ไม่รวมถึงแบรนด์เครื่องแต่งกายสตรีที่มีในตลาดอยู่แล้ว เช่น Nissen, Rope และ Chay Club ที่เพิ่มเสื้อผ้าไซส์ใหญ่เข้ามาในไลน์ผลิต หรือกระทั่งแบรนด์แฟชั่นจากนอก อาทิ Topshop ก็นำเสื้อผ้าไซส์ยุโรปมาขึ้นชั้นมากขึ้น นอกจากเสื้อผ้า La Farfa ที่ช่วยหนุน บุคคลมีชื่อเสียงในสังคมก็มีส่วน ไม่เพียงเกิร์ลกรุ๊ปเนโอดอลวง Pottyta ซึ่งสมาชิกทุกคนล้วนมีร่างกายอวบ นาโอมิ ซาดานาเบะ นักแสดงตลกร่างใหญ่อารมณ์ดี และแฟชั่นนิสต้าตัวแม่ในกลุ่มสาวพลัสไซส์ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อวงการแฟชั่นสำหรับสาวไซส์ใหญ่ เธอได้พิสูจน์ให้เห็นว่าสาวร่างอวบก็กลายเป็นนางแบบได้ นาโอมิมีรายการทีวีของตัวเอง และยังทำธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่นภายใต้แบรนด์ Punyus อีกด้วย การโผล่หน้าสื่อบ่อย ๆ และนำเสนอไลฟ์สไตล์การเป็นตัวของตัวเองทำให้สาว ๆ ที่หุ่นใกล้เคียงหันมาสนใจแฟชั่นและความสวยความงามจนเลียนแบบเธอกันเป็นแถว ล่าสุดเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาบริษัท Nissen ซึ่งดำเนินธุรกิจจำหน่ายสินค้าผ่านแคตตาล็อกก็เปิดตัวเว็บอี-คอมเมิร์ซ Alinoma เพื่อเป็นชุมชนออนไลน์ที่จำหน่ายสินค้าโดยเน้นเครื่องแต่งกายสำหรับหนุ่มสาวที่มีรูปร่างอวบโดยเฉพาะ ผลคือ ได้รับการตอบรับอย่างล้นหลาม แบรนด์เสื้อผ้าต่าง ๆ สมัครง่ายเข้ามาเปิดร้านค้าออนไลน์กันมากมาย รวมถึงแบรนด์มีชื่อที่ขายตามห้างก็มาเปิดออนไลน์ด้วย เรียกว่าเปิดตัวได้ไม่นาน จำนวนร้านค้าเพิ่มเท่าตัว ตอนนี้สินค้าที่ขายทางเว็บมีเกือบ 2,000 รายการจากเกือบ 60 แบรนด์ กระทั่งสินค้าราคาแพงอย่างเดรสตัวละ 30,000 เยนก็ยังขายดีเป็นเทน้ำเทท่า สำหรับยอดขาย ช่วง 3 เดือนแรก ยอดพุ่งทะลุ 150% ความนิยมในการใช้เว็บก็มากกว่าที่ประเมินไว้ถึง 13 เท่า จากการสำรวจของรัฐบาลพบว่าร้อยละ 11.5 ของประชากรหญิงญี่ปุ่นอายุระหว่าง 20-60 ปีจำนวน 31.33 ล้านคน เป็น กลุ่มผู้หญิงที่มีรูปร่างใหญ่และสวมใส่เสื้อผ้าไซส์ XL หรือใหญ่กว่านี้ ขณะที่ตลาดเครื่องแต่งกายสตรีญี่ปุ่นมูลค่า 5.82 ล้านล้านเยน มีเพียงร้อยละ 3.5 เท่านั้นที่เป็นเซกชั่นเสื้อผ้าไซส์ XL หรือใหญ่กว่า ชี้ให้เห็นว่าเครื่องแต่งกายสำหรับสาวพลัสไซส์ยังเป็นสินค้าที่หายาก อย่างไรก็ตาม แนวโน้มน่าจะดีขึ้นเมื่อแบรนด์ต่าง ๆ เริ่มต้นตัวและลงมาเล่นในตลาดแห่งนี้จริงจัง อย่างร้าน Size Max ที่จำหน่ายเสื้อผ้าสำหรับคนร่างใหญ่อยู่แล้วก็เตรียมขยายสาขาเพิ่ม ตั้งเป้าภายใน 4 ปีเพิ่มเป็น 150 สาขา ส่วนร้าน Four L ซึ่งเป็นคู่แข่ง ภายในปีนี้จะเพิ่มอีก 10 สาขา และจะเริ่มจำหน่ายสินค้าทางออนไลน์ด้วยเช่นกัน ผลพวงจากการเติบโตของตลาดเสื้อผ้าพลัสไซส์ยังทำให้บางธุรกิจต้องปรับตัวตาม เช่น ธุรกิจผลิตหุ่นโชว์เสื้อผ้า โดยบริษัทนานาชาติ ซึ่งเป็นผู้ผลิตหุ่นรายใหญ่ได้ทดลองผลิตหุ่นขนาดพลัสไซส์ออกมา หลังจากได้รับการตอบรับดีจากบรรดาแบรนด์แฟชั่นต่าง ๆ จึงเตรียมจะเดินเครื่องผลิตอย่างเป็นทางการเป็นลำเป็นสันเพื่อตอบสนองให้ทันความต้องการ ตลาดเครื่องแต่งกายพลัสไซส์ในญี่ปุ่นอาจไม่ใช่ตลาดใหญ่และยังเป็นตลาดเฉพาะแต่ก็ถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นตลาดหนึ่งที่มีศักยภาพและส่อแววสดใสไม่น้อยแพะชั้นกับผู้หญิงนั้นเป็นของคู่กัน ไม่ว่าจะเป็นเด็กสาว หรือผู้สูงอายุ รวมทั้งไม่ว่าสาวหุ่นดี ผอมเพรียว หรืออ้วน ปัจจุบันนี้เสื้อผ้าแฟชั่นสำหรับผู้หญิงที่มีจำหน่ายตามท้องตลาดจะมีขนาดเล็กจนถึงปานกลาง เนื่องจากเสื้อผ้าแฟชั่นเหล่านี้ผลิตเพื่อรองรับกระแสคนรักสุขภาพและความนิยมในสาวรูปร่างผอมหุ่นดี แต่อย่างไรก็ตามยังมีสาวอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้อิงกับกระแสนี้มากนัก พวกเธอเลือกมีความสุขกับการใช้ชีวิตตามใจตนเองมากกว่าจึงทำให้มีรูปร่างใหญ่กว่าเสื้อผ้าที่นิยมจำหน่ายตามท้องตลาด ด้วยสาเหตุนี้ทำให้ธุรกิจขายเสื้อผ้าคนอ้วนเป็นธุรกิจที่น่าจับตามอง เพราะมีการตั้งกลุ่มลูกค้าเป้าหมายอย่างเฉพาะเจาะจงธุรกิจขายเสื้อผ้าคนอ้วน “Sandyminishop” เป็นหนึ่งในร้านขายเสื้อผ้าแฟชั่นที่มีการเลือกกลุ่มลูกค้าอย่างเฉพาะเจาะจง มีเจ้าของเป็นเพื่อนสนิทสองคนคือ “คุณทราย-ดวงกมล แดงประเสริฐ” และ “คุณอวย-ณัฐพงศ์ คล่องกิจโรจน์” ที่ได้ร่วมหุ้นกันสร้างร้าน Sandyminishop ที่จำหน่ายเสื้อผ้าคนอ้วน โดยสินค้าของทางร้านนั้นเป็นการซื้อมาเพื่อขายต่อและผลิตเองภายใต้แบรนด์ Sandymini จุดเริ่มต้นของร้านขายเสื้อผ้าคนอ้วน Sandyminishop มาจากเดิมนั้นคุณทรายประกอบอาชีพขายเสื้อผ้าแฟชั่นขนาดปกติตามท้องตลาด สไตร์น่ารักตามกระแสเกาหลี ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้แก่เธอในระดับหนึ่ง สินค้าที่เธอขายนั้นนอกจากเสื้อผ้าแล้วยังมีประเภทกระเป๋า รองเท้า และเครื่องประดับ ทำให้ฐานลูกค้าของเธอนั้นมีหลายกลุ่มทั้งสาวไซส์เล็กและสาวไซส์ใหญ่ ต่อมาลูกค้าที่เป็นสาวไซส์ใหญ่มักถามหาเสื้อผ้าคนอ้วนกับทางร้านแต่ทางร้านไม่มีจำหน่าย คุณทรายและคุณอวยจึงมองเห็นโอกาสในการขยายไลน์สินค้าในร้านของตนเอง ช่วงแรกของการทดลองตลาดนั้นได้มีการสั่งเสื้อผ้าคนอ้วนมาจำหน่ายจำนวนไม่มากนัก แต่กระแสตอบรับที่เธอได้รับนั้นเรียกได้ว่าเกินคาด จึงมีการเพิ่มจำนวนสินค้ามากขึ้นในสัปดาห์ต่อไป ความนิยมในเสื้อผ้าคนอ้วนของทางร้านมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ได้รับกำลังใจจากลูกค้าหลายคน จนในที่สุดในปี 2553 ทางร้านได้มีการแยกส่วนของเสื้อผ้าคนอ้วนออกมาโดยเฉพาะและเปิดเว็บไซต์จำหน่ายในชื่อSandyminishop ที่ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงจากเดิมเป็นธุรกิจแบบซื้อมาขายต่อ ได้เพิ่มเติมในส่วนของการออกแบบและตัดเย็บภายใต้แบรนด์ของทางร้านเองการจัดการจัดหาเสื้อผ้ามาจำหน่ายนั้นจะมีการซื้อจากแหล่งขายส่งทั่วไปทุกสัปดาห์ แล้วนำแต่ละส่วนมา Mix and match ทำให้ได้ชุดเสื้อผ้าใหม่ที่นำสวมใส่มากยิ่งขึ้น โดยอาศัยประสบการณ์และความชื่นชอบทางด้านแฟชั่นของแม่ค้า จากนั้นถ่ายรูปและโพสต์ภาพลงช่องทางจำหน่ายออนไลน์ในราคาประมาณ 200-800 บาท ซึ่งเป็นราคาที่เหมาะสมกับลูกค้าเป้าหมายได้แก่ สาวอวบหรือสาวอ้วนที่มีความสามารถในการซื้อระดับปานกลางการตลาดที่สำคัญของทางร้านคือการโฆษณาและจัดจำหน่ายผ่านโซเชียลเน็ตเวิร์ก ซึ่งเป็นช่องทางที่ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้จำนวนมากและเป็นที่ยอมรับมากในปัจจุบัน เนื่องจากไม่ต้องมีหน้าร้านจึงไม่ต้องเพิ่มต้นทุนในส่วนของคุณค่าเช่า สิ่งที่ต้องทำมีเพียงแค่การหาพื้นที่ขนาดเล็กไว้เพื่อการสต็อกสินค้าเท่านั้น ทางร้านได้มีการอัปเดตสินค้าสม่ำเสมอทั้งทางแฟนเพจและเว็บไซต์ และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้า ภายในเว็บไซต์ได้มีการแบ่งหมวดหมู่สินค้าอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็น Brand by Sandymini เสื้อ&เดรส จั๊มพ์สูท ชุดทำงาน กางเกง&กระโปรง และเครื่องประดับนอกจากนี้ยังมีการทำโปรโมชั่นส่งเสริมการขายซึ่งสามารถเรียกความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนใจและเพิ่มจำนวนยอดขายได้มากยิ่งขึ้น เช่น ซื้อครบ 1,000 บาทรับส่วนลด 5% ซื้อครบ 2,000 บาท รับส่วนลด 10% หรือโปรโมชั่น Mid-year Sale ลดราคาเสื้อผ้าบางส่วนถึง 30% และแม้ว่าทางร้านจะเป็นร้านที่จำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์เท่านั้น แต่ลูกค้าสามารถมั่นใจได้ว่าจะได้รับสินค้าแน่นอนเพราะร้านขายเสื้อผ้า Sandyminishop ได้มีการจดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นที่เรียบร้อย

2.11 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์

2.11.1 ความพึงพอใจและการติดตามวัดผลเพื่อประเมินความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกของมนุษย์ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ โดยเกิดจากการเปรียบเทียบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวกับความคาดหวังที่มีอยู่ของตนเอง องค์กรต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้แก่ผู้บริโภคอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการผลิตขึ้นนั้นเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคและตลาดสินค้า (ปราณี เอี่ยมลออภักดิ์. 2551: 24)

องค์กรต่าง ๆ นั้นไม่เพียงแต่ต้องสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่ผู้บริโภคอย่างสม่ำเสมอเท่านั้น แต่ต้องมีการติดตามวัดผลเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค (Tool for Tracking and Measuring) เพื่อรักษาความพึงพอใจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา โดยสามารถทำได้ทั้งสิ้น 4 วิธี ดังนี้

(1) ตรวจสอบข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะของลูกค้า (Complaint and Suggestion System) ดำเนินการโดยฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ เพื่อรับเรื่องข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะจากลูกค้า พร้อมทั้งประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อปรับปรุงแก้ไขของผลิตภัณฑ์และการบริการ

(2) สำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภค (Customer Satisfaction Surveys) สามารถทำได้โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์ผู้บริโภค โดยพิจารณาถึงการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ตนเองและแบรนด์คู่แข่ง เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อควรปรับปรุงแก้ไข ตลอดจนการสอบถามโอกาสในการที่ผู้บริโภคจะกลับมาซื้อผลิตภัณฑ์ซ้ำ ซึ่งสามารถใช้แบบสอบถามเพื่อทำการค้นหาความต้องการของลูกค้าได้ทั้งสิ้น 2 ด้าน ดังนี้

(2.1) แบบกำหนดวิธีจากบนลงล่าง (Top-Down Approach) โดยอาศัยชุดข้อมูลจากผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทราบข้อมูลและความต้องการของลูกค้าเป็นอย่างดี มุ่งเน้นการพิจารณาความต้องการของลูกค้าและนำมาเป็นกรอบในการตั้งข้อคำถามในแบบสอบถาม พร้อมทั้งให้รายละเอียดที่ชัดเจนในข้อคำถาม เพื่อป้องกันการสับสนและตีความข้อคำถามผิดพลาดไปได้

(2.2) แบบจากประสบการณ์จริงของลูกค้า (Bottom-Up Approach) สามารถดำเนินการได้ด้วยการสัมภาษณ์ถึงความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้า โดยอาศัยข้อคำถาม 5 Wh + How และไม่มีการชี้นำคำตอบ สามารถกระทำได้ที่จริงและผ่านทาง การติดต่อสื่อสาร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น โทรศัพท์ แอปพลิเคชันเพื่อการสื่อสารอื่น ๆ เป็นต้น โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 10-20 นาที จากนั้นทำการรวบรวมข้อมูลก่อนนำไปสู่การตั้งข้อคำถามในแบบสอบถาม พร้อมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทางสถิติ ก่อนนำไปใช้จริงและเก็บสถิติเพื่อวัดผลและประเมินความพึงพอใจ

(2.3) การปลอมตัวเพื่อซื้อสินค้า (Ghost Shopping) เพื่อให้ทราบถึงการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในสถานที่จำหน่ายต่าง ๆ ทั้งทางออฟไลน์และออนไลน์ การบริการของพนักงานขาย ปัญหาในการจำหน่าย ตลอดจนการศึกษาการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของแบรนด์คู่แข่ง

(2.4) การวิเคราะห์ลูกค้าที่สูญเสียไป (Lost Customer Analysis) ด้วยการพยายามติดต่อลูกค้า ติดตามการหยุดซื้อผลิตภัณฑ์และการหยุดซื้อซ้ำ เพื่อหาสาเหตุของการไม่ซื้อผลิตภัณฑ์ เพื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่ทำให้เสียลูกค้า พร้อมทั้งนำมาพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อแบรนด์และองค์กร

อย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจของผู้บริโภคไม่ได้เกิดขึ้นจากการติดตามวัดผลเพื่อประเมินความพึงพอใจเพียงอย่างเดียว หากแต่เกิดจากคุณภาพของผลิตภัณฑ์และการบริการเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นองค์กรและผู้ประกอบการควรคำนึงถึงการสร้างคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคและตลาด ตลอดจนส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวนั้นสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้บริโภคเกิดความประทับใจต่อผลิตภัณฑ์และบริการ (ธนธัส วิทยากรณ์. 2561: 123-125)

2.11.2 ความต้องการและแรงจูงใจของผู้บริโภค

ความต้องการของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดเวลา มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา บริบท และมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งการเข้าใจถึงความต้องการของมนุษย์นั้น เป็นปัจจัยสำคัญในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค อันก่อให้เกิดมาจากความต้องการมนุษย์ทั้งสิ้น โดยสามารถจำแนกความต้องการตามหลักทฤษฎีของ Abraham Harold Maslow (1943) ดังนี้

(1) ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น (Hierarchy of Needs Theory) ประกอบไปด้วยประเด็นสำคัญทั้ง 4 ประการ ดังนี้

(1.1) มนุษย์มีความต้องการที่หลากหลายและเป็นลำดับขั้น เมื่อตอบสนองความต้องการใดแล้ว ความสำคัญของความต้องการนั้นจะลดลง และจะพยายามตอบสนองต่อความต้องการในระดับที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ

(1.2) ความต้องการของมนุษย์นั้นมีความซับซ้อน ซึ่งความต้องการนั้นจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์เป็นสำคัญ

(1.3) ความสำคัญในระดับต่ำนั้นจะได้รับการตอบสนองก่อน เมื่อตอบสนองต่อความต้องการนั้นแล้ว จึงจะเกิดการตอบสนองต่อความต้องการในระดับที่สูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1.4) การตอบสนองต่อความต้องการระดับสูงของมนุษย์นั้น มีวิธีและกระบวนการที่ซับซ้อนกว่าการตอบสนองต่อความต้องการในระดับต่ำ

(2) ทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ 5 ชั้น ดังนี้

(2.1) ความต้องการด้านสรีระ หมายถึง ความต้องการสิ่งตอบสนองทางร่างกายของมนุษย์ เช่น อากาศ น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค

(2.2) ความต้องการด้านความปลอดภัย สามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบ คือ

(2.2.1) ความต้องการความปลอดภัยด้านร่างกาย เช่น ความปลอดภัยในชีวิต การมีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรง ไม่เจ็บป่วย

(2.2.2) ความต้องการความปลอดภัยด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น การมีอาชีพ มีรายได้ เป็นต้น

(2.2.3) ความต้องการด้านสังคม หมายถึง ความต้องการในการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มหรือสังคม เช่น การมีเพื่อน การมีคนรัก การมีเครือข่าย

(2.2.4) ความต้องการยกย่องนับถือ หมายถึง ความต้องการที่จะได้รับการเคารพ ศรัทธา เชื่อมั่น เกียรติยศ ตลอดจนสถานภาพทางสังคม

(2.2.5) ความต้องการความสำเร็จ เช่น ความต้องการประสบความสำเร็จในการศึกษา หน้าที่การงาน ความต้องการดังกล่าวก่อให้เกิดการกระตุ้นให้มนุษย์ตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย และพร้อมทุ่มเทแรงกาย แรงใจ ตลอดจนทักษะความรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายตามความต้องการนั้น ๆ

ความต้องการในมนุษย์นั้นมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจเป็นสำคัญ ซึ่งความต้องการนั้นเป็นแรงผลักดันที่ส่งผลให้บุคคลมีการแสดงออกทางพฤติกรรมและกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของความต้องการนั้น ซึ่งภาวะที่ทำให้บุคคลมีแรงผลักดันที่เกิดขึ้นในจิตใจ และส่งผลต่อการกระทำนั้น เรียกว่า การมีแรงจูงใจ หรือ Motivation (ชูชัย สมิติไกร. 2563: 217-218)

(3) แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง สิ่งที่ทำให้ผู้บริโภคนั้นสะท้อนถึงพฤติกรรมของตนเพื่อบรรลุเป้าหมายบางประการ สามารถแบ่งแรงจูงใจได้ 2 ประเภท ดังนี้

(3.1) แรงจูงใจภายใน เกิดจากบุคคล ความพึงพอใจ ความชอบพอ ฯลฯ

(3.2) แรงจูงใจภายนอก มักเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม เช่น ชื่อเสียง บารมี รางวัล ผลិតภัณฑ์ เป็นต้น

ภาพที่ 2.14 กระบวนการเกิดแรงจูงใจ
ที่มา: the Wisdom Academy

โดยแรงจูงใจจากผลิตภัณฑ์นั้นสามารถจูงใจให้ผู้บริโภคแสดงพฤติกรรมในการต้องการสินค้าและบริการ นำไปสู่การตัดสินใจซื้อในที่สุด ซึ่งแรงจูงใจนั้นมีกระบวนการที่ก่อให้เกิดขึ้นจากผู้บริโภคเป็นสำคัญ เริ่มจากการที่ผู้บริโภคเกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ ร่วมกับการรับรู้ถึงสถานะที่เป็นอยู่กับสถานะที่ปรารถนานั้นไม่สอดคล้องกัน นำไปสู่การเกิดความเครียดภายในใจ (Tension) ก่อให้เกิดแรงจูงใจต่อผลิตภัณฑ์ นำไปสู่การแสดงออกเชิงพฤติกรรมและการบริโภคสินค้าในที่สุด โดยแรงจูงใจที่เกิดขึ้นต่อผลิตภัณฑ์นั้น นับเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในระดับสูง เมื่อนุชย์ได้บรรลุเป้าหมายในการบริโภคผลิตภัณฑ์ใด ๆ แล้วนั้น จะส่งผลให้การบริโภคในครั้งต่อไปมีระดับความต้องการที่สูงขึ้นตามลำดับ (ชูชัย สมิทธิไกร. 2563: 218-221)

2.11.3 ความคาดหวังที่มีต่อผลิตภัณฑ์

Finn (1921: 15-16) ได้อธิบายความหมายของความคาดหวังไว้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง การประเมินค่าบุคคล ตนเอง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งผ่านกระบวนการด้านจิตใต้สำนึก และใช้ความคาดหวังนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคล ตนเอง หรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ตามลักษณะที่ตนเองนั้นคิดว่าถูกต้องและเหมาะสม

คิวพร ชิมะโชติ (2556) ได้อธิบายความหมายของความคาดหวังของบุคคลไว้ว่า ความคาดหวังของบุคคล หมายถึง เป็นการตั้งขึ้นเพื่อการตอบสนองต่อความต้องการนั้น ๆ ซึ่งความต้องการและความคาดหวังจึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันแทบแยกไม่ออก เพราะถ้ามนุษย์เกิดความต้องการแล้วนั้น ความคาดหวังก็จะเกิดขึ้นตามมา อย่างไรก็ตามความต้องการของมนุษย์นั้น เมื่อได้รับการตอบสนองในระดับที่ ต้องการแล้ว ก็จะมี ความคาดหวังในสิ่งที่อยู่สูงขึ้นไปอีกตามลำดับ

Vroom (1964: 91-103) อ้างถึงใน ธันยาพร ศิริหล่อ (2559: 118-119) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีแห่งความคาดหวัง (Expectancy Theory) หรือทฤษฎี V.I.E. เนื่องจากทฤษฎีดังกล่าวมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

V (Valence)	หมายถึง	ความพึงพอใจ
I (Instrumentality)	หมายถึง	เครื่องมือหรือวิธีการที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจ
E (Expectancy)	หมายถึง	ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้นๆ

มนุษย์นั้นมีความคาดหวังในหลายสิ่ง ดังนั้นนักออกแบบ ผู้ประกอบการ ตลอดจนองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ จึงต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาด้านความคาดหวังของผู้บริโภคเป็นสำคัญ สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น (Abraham Harold Maslow, 1943) ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อตอบสนองความต้องการใดของมนุษย์แล้ว ความสำคัญของความต้องการนั้นจะลดลง และจะพยายามตอบสนองต่อความต้องการในระดับที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมนุษย์นั้นจะเลือกทางเลือกที่ส่งเสริมตัวเองทั้งในด้านกายภาพและความรู้สึกเป็นหลัก เพื่อให้ทางเลือกนั้นสามารถทำให้มนุษย์บรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้

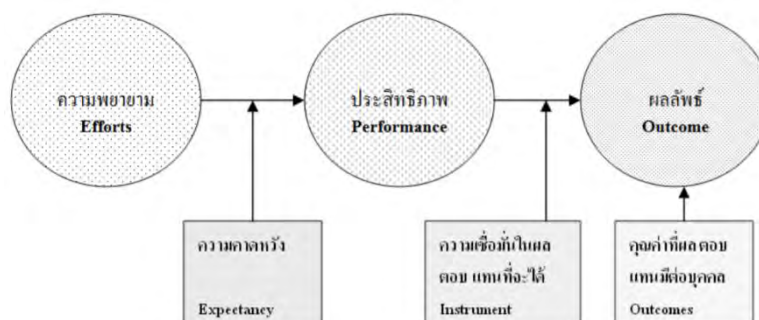
1. องค์ประกอบของความคาดหวังมีองค์ประกอบที่สำคัญด้วยกันทั้งสิ้น 4 ประการ ดังนี้

1.1 ผลลัพธ์ (Outcome) คือ ผลที่ได้จากการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.2 คุณค่าของผลลัพธ์ (Valence) คือ การรับรู้ถึงความน่าปรารถนาและประทับใจของผลที่ได้จากการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.3 ความคาดหวังเกี่ยวกับความพยายามและความสำเร็จในการกระทำ (Effort to Performance Expectancy) คือ การรับรู้ถึงความเป็นไปได้ว่า การพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือความสำเร็จตามแต่ละบุคคลนั้น จะต้องใช้ความพยายามเป็นองค์ประกอบสำคัญ

1.4 ความคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จในการกระทำและผลลัพธ์ (Performance to Outcome Expectancy) คือ การรับรู้ถึงความเป็นไปได้ว่าในความสำเร็จที่ได้กระทำไปนั้นจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา

ภาพที่ 2.15 แสดงองค์ประกอบของความคาดหวัง

ที่มา : ชนงกรณ์ กุณทลบุตร. ม.ป.ป

2.11.3.1 องค์ประกอบของความคาดหวังที่มีต่อผลิตภัณฑ์และบริการ

ริตนา สุชะนินทร์ (2547) ได้อธิบายองค์ประกอบของความคาดหวังที่มีต่อผลิตภัณฑ์และบริการ จำนวนทั้งสิ้น 3 ด้าน ดังนี้

(1) บริการที่พึงประสงค์ (Desired Service) เป็นสิ่งที่ผู้บริโภคนั้นคาดหวังจะได้รับ ตลอดจนความเชื่อของผู้บริโภคที่มีต่อการผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่ได้รับ โดยความคาดหวังดังกล่าวขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคลเป็นสำคัญ

(2) บริการที่เพียงพอ (Adequate Service) เป็นระดับการบริการที่ดีที่สุดที่ผู้บริโภคจะยอมรับได้ โดยไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และบริการแต่อย่างใด

(3) บริการที่คาดการณ์ (Predicted Service) เป็นการบริการที่ผู้บริโภคมีความคาดหวังว่าจะได้รับจากผลิตภัณฑ์ บริการ และผู้ให้บริการ การบริการที่คาดการณ์นั้น เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการกำหนดระดับของผลิตภัณฑ์และบริการที่พึงประสงค์ต่อผู้บริโภค

2.11.3.2 ปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้บริโภค (Parasuraman, Zeithmal, and Berry. 1990) สามารถแบ่งออกได้ทั้งสิ้น 5 ประการ ดังนี้

(1) ได้รับการบอกเล่าหรือคำแนะนำจากบุคคลอื่น หากผลิตภัณฑ์และบริการเป็นที่น่าพึงพอใจต่อผู้บริโภคแล้วนั้น จะเกิดการบอกต่อเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ตลอดจนปัจจัยเชิงบวกในด้านอื่น ๆ ของผลิตภัณฑ์และบริการ ทำให้เกิดการขยายกลุ่มของผู้บริโภคอันเนื่องมาจากลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพเป็นสำคัญ

(2) ความต้องการของแต่ละบุคคล ผู้บริโภคนั้นมีความต้องการที่หลากหลายและแตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจและความคาดหวังต่อสินค้าและบริการที่หลากหลายและแตกต่างกัน

(3) ประสบการณ์ในอดีต เกิดจากการรับรู้และเรียนรู้ถึงการใช้งานผลิตภัณฑ์ บริการ หรือการได้รับบริการในอดีต เกิดเป็นประสบการณ์ที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังและการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคในอนาคต หากผู้บริโภคมีประสบการณ์ที่เกิดจากการรับรู้และเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเชิงบวกที่มีต่อผลิตภัณฑ์ บริการ และการได้รับบริการแล้วนั้น ย่อมส่งผลในเชิงบวกต่อความคาดหวังในผลิตภัณฑ์และบริการเช่นกัน และมีแนวโน้มที่จะเกิดความคาดหวังที่สูงขึ้นไปตามลำดับ โดยสามารถแบ่งประสบการณ์ตามการรับรู้และเรียนรู้ได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

(3.1) การเรียนรู้จากพฤติกรรมหรือการกระทำ (Behavioral Learning) หรือการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experience Learning) หมายถึง กระบวนการพัฒนาการตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอัตโนมัติ อันเกิดมาจากผลการกระทำซ้ำ

(3.2) การเรียนรู้จากการคิดอย่างมีเหตุผล (Cognitive Learning) หรือการเรียนรู้จากความคิดรวบยอด (Conceptual Learning) หมายถึง การเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการคิด ใคร่ครวญอย่างมีเหตุผล พร้อมทั้งใช้สติปัญญาเพื่อแก้ปัญหาโดยปราศจากการได้รับประสบการณ์ตรง การเรียนรู้ในลักษณะนี้เกิดจากบุคคลนำความคิด 2-3 ความคิดมาเชื่อมโยงกัน ก่อนนำไปสรุปเป็นความคิดรวบยอด

(4) ข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลต่อการรับรู้ของผู้บริโภคเป็นสำคัญ หากเกิดการรับรู้จากผู้บริโภคว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นเป็นสิ่งที่ดี ก็จะทำให้เกิดความคาดหวังที่สูงขึ้นต่อผลิตภัณฑ์และบริการ อีกทั้งการจัดการบริการที่เหมาะสมหลังจากที่ผู้บริโภคเกิดการรับรู้จากข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์แล้วนั้น จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้บริโภคที่บริโภคผลิตภัณฑ์หรือเข้ามาใช้บริการ

(5) ราคา เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความคาดหวังของผู้บริโภค ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีราคาสูงนั้น จะได้รับความคาดหวังจากผู้บริโภคที่สูงกว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีราคาปานกลางหรือราคาถูก เพื่อให้คุ้มค่างบราคาที่ผู้บริโภคจ่ายไป

ความคาดหวังนั้นเกิดขึ้นจากความต้องการหรือการตั้งความหวังไว้ล่วงหน้าของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้บริโภคที่ซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นต่างคาดหวังกับผลลัพธ์ที่พึงประสงค์นอกแบบ ผู้ประกอบการ องค์กร พนักงานขายสินค้า ตลอดจนช่องทางการจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์และบริการนั้น ควรคำนึงถึงการตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้บริโภค รวมถึงการพัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สามารถสร้างความพึงพอใจและประทับใจให้กับผู้บริโภคได้ เพื่อให้สามารถตอบสนองและสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้บริโภคที่สูงขึ้นไปตามลำดับ (ธัญญาพร ศิริหล่อ. 2559: 119)

2.11.4 ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ

สุเมธ สุทธิประเสริฐพร (2556: 18-19) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพจำนวนทั้งสิ้น 8 ด้าน ดังนี้

(1) การปฏิบัติงานได้ (Performance) ผลิตภัณฑ์ที่ดีนั้นต้องสามารถใช้งานได้ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ ตอบสนองต่อการใช้งานของผู้บริโภคได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ความสวยงาม (Aesthetics) ผลิตรภัณฑ์ที่ดีต้องมีรูปร่าง รูปทรง พื้นผิว สี สันตลอดจนองค์ประกอบอื่น ๆ ตามหลักสุนทรียศาสตร์ เพื่อให้ผู้บริโภครับรู้ได้ถึงความงามของผลิตรภัณฑ์ นำไปสู่การสร้างภาพประทับใจและความพึงพอใจต่อผลิตรภัณฑ์

(3) คุณสมบัติพิเศษ (Special Features) ผลิตรภัณฑ์ที่ดีควรมีลักษณะพิเศษที่โดดเด่น แตกต่างจากผลิตรภัณฑ์อื่น เพื่อให้ผลิตรภัณฑ์ดังกล่าวนี้สามารถตอบสนองการใช้งานที่หลากหลายของผู้บริโภคได้ ตลอดจนทำให้ผลิตรภัณฑ์มีเอกลักษณ์ สร้างจุดขายที่โดดเด่นได้ในท้องตลาด

(4) ความสอดคล้อง (Conformance) ผลิตรภัณฑ์ที่ดีควรใช้งานได้ตามที่ความคาดหวังของผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการรับรู้เชิงบวกว่าผลิตรภัณฑ์ดังกล่าวนี้เป็นผลิตรภัณฑ์ที่มีคุณภาพและคุณค่า

(5) ความเชื่อถือได้ (Reliability) ผลิตรภัณฑ์ที่ดีควรใช้งานได้อย่างสม่ำเสมอ

(6) ความคงทน (Durability) ผลิตรภัณฑ์ที่ดีควรมีอายุการใช้งานที่ยาวนานในระดับที่เหมาะสม ทนทานต่อการใช้งาน ไม่ชำรุดหรือเสียหายง่าย ตลอดจนต้องสามารถซ่อมบำรุงรักษาได้ง่าย ไม่ซับซ้อน

(7) คุณค่าที่รับรู้ (Perceived Quality) ผลิตรภัณฑ์ที่ดีต้องสามารถสร้างความประทับใจตลอดจนสร้างภาพพจน์ของผลิตรภัณฑ์ที่ดีในสายตาของผู้บริโภค

(8) การบริการหลังการขาย (Service After Sale) ผลิตรภัณฑ์ที่ดีควรมีการบริการหลังการขายอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผลิตรภัณฑ์สามารถคงคุณสมบัติ หน้าที่การใช้งาน ตลอดจนประโยชน์ที่สมบูรณ์ต่อไปได้ รวมทั้งการบริการในการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากลูกค้าเกี่ยวกับผลิตรภัณฑ์และบริการ

2.11.5 แนวคิดพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง กระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเลือก (Select) การซื้อ (Purchase) การใช้ (Use) หรือการเลิกใช้ (Dispose) ผลิตรภัณฑ์หรือบริการ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและความปรารถนาในตน (Solomon, 2009) โดยมีรายละเอียดของพฤติกรรม ดังนี้

การเลือก (Select) หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค ต่อการตัดสินใจซื้อผลิตรภัณฑ์หรือบริการ

การซื้อ (Purchase) หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตรภัณฑ์หรือบริการที่ผู้บริโภคต้องการ

การใช้ (Use) หมายถึง การบริโภคสินค้าและบริการตามวัตถุประสงค์ของผู้บริโภค

การเลิกใช้ (Dispose) หมายถึง การเลิกบริโภคผลิตรภัณฑ์หรือบริการนั้น ๆ ครอบคลุมถึงกระบวนการกำจัดทิ้งและการนำกลับมาใช้ใหม่ (Re-Use)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมของผู้บริโภค คือ พฤติกรรมของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์และบริการ ซึ่งสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริโภคและผู้ขายขณะทำการซื้อขาย โดยแลกเปลี่ยนเงินตราหรือคะแนนสะสมเพื่อแลกเปลี่ยนเป็นสินค้าหรือบริการ การแลกเปลี่ยนนี้เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีบุคคลหรือองค์กรตั้งแต่ 2 คนหรือองค์กรขึ้นไป ทำการให้และรับสิ่งที่มีมูลค่าแก่กัน ซึ่งกระบวนการแลกเปลี่ยนดังกล่าวนี้ มีความเชื่อมโยงไปถึงกระบวนการบริโภค (Consumption Process) ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการบริโภคในช่วงก่อนการซื้อขาย (Pre- Purchase) ระหว่างการซื้อขาย (Purchase) และช่วงหลังการซื้อขาย (Post-Purchase) (ชูชัย สมิทธิไกร. 2563: 6-8)

(1) ประเภทและบทบาทของผู้บริโภค

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing Consumer Behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อและการใช้งานผลิตภัณฑ์หรือบริการของผู้บริโภค เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์และบริการ นำไปสู่แนวทางในการจัดกลยุทธ์การตลาด (Marketing Strategy) เพื่อให้สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม ในกระบวนการบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการนั้น มีกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทเกี่ยวข้องจำนวนทั้งสิ้น 5 ประเภท ดังนี้

ภาพที่ 2.16 แสดงประเภทและบทบาทของผู้บริโภค

ที่มา: ฉัตยาพร เสมอใจ (2550: 19)

1. ผู้ริเริ่ม (Initiator) คือ บุคคลที่รับรู้ถึงความจำเป็นหรือความต้องการ ริเริ่มซื้อ และเสนอความคิดเกี่ยวกับความต้องการผลิตภัณฑ์ชนิดใดชนิดหนึ่ง
2. ผู้มีอิทธิพล (Influencer) คือ บุคคลที่ใช้คำพูดหรือการกระทำตั้งใจหรือไม่ตั้งใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ การซื้อ และการใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ
3. ผู้ตัดสินใจ (Decider) คือ บุคคลผู้ตัดสินใจหรือมีส่วนในการตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ซื้ออะไร ซื้ออย่างไร ตลอดจนแหล่งซื้อผลิตภัณฑ์และบริการ
4. ผู้ซื้อ (Purchaser) คือ บุคคลที่ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์และบริการ ซึ่งอาจเป็นผู้ใช้งานหรือไม่ก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผู้ใช้ (User) คือ บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริโภค การใช้ผลิตภัณฑ์ หรือ บริการ ซึ่งอาจเป็นผู้ซื้อหรือไม่ก็ได้เช่นกัน (ชูชัย สมितिไกร. 2563: 8-9)

(2) องค์ประกอบของพฤติกรรมผู้บริโภค

Sundel (2004) ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของพฤติกรรมผู้บริโภค 2 ประการ ดังนี้

(2.1) พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) คือ การกระทำที่บุคคลอื่นสามารถเห็น สังเกต รวมถึงการวัดและประเมินผลพฤติกรรมได้ มีรูปแบบในการแสดงออกทั้งวจนภาษา เช่น การพูด การหัวเราะ และอวจนภาษา เช่น การเดิน การวิ่ง การซื้อสินค้า เป็นต้น

(2.2) พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) คือ การกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ผู้อื่นไม่สามารถเห็น สังเกต วัดและประเมินผลได้ เช่น ความเชื่อ การรับรู้ การคิด เป็นต้น

พฤติกรรมภายนอกและภายในนั้น ต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก เนื่องจากพฤติกรรมภายนอกนั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนพฤติกรรมภายใน โดยแสดงออกผ่านพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกพึงพอใจต่อสินค้าและบริการซึ่งนับเป็นพฤติกรรมภายใน จะส่งผลสะท้อนไปยังการเกิดพฤติกรรมภายนอก เช่น การมอง สัมผัส ทดลองใช้ ตลอดจนเกิดการซื้อสินค้า อย่างไรก็ตามพฤติกรรมมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่ซับซ้อน การตีความพฤติกรรมมนุษย์จากภายนอกเพียงอย่างเดียว นั้น อาจไม่เหมาะสมต่อการวัดและประเมินผลพฤติกรรม เนื่องจากพฤติกรรมภายในนั้นเป็นเพียงภาวะและการสันนิษฐานเท่านั้น การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคจึงควรศึกษาพฤติกรรมภายนอกอย่างหลากหลาย ทั้งรูปแบบวจนภาษาและอวจนภาษา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เหมาะสมต่อ นำไปสู่การสร้างและประเมินผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เป็นสำคัญ (ชูชัย สมितिไกร. 2563: 9-11)

(3) ปัจจัยในการกำหนดพฤติกรรมของผู้บริโภค

(3.1) ปัจจัยด้านปัจเจกบุคคล (Individual Factors)

(3.1.1) การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลเลือกรับ จัดระเบียบ และแปลความหมายข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ออกมาเป็นภาพที่มีความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง (Harrell.1993: 125) การรับรู้เป็นกระบวนการของปัจเจกชน ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในบุคคลแต่ละคน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการ อารมณ์ และความคาดหวัง รวมทั้งเกิดจากอิทธิพลของลักษณะของสิ่งกระตุ้นที่มีต่อการรับรู้ เช่น ขนาด สี สัน ความเข้ม และสภาวะแวดล้อมที่เกิดจากประสาทสัมผัสของมนุษย์เป็นสำคัญ

(3.1.2) การจูงใจ (Motivation) หมายถึง สภาวะที่เกิดขึ้นภายในบุคคลที่กระตุ้น ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง (Mowen.1995: 191) สิ่งจูงใจหรือสิ่งเร้าจะเป็นจุดเริ่มต้น ก่อนจะสร้างแรงผลักดันให้เกิดการแสดงพฤติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามลำดับขั้นตอน ประกอบไปด้วย แรงขับ (Drive) แรงกระตุ้น (Urge) ความปรารถนาหรือความต้องการ (Wish or Desire)

(3.1.3) การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีลักษณะแบบกึ่งถาวรและถาวร อันเป็นผลเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับนี้ไม่จำเป็นจะต้องเป็นประสบการณ์ที่เกิดจากผลกระทบต่อบุคคลนั้นโดยตรง แตกต่างจากการเรียนรู้ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้จากการสังเกตเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อผู้อื่นอีก (Baron.1996: 89)

(3.1.4) ความเชื่อและทัศนคติ (belief and attitude) สามารถแยกอธิบายได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

(1) ความเชื่อ หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง ความเชื่ออาจเป็นส่วนประกอบช่วยเสริมสร้างทัศนคติของบุคคล แต่ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการชอบหรือไม่ชอบ ความเชื่อของบุคคลหรือผู้บริโภคขึ้นอยู่กับประสบการณ์ การโฆษณาและการได้พูดคุยกับบุคคลอื่น

(2) ทัศนคติหรือเจตคติ หมายถึง แนวความคิดเป็นของบุคคลที่มีต่อบางสิ่งบางอย่าง เช่น ผลิตภัณฑ์ สื่อโฆษณา พนักงานขาย บริษัทหรือความคิด ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม และเป็นการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากความเชื่อที่สัมพันธ์กันหลาย ๆ ความเชื่อ โดยทัศนคติจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความรู้สึกรวมทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ได้รับ

(3.1.5) บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง ลักษณะทางด้านจิตวิทยาของบุคคล ซึ่งแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะของตนเองที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมในรูปแบบเดียวกันเสมอ (Kotler. 1997: 181) เนื่องจากบุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะบุคคล ทำให้แต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

(3.1.6) รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) หมายถึง รูปแบบการใช้ชีวิตของบุคคล แสดงออกมาในรูปของกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions)

(3.2) ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors)

(3.2.1) กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) หมายถึง กลุ่มบุคคลทุกกลุ่มในสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือการซื้อของผู้บริโภค ซึ่งกลุ่มอ้างอิงสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

(1) กลุ่มอ้างอิงโดยตรง (Direct Reference Groups) คือ กลุ่มซึ่งบุคคลหนึ่งซึ่งมีความเกี่ยวข้องเป็นสมาชิกโดยตรงในลักษณะเผชิญหน้ากัน อันเป็นการสัมผัสกับชีวิตของกลุ่มบุคคลเหล่านั้นโดยตรง เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ กลุ่มศาสนา

(2). กลุ่มอ้างอิงโดยอ้อม (Indirect Reference Groups) หรือกลุ่มในฝัน (Aspirational Groups) คือ กลุ่มซึ่งบุคคลมิได้เป็นสมาชิกโดยตรงในปัจจุบัน แต่ตนเองปรารถนาและใฝ่ฝันอยากเข้าไปร่วมเป็นสมาชิกด้วยในอนาคต เช่น กลุ่มนักแสดง นางแบบ ศิลปิน

(3.2.2) กลุ่มผู้นำทางความคิด (opinion leaders) หมายถึง กลุ่มบุคคลในสังคมผู้ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์บางอย่างโดยเฉพาะหรือบางประเภท โดยการติดต่อพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการ กลุ่มผู้นำทางความคิดมีอยู่ในสังคมทุกระดับชั้น บุคคลคนหนึ่งอาจจะสามารถเป็นผู้นำทางความคิดในผลิตภัณฑ์บางอย่าง และในขณะเดียวกันก็อาจเป็นผู้ตามในประเภทอื่น ๆ ก็ได้เช่นกัน

(3.2.3) ครอบครัว (Family) หมายถึง กลุ่มคนซึ่งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทางสายโลหิต การสมรสหรือการรับเอาไว้ โดยในแต่ละครอบครัวประกอบด้วยสมาชิกที่มีลักษณะแตกต่างกัน เช่น อายุ ความต้องการ เป็นต้น ดังนั้น นักการตลาดจึงควรพิจารณาถึงความต้องการที่หลากหลายในการบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการเป็นสิ่งสำคัญ

(3.2.4) วงจรชีวิต (Life Cycle) หมายถึง ลำดับขั้นตอนการดำเนินชีวิตของบุคคล ซึ่งทัศนคติและพฤติกรรมมีแนวโน้มค่อย ๆ เปลี่ยนไป อันเป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากพัฒนาการทางด้านวุฒิภาวะ ประสบการณ์ รายได้ และฐานะของบุคคลนั้น วงจรชีวิตที่หลากหลายของมนุษย์มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค เช่น โสด มีครอบครัว ฯลฯ การพิจารณาถึงวงจรชีวิตมนุษย์นั้น จะช่วยให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการให้ตรงกับความต้องการ รวมทั้งยังช่วยให้ผู้ทำการสื่อสารการตลาดสามารถกำหนดการวางแผนกลยุทธ์ในการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการส่งเสริมการตลาดให้สอดคล้องตรงกับกลุ่มเป้าหมายอีกด้วย

(3.2.5) ชั้นของสังคม (Social Class) หมายถึง การแบ่งสมาชิกในสังคมซึ่งมีสภาพทางสังคมที่คล้ายคลึงกันออกเป็นลำดับชั้น โดยสมาชิกในแต่ละชั้นมีค่านิยม ความสนใจ และพฤติกรรมร่วมกันอยู่ ปัจจัยที่นำมาใช้เป็นตัวกำหนดชั้นของสังคมนั้นไม่ใช่การอ้างอิงรายได้เป็นเกณฑ์ แต่จะพิจารณาจากปัจจัยหลายด้านอย่างร่วมกัน เช่น อาชีพ ระดับการศึกษา ที่อยู่ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

(3.2.6) วัฒนธรรมและวัฒนธรรมย่อย (Culture and Subculture) วัฒนธรรมเป็นปัจจัยสุดท้ายทางด้านสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค วัฒนธรรมหมายถึง ผลรวมทั้งหมดของความเชื่อ (Beliefs) ค่านิยม (Values) และวัตถุต่าง ๆ (Objects) ที่สังคมใดสังคมหนึ่งมีร่วมกัน และจะถูกถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยวัฒนธรรมของสังคมกลุ่มใหญ่สามารถแบ่งย่อยออกได้หลากหลายกลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มเรียกว่า “วัฒนธรรมย่อย” โดยอาศัยฐานบางอย่างเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม เช่น ลักษณะประชากรศาสตร์ ความเชื่อทางการเมือง ความเชื่อทางศาสนา ขนชาติและเชื้อชาติต่าง ๆ เป็นต้น (ชูชัย สมितिไกร. 2563: 12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11.6 กระบวนการและรูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภค

รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคเกิดขึ้นมาจากรูปแบบลักษณะของจิตใจ (Mental Orientation) ของผู้บริโภคเป็นสำคัญ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะทางความคิด (Cognitive) และลักษณะทางอารมณ์ (Affective) โดยรูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคนั้นสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมภายในและสะท้อนออกมาสู่พฤติกรรมภายนอก สามารถสังเกตและคาดเดาได้ ดังคำกล่าวของ Durvasala, Lysonski, & Andrews (1993) ว่า รูปแบบในการซื้อสินค้าของผู้บริโภค คือ ลักษณะทางจิตใจที่สามารถอธิบายพฤติกรรมของผู้บริโภคได้ (ธโนทัย มงคลสินธุ์, 2561: 41)

(1) รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer Styles Inventory - CSI)

Sproles & Kendall (1986) ได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer Styles Inventory - CSI) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวัดรูปแบบ ตลอดจนจนพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภค สามารถแบ่งรูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคเป็น 8 รูปแบบ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3 รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer Styles Inventory - CSI)

รูปแบบการตัดสินใจ (Decision Making Styles)	คำอธิบาย (Description)
1. รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคที่รักความสมบูรณ์แบบ คาดหวังกับคุณภาพผลิตภัณฑ์สูง (Perfectionist/High Quality-Conscious)	ผู้บริโภคต้องการสรรหาสินค้าที่มีคุณภาพดีที่สุดในเท่าที่เป็นไปได้ โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพและคาดหวังกับคุณภาพที่สูงนั้น
2. รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับตราสินค้า (Brand Consciousness)	ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับตราสินค้าที่มีชื่อเสียงและราคาแพง โดยเชื่อว่าราคาที่สูงนั้นสามารถบ่งบอกถึงคุณภาพของสินค้า
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับกระแสใหม่ ๆ และแฟชั่น (Novelty and Fashion Consciousness)	ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับแฟชั่น ความแปลกใหม่ และนวัตกรรมของสินค้าอย่างมาก ตื่นเต้นกับการแสวงหาสินค้าแปลกใหม่อยู่เสมอ
4. รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับความเพลิดเพลินในการเลือกซื้อ (Recreational & Hedonistic Consciousness)	ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำการซื้อผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อความสนุกสนานเป็นหลัก
5. รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับราคาที่คุ้มค่า (Price Consciousness/Value for the money)	ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับราคาที่ถูกลงและคุ้มค่า มักจะเปรียบเทียบราคาก่อนตัดสินใจซื้อเสมอ
6. รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคที่ปราศจากการวางแผน (Impulsiveness/Careless)	ผู้บริโภคซื้อสินค้าโดยปราศจากการวางแผนใด มักซื้อสินค้าทันที โดยไม่สนใจกับเงินที่จ่ายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

รูปแบบการตัดสินใจ (Decision Making Styles)	คำอธิบาย (Description)
7. รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคที่สับสนในการเลือกซื้อสินค้า (Confused by Over-choice)	ผู้บริโภครู้สึกว่ตราสินค้าและข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจซื้อสินค้านั้นมากเกินไป ทำให้รู้สึกสับสน เพราะมองว่าตราสินค้าที่มีมากนั้นก็เหมือนกันหมด จำเป็นต้องมีคนช่วยตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้า
8. รูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคที่ซื้อซ้ำและยึดมั่นในตราสินค้า (Habitual/Brand Loyal)	ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าจากตราสินค้าเดิม และร้านที่ชื่นชอบร้านเดิมจนเป็นนิสัย

ที่มา: Sproles & Kendall (1986)

(2) วิธีประเมินการตัดสินใจตามลักษณะบุคลิกภาพของผู้บริโภค เป็นวิธีการประเมินที่มุ่งเน้นการวิเคราะห์จากลักษณะของจิตใจผู้บริโภคเป็นหลัก (Lyonski, Durvasula, & Zotos. 1996) โดยมีวิธีการประเมินด้วยกันทั้งสิ้น 3 วิธี ดังนี้

(2.1) วิธีประเมินตามลักษณะทางจิตวิทยาหรือรูปแบบการดำเนินชีวิต (Psychographic or Lifestyle Approach) โดยทำการวิเคราะห์จากระบบกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นของผู้บริโภค (AIO)

(2.2) วิธีประเมินตามกลุ่มประเภทของผู้บริโภค (Consumer Typology Approach) โดยทำการวิเคราะห์จากการแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามแรงกระตุ้นและทัศนคติในการซื้อสินค้า

(2.3) วิธีประเมินตามลักษณะบุคลิกภาพของผู้บริโภค (Consumer Characteristics Approach) โดยทำการวิเคราะห์จากแนวทางด้านความคิดและแนวทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเชื่อมโยงกับการตัดสินใจของผู้บริโภคเป็นสำคัญ (ธโนทัย มงคลสินธุ์. 2561: 42)

2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกล้าลฎา ยุทธภิญโญ และ สุทธาวรรณ จีระพันธุ์ (2560) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การแบ่งกลุ่มสตรีอวบอ้วนโดยใช้ปัจจัยด้านความต้องการต่อส่วนประสมทาง การตลาดค้าปลีก มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความต้องการต่อส่วนประสมทางการตลาดค้าปลีกของสตรีที่ซื้อเสื้อผ้าสาวอวบอ้วนและเพื่อศึกษาการแบ่งกลุ่มสตรีที่เป็นผู้ซื้อเสื้อผ้าสาวอวบอ้วนโดยใช้ปัจจัยด้านความต้องการต่อส่วนประสมทางการตลาดค้าปลีก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 200 ชุด จากสตรีผู้ซื้อเสื้อผ้าสาวอวบอ้วนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Cluster analysis One-Way ANOVA และ Chi-Square ผลการศึกษาพบว่าการแบ่งกลุ่มโดยระดับความสอดคล้องกับตัวผู้ตอบที่มีต่อความต้องการสามารถแบ่งกลุ่มสตรีผู้ซื้อเสื้อผ้าสาวอวบอ้วนได้เป็น 3 กลุ่ม

พรโพยม วรเชษฐรวาทร์ และ พันธยศ วรเชษฐรวาทร์ (2554) ได้ทำการการศึกษาขนาดสัดส่วนผู้หญิงอ้วนเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเสื้อผ้าสำเร็จรูปอุตสาหกรรมเนื่องจากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในระบบอุตสาหกรรม จำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูลขนาด สัดส่วนของผู้สวมใส่เพื่อนำออกมากำหนดขนาดมาตรฐานของเสื้อผ้าให้สามารถสวมใส่ได้พอดีกับรูปร่าง ซึ่งในปัจจุบันมีการจัดทำขนาดมาตรฐาน (Standard Size) เสื้อผ้าที่ใช้อยู่ค่อนข้างที่จะ จำกัด โดยส่วนใหญ่เป็นขนาดมาตรฐานของบุคคลที่มีรูปร่างสัดส่วนและรูปร่างที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่สำหรับผู้หญิงที่มีรูปร่างอ้วนมีทางเลือกไม่มากนักในการสวมใส่เสื้อผ้าให้ดูเหมาะสม คณะผู้จัดทำ ได้เล็งเห็นถึงปัญหาการสวมใส่เสื้อผ้าสำหรับผู้หญิงอ้วน จึงได้ทำการเก็บข้อมูลขนาดสัดส่วน (Body Size) ของผู้หญิงอ้วน จากกลุ่มตัวอย่างผู้หญิงอ้วนอายุระหว่าง 20-40 ปี ตามสถานที่และหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งในสถานศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาทำการกำหนดขนาด Size โครงการแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกทำการเก็บข้อมูลขนาดสัดส่วนผู้หญิงอ้วน ขั้นที่สอง นำข้อมูลสัดส่วนผู้หญิงอ้วนมากำหนด Size 5 Size และขั้นตอนที่ สาม ทำการสรุปผล โดยทำการสุ่มเก็บข้อมูลขนาดสัดส่วนจากกลุ่มตัวอย่างจากประชากรผู้หญิงอ้วนในอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา จำนวน 204 คน จากการเก็บข้อมูลขนาดสัดส่วนผู้หญิงอ้วนพบว่า Size 1 รอบอก เซนติเมตร รอบเอว 40 เซนติเมตร รอบสะโพกกลาง 46.50 เซนติเมตร Size 2 รอบอก เซนติเมตร รอบเอว 100.00 เซนติเมตร รอบสะโพกกลาง 114.00 เซนติเมตร Size 3 รอบอก 90.00 เซนติเมตร รอบเอว 99.00 เซนติเมตร รอบสะโพกกลาง 117.00 เซนติเมตร Size 4 รอบอก 98.00 เซนติเมตร รอบเอว 108.50 เซนติเมตร รอบสะโพก 30.00 เซนติเมตร Size 5 รอบอก 91.00 เซนติเมตร รอบเอว 111 00 เซนติเมตร รอบสะโพกกลาง 136.00 เซนติเมตร คำสำคัญ : ผู้หญิงอ้วน เสื้อผ้าอุตสาหกรรม ขนาดสัดส่วน

ชญา นิส กำเนิดศิริกุล (2557) ได้ทำการการศึกษารูปแบบของธุรกิจเสื้อผ้าสตรีบิ๊กไซส์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นได้ในการจัดตั้งโครงการธุรกิจสำหรับ ผู้หญิงที่มีรูปร่างเกินขนาดมาตรฐาน (plus size) แบบครบวงจร อีกทั้งศึกษาทัศนคติ ความสนใจ ความต้องการ รวมทั้งพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ และช่องทางการรับสื่อเกี่ยวสินค้าแฟชั่นสำหรับคนที่มีรูปร่างเกินขนาดมาตรฐาน และเพื่อศึกษาปัจจัยคันความสนใจ ความต้องการ ของผู้โภคต่อสินค้าและบริการของโครงการ อาศัยวิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ เชิงลึกกับผู้ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจแฟชั่นและความงาม และข้อมูลเชิงปริมาณใช้การ สสำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถาม ทำการสุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณโดยคำนวณตามสูตร ของทาโร ยามาเน่ จากกลุ่มประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และทำการเก็บ แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด แบบสุ่มในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า อุตสาหกรรมแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และความงามมีความเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วและตลอดเวลา มีการแข่งขันสูง การจึงต้องการปรับตัวการสร้างแตกต่าง การประเมินสถานการณ์อย่างแม่นยำโดยอาศัยประสบการณ์และการศึกษาข้อมูลเป็นจำนวนมาก การสร้างความมั่นใจ สินค้าคุณภาพ การให้วิศวกรจะส่งผู้ให้ตราสินค้า มีความน่าเชื่อถือ ด้านข้อมูลเชิง ปริมาณแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุ 16-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพนักเรียน นักศึกษา และพนักงานบริษัทเอกชน และส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,01-30,00 บาทต่อเดือน ทั้งโดยเคยมีรูปร่างปกติจนถึงอ้วนปานกลาง มีพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าแฟชั่น 1-2 ครั้งต่อเดือนโดยใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง และเลือกซื้อจำนวน 1-4 ชิ้น มีการใช้จ่าย 1,000-3,000 บาท และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่น คือ ราคาที่เหมาะสม ขนาดที่เหมาะสม รูปแบบและคุณภาพสถานที่ที่กลุ่มตัวสนใจด้านแฟชั่นสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า เพราะมีความหลากหลายของสินค้าหรือบริการ และเดินทางได้สะดวกโดยรถสาธารณะ สินค้ามีเอกลักษณ์ เพราะพร้อมมีที่จอดรถ และเหมาะที่กลุ่มตัวอย่างรับข้อมูลร้านแฟชั่นส่วนใหญ่ผ่านอินเทอร์เน็ต

Connie Wang (2014) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจของขนาดพลัสไซส์ สำหรับหลาย ๆ แบรินด์ที่จะก้าวกระโดดไปสู่ขนาดบวกการรวบรวมข้อมูลเพื่อพิสูจน์ว่ามันจะคุ้มค่าทางการเงินและการค้นหาความสามารถและความเชี่ยวชาญเพื่อให้แน่ใจว่าสินค้านั้นเหมาะกับผู้หญิงไซส์บวกจริงๆ เป็นความท้าทายที่ชัดเจนสองประการ แต่พวกเขาสามารถเอาชนะได้ แต่สำหรับหลาย ๆ คนในอุตสาหกรรมของเราแฟชั่นเป็นสิ่งที่มีความแรงบันดาลใจเสื้อผ้าขนาดบวกถูกมองว่าตรงกันข้ามกับความทะเยอทะยานมันเป็นสิ่งที่น่าสนใจความตึงเครียดที่ยาวนานอย่างหนึ่งในวงการแฟชั่นที่ทำให้อุตสาหกรรมนี้ น่าสนใจในการทำงานคือบางครั้งมันไม่ใช่แค่ผลตอบแทนจากการลงทุนหรือความสามารถในการทำกำไรเท่านั้นเพราะในบางระดับมันก็ยังคงเป็นศิลปะที่ฉันทำงานร่วมกับนักออกแบบและพวกเขาเป็นศิลปินในแง่ที่ว่าพวกเขาต้องการสร้างสิ่งที่สวยงามสำหรับคนที่สวยงามแบบคลาสสิกพวกเขาสร้างร่างกายที่เปลือยเปล่าตลอดเวลาตั้งแต่นั้นนักออกแบบจำนวนมากจึงหมกมุ่นอยู่กับรูปแบบหญิงและชายตามที่ปรากฏในเทพนิยายกรีก ร่างกายที่สมบูรณ์แบบและสมส่วนนี้มีหน้าอกแขนขาและรูปร่างนาฬิกาทรายเป็นความจริงที่น่าเศร้าที่แฟชั่นเป็นอุตสาหกรรมภาพที่ตื่นเต้นคนส่วนใหญ่ที่ทำงานในอุตสาหกรรมต้องการดูดีในเสื้อผ้าและถ้าเสื้อผ้านั้น การได้เห็นหุ่นผอม ๆ ดูดีเท่านั้นนั่นคือสิ่งที่กระตุ้นให้พวกเขาหันมาสนใจเรื่องความผอม "พื้นที่สำคัญที่ควรค่าแก่การกล่าวถึงคือโลกของการสร้างแบบจำลองขนาดบวก เป็นหนึ่งในเวทีไม่กี่แห่งที่การก้าวกระโดดครั้งใหญ่ในเชิงบวกและการยอมรับดูเหมือนจะเกิดขึ้น นางแบบเช่น Robyn Lawley, Ashley Graham และ Marquita Pring กำลังกลายเป็นชื่อที่ใช้ในครัวเรือน และแตกต่างจากขนาดตัวอย่างตรงขนาดบวกเสนอช่วงที่ใหญ่กว่า สำหรับ ASOS Curve รุ่นบวกของมันจะใช้ช่วงเสียง: "เราเลือกรุ่น ASOS Curve ของเราโดยพิจารณาจากวิธีที่พวกเขาสะท้อนถึงลูกค้าที่โดดเด่นของเราและสำหรับกลุ่ม Curve นั้นคือสำหรับผู้หญิงขนาด 14 ถึง 24 เกรียนสหรัฐฯ" แม้ว่าจะมีความท้าทายและการต่อสู้ที่คล้ายคลึงกันนางแบบทุกคนต้องเผชิญซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีร่างกายที่ "ถูกต้อง" (หน้าท้องแบนแขนขาผอมหุ่นล่ำ ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

)การยอมรับความหลากหลายของร่างกายสำหรับนางแบบที่ให้งำลังใจอย่างมาก เมื่อวันหนึ่งการแบ่งแยกระหว่างแบบตรงและแบบบวักจะสิ้นสุดลง แต่นั่นเกี่ยวข้องกับเปลี่ยนแปลงเชิงสถาบันและโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดเกี่ยวกับวิธีการผลิตเสื้อผ้าการวางตลาดและการส่งเสริมเห็นได้ชัดว่าการเปลี่ยนอุตสาหกรรมขนาดบวักให้กลายเป็นธุรกิจที่ทำกำไรได้เป็นพิเศษและน่าดึงดูดเป็นพิเศษนั้นสมควรที่จะต้องเกี่ยวข้องมากกว่าการสร้างเสื้อผ้าพิเศษเพียงไม่กี่ชิ้นจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิงในการพึ่งพาขนาดตัวอย่างของอุตสาหกรรมแฟชั่นประสิทธิภาพที่กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกปฏิบัติ การทำเช่นนั้นหมายความว่าแบบจำลองจะมีรูปร่างและขนาดทั้งหมด เสื้อผ้าจะมาในรูปแบบที่ปรับแต่งได้ตามความต้องการ การหมุนเวียนของเทรนด์และคอลเลกชันจะลดลงอย่างรวดเร็ว และราคาเสื้อผ้าจะสูงขึ้นอย่างมากซึ่งจะส่งผลให้เราทุกคนเป็นเจ้าของสิ่งของน้อยลงมาก

Laurel Dawn Romeo, Young-A Lee (2014) ได้ทำการวิจัยเรื่องสำรวจการซื้อเครื่องแต่งกายปัญหาของสาวพลัสไซส์วัยรุ่น โดยวัตถุประสงค์ของบทความนี้ คือการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายที่วัยรุ่นหญิงขนาดบวักประสบพบเจอในรูปแบบความต้องการของผู้บริโภคที่เน้นประโยชน์ใช้สอยการแสดงออกและความงาม เป้าหมายคือเพื่อเปิดเผยปัญหาใด ๆ ที่ขัดขวางหรือจำกัด การซื้อเครื่องแต่งกาย การออกแบบ / วิธีการ / แนวทางการออกแบบการวิจัยแบบผสมผสานถูกนำมาใช้เพื่อรวบรวมการวัดร่างกายด้วยการใช้เครื่องสแกนร่างกาย 3 มิติและทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่สะดวกสบายของผู้หญิงขนาดบวัก 30 คนอายุ 12-17 ปีและครอบครัวของพวกเขา ผลการวิจัย - ระบบการวัดขนาดของสหรัฐอเมริกาในปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองความต้องการการวัดของกลุ่มการศึกษานี้ได้อย่างเต็มที่ ความต้องการความพอดีในการใช้งานมักกำหนดเครื่องแต่งกายที่วัยรุ่นหญิงไซส์บวักซื้อ ความปรารถนาที่แสดงออกและสวยงามมักจะไม่ได้รับการเติมเต็มด้วยเครื่องแต่งกายที่ตอบสนองความต้องการในการใช้งาน ความสับสนเกี่ยวกับการกำหนดขนาดเครื่องแต่งกายขัดขวางความภักดีของแบรนด์และร้านค้าและส่งผลให้มีการซื้อน้อยลงทั้งจากร้านค้าทางกายภาพและทางออนไลน์ ผลกระทบในทางปฏิบัติขนาดบวักเป็นกลุ่มเครื่องแต่งกายที่เติบโตเร็วที่สุดและนำเสนอโอกาสที่สำคัญสำหรับการเติบโตของตลาดให้กับแบรนด์และผู้ค้าปลีก วัยรุ่นหญิงพลัสไซส์ต้องการเพิ่มการซื้อเครื่องแต่งกาย แต่ถูกขัดขวางโดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการขายสินค้า ผู้เข้าร่วมให้คำแนะนำสำหรับแบรนด์และร้านค้าปลีกในการเพิ่มยอดขายในตลาดวัยรุ่นหญิงพลัสไซส์ ความเป็นต้นฉบับ / มูลค่าเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและพฤติกรรมการซื้อของวัยรุ่นหญิงพลัสไซส์ตลอดจนคำแนะนำของผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายในตลาด เป้าหมาย คำสำคัญเครื่องแต่งกายการสแกนร่างกาย 3 มิติการปรับขนาดเครื่องแต่งกายวัยรุ่นหญิง

คุณลักษณะด้านความงามที่แสดงออกถึงหน้าที่การใช้งานประเภทกระดาดขนาดบวักเอกสารวิจัยการศึกษานี้มีลักษณะเฉพาะโดยการเปิดเผยปัญหาที่ไม่ทราบมาก่อนเกี่ยวกับบทบาทในการรักษาและเพิ่มผลกำไรในการแข่งขันที่พร้อม - ตลาดเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแบรนด์เครื่องแต่งกายและร้านค้าปลีกต้องมองหาวิธีการรักษาความพึงพอใจของลูกค้าและเพิ่มฐานลูกค้าอย่างต่อเนื่อง (Engle et al., 1995) ตลาดเฉพาะกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่เน้นเฉพาะกลุ่มมักมีศักยภาพที่ดีที่สุดในการเติบโตของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยอดชาย (Keizer and Garner, 2008) เครื่องแต่งกายสำหรับวัยรุ่นขนาดบวกเป็นช่องทางที่สังเกตเห็นศักยภาพในการเติบโตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Dilea, 2013; Binns, 2013) เครื่องแต่งกายขนาดบวกเป็นเครื่องแต่งกายสำหรับผู้หญิงที่ออกแบบมาสำหรับบุคคลที่มีขนาดเส้นรอบวงวัตถุประสงค์ของบทความนี้คือการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายที่วัยรุ่นหญิงขนาดบวกประสบพบเจอในรูปแบบความต้องการของผู้บริโภคที่เน้นประโยชน์ใช้สอยการแสดงออกและความงาม เป้าหมายคือเพื่อเปิดเผยปัญหาใด ๆ ที่ขัดขวางหรือ จำกัด การซื้อเครื่องแต่งกาย

Ilham Pristaka Yudha, Asep Darmansyah, and Acip Sutardi (2019) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจความกังวลของผู้บริโภคสู่ธุรกิจแฟชั่นพลัสไซส์ด้วยต้นทุนและการคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรกล่าวถึงความไม่พอใจเกี่ยวข้องกับ มากที่สุดกลุ่มขนาดใหญ่เมื่อศึกษาขนาดห้องว่าง, ราคา, สีการเลือกสไตล์และความพอดี อย่างไรก็ตาม “ปัญหาไม่ได้อยู่ที่เพียงแค่มียุทธศาสตร์หลายขนาดและสไตล์ที่น่าเสนอ แต่ค่อนข้างจะเป็นเช่นเดียวกับบทบาทของพวกเขาในการจัดหาเนื้อหาแฟชั่นโดยรวม พอดีและบรรยากาศการช้อปปิ้ง” ขนาดและการออกแบบความท้าทายรูปแบบอาจนำไปสู่ความท้าทายอื่นสำหรับท้องถิ่น plus ขนาดอุตสาหกรรมแฟชั่น เช่น รายได้ต่อเดือนไม่คงที่, การเพิ่มสเกลรายได้เล็กน้อย กลยุทธ์การกำหนดราคา และความเป็นเอกลักษณ์เอกลักษณ์ โดย ณ จุดนี้มีบริษัทท้องถิ่นบางแห่งในธุรกิจขนาดเล็กหรือขนาดเล็กที่กำลังดิ้นรนเพื่อให้มีสูงของบริษัทได้อย่างมีกำไร นอกจากนี้ นี่ยังมีจุดมุ่งหมายที่จะไปด้วยกันพร้อมตอบสนองความคาดหวังของผู้บริโภคและแข่งขันได้ในอุตสาหกรรมขนาดบวกในท้องถิ่นและระดับโลก เพื่อให้ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุผลการศึกษาในขนาดบวก อุตสาหกรรมธุรกิจ 1. ระบุข้อกังวลของผู้บริโภคที่มีต่อขนาดบวกธุรกิจแฟชั่น 2. ระบุความต้องการสินค้าและบริการในเพศชาย plus ขนาดทางเพศตามความกังวลของผู้บริโภค 3. ประเมินการต้นทุนและผลกำไรในทางเพศชายพลัสไซส์ธุรกิจตามความหวังของผู้บริโภค

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิที่มีความเกี่ยวข้องและสนับสนุนงานวิจัยเพื่อให้สอดคล้องต่อวัตถุประสงค์โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ
- 3.2 เพื่อออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 3.3 เพื่อทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 3.4 เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ

สุภาพสตรีขนาดพิเศษ

- (1) ประชากรตัวอย่างและกลุ่มตัวอย่าง
- (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- (4) วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและ รวบรวมข้อมูลภาคทุติยภูมิ ภาคปฐมภูมิ และทำการลงพื้นที่จริงเพื่อทำการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบเจาะจง โดยจำแนกไว้ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ในการศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการ
2. ศึกษากระบวนการ

3.1.1 ประชากรและกลุ่มที่ศึกษา

ประชากร หมายถึง สุภาพสตรีขนาดพิเศษ และร้านจำหน่ายชุดสุภาพสตรีขนาดพิเศษ โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัย ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พิสนุ พองศรี. (2554: 117)

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง สุ่มภาพสตรีขนาดพิเศษ และร้านจำหน่ายชุดสุภาพสตรีขนาดพิเศษ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัย ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พิสนุ พงศ์ศรี. (2554: 117)

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ในการศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษผู้วิจัยเลือกใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดรวมถึงข้อมูลภาคเอกสารเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าวอย่างครบถ้วน

3.1.3 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ศึกษาหลักการของทฤษฎีเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลมาสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์
2. สร้างเครื่องมือโดยการศึกษาหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์และ กำหนด ประเด็นให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น
3. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะและนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างการตรวจสอบเครื่องมือ และทำการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล (Data Collection) โดยวิธีการนำแบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) เพื่อนำไปสอบถามกลุ่มที่ศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อวิเคราะห์และกำหนดรูปแบบและความเหมาะสมในการนำมาใช้ออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ โดยทำการสัมภาษณ์ ทำการจดบันทึก ถ่ายภาพและนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ต่อไป

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การบรรยายแบบความเรียง ที่ได้จากการสัมภาษณ์จากประชากรและกลุ่มที่ศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องของกระบวนการ ฯลฯ โดยการเรียบเรียงออกมาในรูปแบบความเรียงเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับ

สรีระของสตรีขนาดพิเศษ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการออกแบบ การวิเคราะห์การตลาด และการประเมินความพึงพอใจในขั้นต่อไป

3.2 เพื่อออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและการสัมภาษณ์โดยการใช้แบบสอบถามแบบผสม (Mixed Opened – Closed Form) สัมภาษณ์เรื่องกระบวนการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ ซึ่งเป็นการนำแบบสอบถามแบบปลายปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตอบและให้ข้อมูล (พิสนุ พงศ์ศรี. 2553 : 127) เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบและดำเนินการสร้างภาพจำลองลงรูปแบบตามแนวคิดในด้านการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากหนังสือตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนการศึกษาข้อมูลด้านปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการลงพื้นที่ สอบถามเรื่องการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ จากกลุ่มที่ศึกษา ดังนี้

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีประสบการณ์มากกว่า 6 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน (พิสนุ พงศ์ศรี. 2553: 117)

1. ผศ.กมลภัทร รักสวน (อาจารย์ประจำ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ)
2. ดร.พีรยา สระมาลา (อาจารย์ประจำ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ)
3. ดร.เกษม มานะรุ่งวิทย์ (อาจารย์ประจำ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้แบบประเมินรูปแบบ (Design Evaluate) เพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ที่มีต่อแบบร่าง (Idea Development) เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านสภาพทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินรูปแบบ ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตรฐานประเมินค่าระดับ (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.2.3 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

- นำข้อมูลที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ มาวิเคราะห์สังเคราะห์ จำแนกเป็นข้อมูลและเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
- นำข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบในการออกแบบผลิตภัณฑ์
- นำข้อมูลหลักการและกระบวนการออกแบบมาใช้เพื่อเก็บข้อมูลการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์
- ทำการออกแบบและนำแบบร่างผลิตภัณฑ์จากการวิเคราะห์ มากำหนดประเด็นและสร้างคำถามตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามกรอบแนวคิด

3.2.3.1 การตรวจสอบเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ และตามกรอบแนวคิดในการวิจัย (Index of item Objective Congruence : IOC) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

- (1) รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ (อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)
- (2) รศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ (อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)
- (3) รศ.ดร.สุวรรณา อินทร์น้อย (อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และข้อเสนอแนะ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- +1 คะแนน สำหรับข้อความที่สอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 คะแนน สำหรับข้อความที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 คะแนน สำหรับข้อความที่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

จากคะแนนนำผลการพิจารณามาคำนวณจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3.1)$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยข้อความที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าข้อความนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้ (พรรรณี สิกิจวัฒน์. 2559: 110)

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูล (Data collection) โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินรูปแบบ (Design Evaluate) ไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ที่มีต่อแบบร่างผลิตภัณฑ์ เสื้อผ้าและเครื่องกาย จากการวิเคราะห์กระบวนการ เพื่อทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้นำไปสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินงานในการวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและ ประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลและนำมาเรียบเรียงออกมาในรูปแบบความเรียงเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการทดสอบและการผลิต และประเมินความพึงพอใจในขั้นต่อไป โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบจากระดับความต้องการ 5 ระดับ ดังนี้

- 5. หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นำข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม มาสรุปและแปลผลโดยการบรรยาย
ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) ของวาโร เฟ็งส์วส์ดี (2551: 284) โดยคำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3.2)$$

เมื่อ \bar{x} หมายถึง ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อ
 N หมายถึง จำนวนผู้ตอบแบบประเมิน

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของวาโร เฟ็งส์วส์ดี (2551: 284) โดยคำนวณ
จากสูตร

$$S.D. = \frac{\sqrt{N(\sum X^2) - (\sum X)^2}}{N(N-1)} \quad (3.3)$$

เมื่อ S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อ
 $\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลัง 2
 N หมายถึง จำนวนผู้ตอบแบบประเมิน

โดยมีเกณฑ์แปลความหมายแบบสอบถาม ดังนี้

4.51–5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
2.51–3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51–2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00–1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3.3 เพื่อทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาด พิเศษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ
สุภาพสตรีขนาดพิเศษ ด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจาก
ตัดสินใจของผู้วิจัย ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (พิสนุ พงศ์ศรี.
2553: 117)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร หมายถึง สุ่มสุภาพสตรีขนาดพิเศษ โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัย ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พิสนุ พงศ์ศรี. (2554: 117)

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง สุ่มสุภาพสตรีขนาดพิเศษ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัย ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พิสนุ พงศ์ศรี. (2554: 117)

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยใช้แบบจดบันทึกก่อนใช้งานผลิตภัณฑ์และหลังใช้งานผลิตภัณฑ์

3.3.3 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ นำมาวิเคราะห์ เพื่อจำแนกเป็นข้อมูล
2. นำข้อมูล ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการวิเคราะห์
3. ทำการสร้างเครื่องมือก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม
4. ทำการแก้ไขข้อคำถาม
5. นำแบบสอบถามไปทำการบันทึกกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการบันทึกข้อมูลก่อนใช้และหลังใช้ผลิตภัณฑ์จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

3.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบผลิตภัณฑ์จากการใช้งานของกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบของตัวเลขและขนาดสรีระสุภาพสตรีหลังใช้งาน

3.4 เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

3.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้พิจารณาใช้ประชากรเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ประชากร คือ กลุ่มสาภพสตรีขนาดพิเศษ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกแบบไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Non-Probability Sampling) โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ตามกรอบแนวคิดของวาโร เฟ็งส์วส์ตี (2551: 198)

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มสาภพสตรีขนาดพิเศษ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกแบบไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Non-Probability Sampling) โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ตามกรอบแนวคิดของวาโร เฟ็งส์วส์ตี (2551: 198) ในรูปแบบออนไลน์ ผ่านระบบปฏิบัติการ Google Form จำนวนทั้งสิ้น 10 คน

3.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ ซึ่งแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 คือ ข้อคำถามแบบปลายปิด

ส่วนที่ 3 คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเกิร์ต (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2 วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ และตามกรอบแนวคิดในการวิจัย (Index of item Objective Congruence : IOC) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

2.1 รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี (อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

2.2 รศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ (อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

2.3 รศ.ดร.สุวรรณา อินทร์น้อย (อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และข้อเสนอแนะ ดังนี้

- +1 คะแนน สำหรับข้อความที่สอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 คะแนน สำหรับข้อความที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 คะแนน สำหรับข้อความที่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

จากคะแนนนำผลการพิจารณามาคำนวณจากสูตร

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N} \quad (3.4)$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

ΣR หมายถึง คะแนนการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบประเมินความพึงพอใจต่อต้านแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ พร้อมกับรูปแบบผลิตภัณฑ์นำไปดำเนินการประเมินความพึงพอใจกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อต้านแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ และนำเสนอผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตัวเลขสถิติและแบบบรรยาย

โดยวิเคราะห์ออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percent) ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ล้วน สายยศ. 2543: 73) คำนวณจากสูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3.5)$$

(3.4)

เมื่อ P หมายถึง ค่าร้อยละ

f หมายถึง จำนวนที่ต้องการหาค่าร้อยละ

N หมายถึง จำนวนทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) ของวาโร เพ็งสวัสดิ์ (2551: 284) โดยคำนวณจากสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3.6)$$

เมื่อ \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อ
 N หมายถึง จำนวนผู้ตอบแบบประเมิน

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของวาโร เพ็งสวัสดิ์ (2551: 284) โดยคำนวณ จากสูตร

$$S.D. = \frac{\sqrt{N(\sum X^2) - (\sum X)^2}}{N(N-1)} \quad (3.7)$$

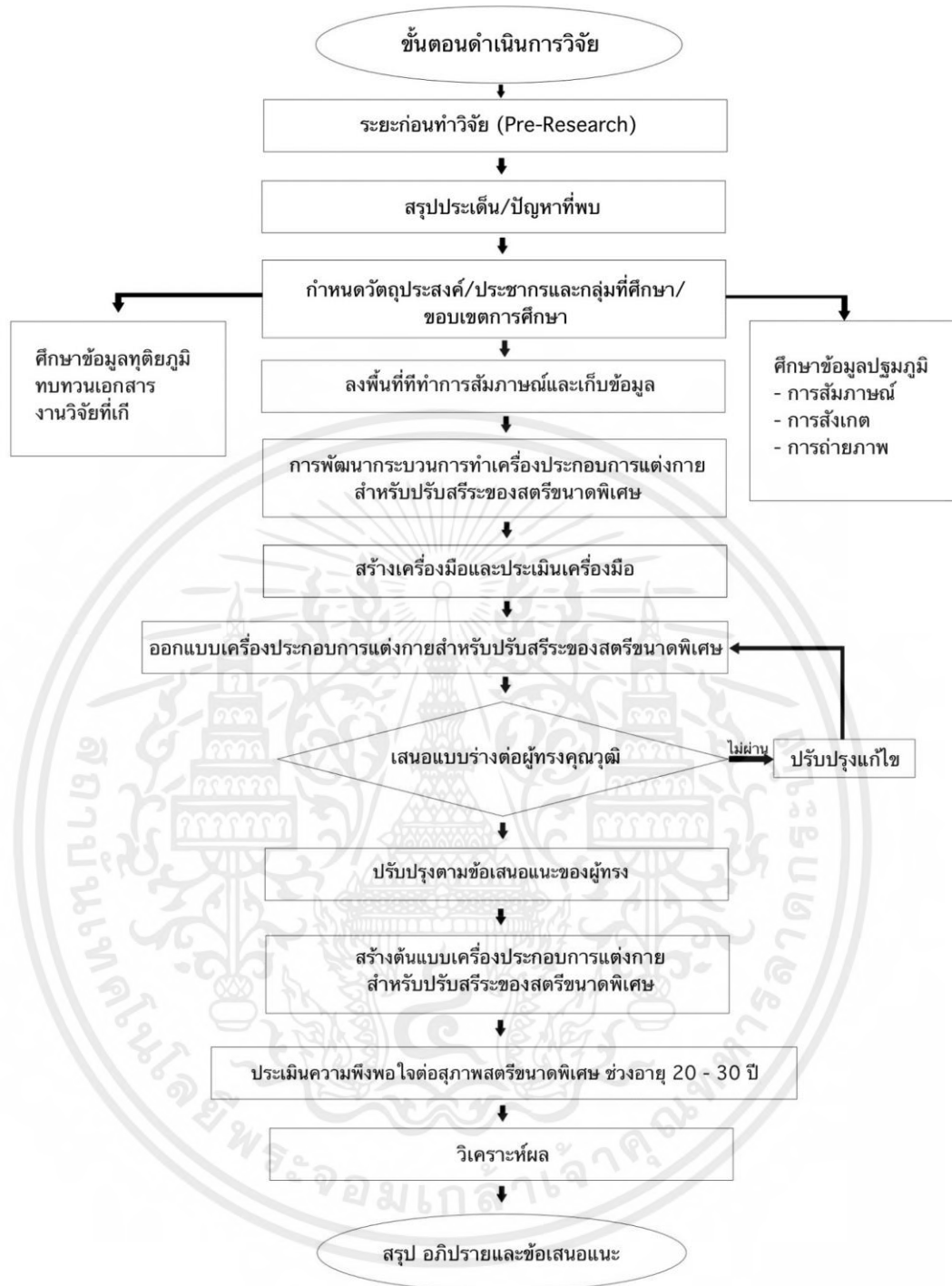
เมื่อ S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อ
$\sum X^2$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลัง 2
N	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบแบบประเมิน

โดยมีเกณฑ์แปลความหมายแบบสอบถาม ดังนี้

4.51–5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับมาก
2.51–3.50	หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.51–2.50	หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00–1.50	หมายถึง	ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.5 แผนผังขั้นตอนและกระบวนการวิธีดำเนินการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนและกระบวนการวิธีดำเนินการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินงานวิจัยเรื่อง การศึกษาและออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่างๆ ทั้งจากข้อมูลปฐมภูมิการลงพื้นที่ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ทำการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ดังนี้ และแบบสอบถามที่ได้ผ่านกระบวนการประเมินข้อคำถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความต้องการของผลิตภัณฑ์ ที่จะนำมาออกแบบให้ตรงตามกลุ่มเป้าหมายและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบประเมินความเหมาะสมในการนำมาผลิต ตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสรีระของสตรีขนาดพิเศษ

4.2 ผลการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

4.3 ผลการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

4.4 ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี

ขนาดพิเศษ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสรีระของสตรีขนาดพิเศษ

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลภาคเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูลสรีระของสตรีขนาดพิเศษ

1. การวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลจากการลงพื้นที่อย่างแท้จริง จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการลงพื้นที่ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการบรรยายแบบความเรียง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ซึ่งผู้วิจัยมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือ และความเที่ยงตรง นั่นคือการตรวจสอบข้อมูลก่อนทำการวิเคราะห์ ซึ่งการตรวจสอบข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ คือการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) โดยการตรวจสอบจากแหล่งที่มา ได้แก่ เวลา สถานที่ และบุคคล เพื่อพิจารณาว่าถ้าเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลต่างคน ต่างเวลา และต่างสถานที่ จะได้ข้อมูลที่เหมือนหรือแตกต่างกันดังตาราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ

สถานที่/ปี	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19) / 2564
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 1 ได้กล่าวว่า อายุประมาณ 20-30 ปี น้ำหนักที่ 93 กิโลกรัม ส่วนสูง 178 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้วได้ 29.35 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 2 เทียบเท่าอันตรายระดับ 2 รอบอก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 15 นิ้ว (38 เซนติเมตร) รอบเอว 36 นิ้ว (91 เซนติเมตร) สะโพก 45 นิ้ว (114 เซนติเมตร) และต้นขา 27.5 นิ้ว (70 เซนติเมตร) ได้กล่าวว่า สรีระส่วนที่เป็นอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้าคือหน้าท้องช่วงเอว และก้นสะโพก แล้วผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวทางหรือแนวความคิดเห็นอย่างไรในการแก้ปัญหาจุดบกพร่องในร่างกายของของตัวเองคือ เครื่องแต่งกายที่ทรงเข้ารูปหรือสีดำเพื่อพรางหุ่น แล้วผู้ให้สัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนาเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษอย่างไร ก็คือ เลือกชนิดผ้าที่ยืดแต่แข็งแรง เพื่อสำหรับการเก็บทรงชั้นพุงและสะโพก
สถานที่/ปี	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19) / 2564
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 2 อายุประมาณ 20-30 ปี น้ำหนักที่ 75 กิโลกรัม ส่วนสูง 168 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้วได้ 28.23 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 2 เทียบเท่าอันตรายระดับ 2 รอบอก 38 นิ้ว (96.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 14 นิ้ว (36 เซนติเมตร) รอบเอว 33 นิ้ว (83.5 เซนติเมตร) สะโพก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) และต้นขา 27.5 นิ้ว (70 เซนติเมตร) ได้กล่าวว่า ปัญหาด้านสรีระที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตคือ หาเสื้อผ้าใส่ยาก ส่วนจุดบกพร่องส่วนที่เป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตประจำวันคือ ช่วงหน้าอกที่มีขนาดใหญ่ สรีระส่วนที่เป็นอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้า คือช่วงก้น สะโพก และหน้าอก
สถานที่/ปี	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19) / 2564
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 3 อายุประมาณ 20-30 ปี น้ำหนักที่ 86 กิโลกรัม ส่วนสูง 160 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้วได้ 33.59 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนมากซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 3 เทียบเท่าอันตรายระดับ 3 รอบอก 44 นิ้ว (112 เซนติเมตร) ต้นแขน 15 นิ้ว (38 เซนติเมตร) รอบเอว 40 นิ้ว (101.5 เซนติเมตร) สะโพก 44 นิ้ว (112 เซนติเมตร) และต้นขา 26 นิ้ว (66 เซนติเมตร) ได้กล่าวว่า ปัญหาด้านสรีระที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตคือ หาเสื้อผ้าใส่ยาก ส่วนจุดบกพร่องส่วนที่เป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตประจำวันคือ ช่วงหน้าท้องสรีระส่วนที่เป็นอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้า คือช่วงหน้าท้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

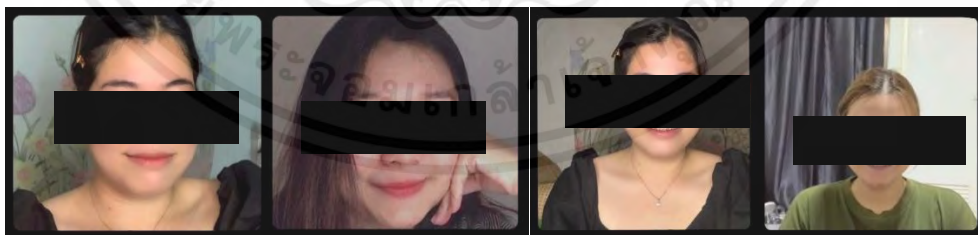
ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานที่/ปี	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19) / 2564
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 4 อายุประมาณ 20-30ปี น้ำหนักที่ 70 กิโลกรัม ส่วนสูง 160 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้ว ได้ 28.04 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 2 เทียบเท่าอันตรายระดับ 2 รอบอก 36 นิ้ว (91.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 8 นิ้ว (20 เซนติเมตร) รอบเอว 34 นิ้ว (86 เซนติเมตร) สะโพก 44 นิ้ว (112 เซนติเมตร) และต้นขา 28 นิ้ว (71 เซนติเมตร) ได้กล่าว ว่า ปัญหาด้านสรีระที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตคือ ช่วงสะโพก สรีระส่วนที่เป็น อุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้า คือช่วงสะโพก และต้นแขน
สถานที่/ปี	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19) / 2564
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 5 อายุประมาณ 20-30ปี น้ำหนักที่ 90 กิโลกรัม ส่วนสูง 164 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้ว ได้ 33.46 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนมากซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 3 เทียบเท่าอันตราย ระดับ 3 รอบอก 43 นิ้ว (109 เซนติเมตร) ต้นแขน 15 นิ้ว (38 เซนติเมตร) รอบเอว 38 นิ้ว (96.5 เซนติเมตร) สะโพก 46 นิ้ว (107 เซนติเมตร) และต้นขา 26 นิ้ว (66 เซนติเมตร) สรีระส่วนที่เป็นอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้า คือช่วงความไม่สัมพันธ์ ระหว่างเอวและสะโพก
สถานที่/ปี	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19) / 2564
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 7 อายุประมาณ 20-30 ปี น้ำหนักที่ 74 กิโลกรัม ส่วนสูง 163 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้วได้ 27.85 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนมากซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 2 เทียบเท่าอันตรายระดับ 2 รอบอก 34 นิ้ว (86 เซนติเมตร) ต้นแขน 14 นิ้ว (35 เซนติเมตร) รอบเอว 34 นิ้ว (86 เซนติเมตร) สะโพก 40 นิ้ว (102 เซนติเมตร) และต้นขา 26.5 นิ้ว (67 เซนติเมตร) ปัญหาด้านสรีระที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต คือ หาขนาด กางเกงยาก เสื้อผ้ามีรูปแบบน้อย ราคาสูง
สถานที่/ปี	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19) / 2564
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 8 อายุประมาณ 20-30 ปี น้ำหนักที่ 78 กิโลกรัม ส่วนสูง 165 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้วได้ 28.65 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนมากซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 2 เทียบเท่าอันตรายระดับ 2 รอบอก 38 นิ้ว (96.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 14 นิ้ว (35 เซนติเมตร) รอบเอว 32 นิ้ว (81 เซนติเมตร) สะโพก 40 นิ้ว (101.5 เซนติเมตร) และต้นขา 25.5 นิ้ว (65 เซนติเมตร) ปัญหาด้านสรีระที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต คือ เสื้อผ้ามีรูปแบบน้อย จุดบกพร่องส่วนไหนในสรีระของสุขภาพสตรีขนาดพิเศษที่เป็นอุปสรรคใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารทงสวนวสสำหรับกรเชงงานเพอกรศกษาเทานน มอนุญาตหน้าไปเชประยชนคานการค้
ไม่วากรณใตๆ ทังส้น อึกทังห้ามมิให้ค้ดเปลงเนื้อห้าและต้ออ้างอึงถึงเจ้าของเอกสารทงคร้ังท้มีกรน้าไปช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	การใช้ชีวิตประจำวัน หน้าท้อง และสะโพก สรีระส่วนที่เป็นอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้า คือหน้าท้อง และสะโพก
ปี	2564
สถานที่	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19)
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 9 อายุประมาณ 20-30 ปี น้ำหนักที่ 77 กิโลกรัม ส่วนสูง 158 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้วได้ 30.84 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนมากซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 3 เทียบเท่าอันตรายระดับ 3 รอบอก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 14 นิ้ว 36 เซนติเมตร รอบเอว 36 นิ้ว (91.5 เซนติเมตร) สะโพก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) และต้นขา 27.5 นิ้ว (70 เซนติเมตร) สรีระส่วนที่เป็นอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้าคือสะโพกพоди เอวหรือสะโพกไม่สมส่วนกับเอว เวลาซื้อเสื้อผ้ากางเกงต้องซื้อเผื่อสะโพก
ปี	2564
สถานที่	ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19)
ข้อมูล	จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ท่านที่ 10 อายุประมาณ 20-30 ปี น้ำหนักที่ 65 กิโลกรัม ส่วนสูง 160 เซนติเมตรซึ่งคำนวณค่าดัชนีมวลกาย (BMI) แล้วได้ 25.39 BMI ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ อ้วนมากซึ่งระดับโรคอ้วนอยู่ที่ 2 เทียบเท่าอันตรายระดับ 2 รอบอก 37 นิ้ว (94 เซนติเมตร) ต้นแขน 8.5 นิ้ว (22 เซนติเมตร) รอบเอว 31 นิ้ว (79 เซนติเมตร) สะโพก 40 นิ้ว (101.5 เซนติเมตร) และต้นขา 27 นิ้ว (69 เซนติเมตร) ปัญหาด้านสรีระที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต คือ หากกางเกงใส่ยาก สะโพกใหญ่ สรีระส่วนที่เป็นอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้า คือ สะโพกและต้นขา

ภาพที่ 4.1 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ
ผ่านระบบออนไลน์ (เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตาราง 4.1 ผลการวิเคราะห์ การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ถอดบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลด้านสรีระของสตรีขนาดพิเศษ ซึ่งได้ข้อมูลมาในเรื่องปัญหาสรีระต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ถอดบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ

ภาพ	รายละเอียด	ผลกระทบ
	ช่วงบนก็คือบริเวณต้นแขนกับหน้าอกข้างลำตัว ช่วงหน้าอกที่จะมีเนื้อเป็นจำนวนมากที่ส่งผลถึงการใส่เสื้อผ้า มักจะมีเนื้อส่วนเกินออกมาทำให้ไม่มั่นใจเวลาสวมใส่เสื้อผ้า	มีเนื้อส่วนเกินจากการสวมใส่เสื้อผ้าทำให้มีการเสียดสีกัน ทำให้ผู้สวมใส่ไม่สบายตัวและทำให้เกิดแผลที่เกิดขึ้นจากการเสียดสี และมีเนื้อส่วนเกินออกมาจากช่วงข้างอกและใต้แขน
	ช่วงเอวเนื้อสะดือถึงช่วงสะโพกที่มักมีปัญหาไม่ได้อยู่หรือเอวกับสะโพกไม่รับกันและในขณะเดียวกันยังมีช่วงต้นขาที่มีความเปียดกัน ทำให้มีการเสียดสีจนเกิดบาดแผลได้	ช่วงท้องน้อยของผู้หญิงมักจะมีการนูนออกมาและส่วนช่วงสะโพกกับต้นขาที่มีขนาดใหญ่ มักจะมีเนื้อส่วนเกินออกมา ทำให้มีการเสียดสีกัน ทำให้ผู้สวมใส่ไม่สบายตัวและทำให้เกิดแผลที่เกิดขึ้นจากการเสียดสีกับส่วนตรงนั้นอีกด้วย

จากข้อมูลในตารางที่ 4.2 พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการสรีระของสตรีขนาดพิเศษ ช่วงบนก็คือบริเวณต้นแขนกับหน้าอกข้างลำตัวช่วงหน้าอกที่จะมีเนื้อเป็นจำนวนมาก และช่วงเอวเนื้อสะดือถึงช่วงสะโพกที่ส่งผลถึงการใส่เสื้อผ้า มักจะมีเนื้อส่วนเกินออกมาทำให้ไม่มั่นใจเวลาสวมใส่เสื้อผ้าช่วงเอว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อสะดือถึงช่วงสะโพกที่มักมีปัญหาไม่ได้รูปหรือเอวกับสะโพกไม่รับกันและในขณะเดียวกันยังมีช่วงต้นขาที่มีความเบียดกันทำให้มีการเสียดสีจนเกิดบาดแผลได้

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์วัสดุประเภทใยสังเคราะห์

ชื่อ	ชนิดผ้า	ผลการวิเคราะห์
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	<p>ผ้าอีลาสเทน</p> 	ผ้าอีลาสเทนมีส่วนผสมของผ้าหากหลายชนิดร่วมกัน ทั้งผ้าฝ้าย ผ้าลินิน และขนสัตว์ ซึ่งมีความยืดหยุ่นสูงแต่ยังคงความแน่นอยู่ และทนต่อการสึกหรือ และต้นทุนของผ้าต่ำ
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	<p>ผ้าไนลอน</p> 	ผ้าไนลอน จะมีความทนทานเหนียวมากไม่ขาดง่าย แต่ก็มีมีความยืดหยุ่นและคืนตัวได้ดีแต่ดูความชื้นได้น้อย แต่รักษารูปทรง และไวต่อความร้อนเมื่อโดนความร้อนมาก ไม่ติดไฟแต่ละลาย
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	<p>ผ้าสแปนเด็กซ์</p> 	ผ้าสแปนเด็กซ์ มีความยืดหยุ่น และมีน้ำหนักเบา แต่ยังคงมีความคงทนอยู่ แต่เหมาะที่จะนำมาไปทำเป็นชุดว่ายน้ำ หรือชุดออกกำลังกายมากกว่า เพราะสามารถระบายเหงื่อได้ดี
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	<p>ผ้าโพลีเอสเตอร์</p> 	ผ้าโพลีเอสเตอร์ เส้นใยที่ถูกผลิตมาจากพลาสติกมีน้ำหนักเบาไม่ยับง่าย ไม่หดตัวแห้งไวและซักง่ายดูแลง่าย มีความเหนียว ทนทาน แต่ส่วนใหญ่มักจะนำไปทำเป็นเสื้อกีฬา สูท แต่เมื่อผ่านการใช้งานไปนานๆ ด้วยการผลิตเส้นใยสั้นเนื้อผ้าจะเป็นขุยได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ชื่อ	ชนิดผ้า	ผลการวิเคราะห์
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	ผ้าโพลีเอสเตอร์ 	ผ้าโพลีเอสเตอร์ เส้นใยที่ผลิตมาจากพลาสติก มีน้ำหนักเบาไม่ยับง่าย ไม่หดตัวแห้งไวและซักง่ายดูแลง่าย มีความเหนียว ทนทาน แต่ส่วนใหญ่มักจะนำไปทำเป็นเสื้อกีฬา สูท แต่เมื่อผ่านการใช้งานไปนานๆ ด้วยการผลิตเส้นใยสั้น เนื้อผ้าจะเป็นขุยได้ง่าย
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	ผ้าไมโคร 	ผ้าไมโคร ผลิตจากเส้นด้ายโพลีเอสเตอร์ (Polyester) เป็นเส้นสังเคราะห์ ที่มีขนาดเล็ก และมีการเพิ่มช่องว่างในเส้นใยจะมีผิวสัมผัสที่นุ่ม และเรียบเนียนกว่าผ้าชนิดอื่น ไม่เป็นขน และระบายอากาศได้ดีกว่าโพลีเอสเตอร์ (polyester) ทั่วไป
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	ผ้าโพลีเอสเตอร์92% ผสมสแปนเด็กซ์8% 	ผ้าโพลีเอสเตอร์92% ผ้าสแปนเด็กซ์8% ทอด้วยความละเอียดสูง มีความยืดหยุ่นของผ้า มีความเหนียว ทนทานผิวสัมผัสผ้าละเอียดมาก ยืดหยุ่นได้ทุกทิศทาง เส้นใยที่ผลิตมาจากพลาสติกมีน้ำหนักเบาไม่ยับง่าย สวมใส่แล้วไม่ร้อนระบายอากาศได้ดี ไม่หดตัว และซักง่ายดูแลง่าย
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	ผ้าลูกไม้ + สแปนเด็กซ์ 7% 	เนื้อผ้าแข็งแรง ทนทานยืดหยุ่นได้ดี ซักและทำความสะอาดได้ดี แห้งไว ระบายอากาศได้ดี เหมาะสำหรับนำมาทำชุดชั้นใน หรือซับในของผู้หญิง สเตย์รัตรูป มีตัวลวดลายในตัว

จากตารางที่ 4.3 วัสดุผ้าประเภทเส้นใยสังเคราะห์ ผ้าอิลาสเทน ผ้าไนลอน ผ้าสแปนเด็กซ์ ผ้าโพลีเอสเตอร์ ผ้าไมโคร ผ้าโพลีเอสเตอร์92% ผสมสแปนเด็กซ์8% ผ้าโพลีเอสเตอร์92% ผสมสแปนเด็กซ์8% ชนิดผ้าตาข่ายยืด ผ้าลูกไม้ + สแปนเด็กซ์ 7% โพลีเอสเตอร์92% ผสมสแปนเด็กซ์8% ชนิดผ้ายืด สรุปได้ว่าผ้าโพลีเอสเตอร์92% ผสมสแปนเด็กซ์8% ชนิดผ้าตาข่ายยืด ที่ทอด้วยความละเอียดสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความยืดหยุ่นของผ้า มีความเหนียว ทนทาน ผิวสัมผัสผ้าละเอียดมาก ยืดหยุ่นได้ทุกทิศทาง เส้นใยที่ถูกผลิตมาจากพลาสติกมีน้ำหนักเบาไม่ยับง่าย สวมใส่แล้วไม่ร้อนระบายนานอากาศได้ดี ไม่หดตัว และซักง่ายดูแลง่าย ต่อการเสียดสีเหมาะสมที่สุด

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์วัสดุประเภทใยธรรมชาติ

ชื่อ	ชนิดผ้า	ผลการวิเคราะห์
วัสดุผ้าใยสังเคราะห์	ผ้าตาข่ายยืด : ผ้าโพลีเอสเตอร์92% ผสมสแปนเด็กซ์8%	ยืดหยุ่น ทนต่อการเสียดสีขัดถู ผิวสัมผัสไม่ระคายเคืองราคาสูง ไวต่อไฟฟ้า ไม่ทนความร้อนสูง
วัสดุผ้าใยธรรมชาติ	ผ้าใยสับปะรด (Pineapple Fiber Cloth)	เส้นใยมีความแข็งแรง ความเหนียว ทนทานผิวสัมผัสไม่นิ่มสบายต้องผสมวัสดุอย่างอื่น
วัสดุผ้าใยธรรมชาติ	ผ้าใยกัญชง (Hemp Fabric)	สวมใส่สบายในหน้าร้อน เนื้อเหนียว ทนทานที่สุดในเส้นใยธรรมชาติเนื้อผ้าแข็งแรงต่าง ถ้าผ่านการซักหลายๆครั้งช่วยให้ นิ่มลงได้
วัสดุผ้าใยธรรมชาติ	ผ้าฝ้าย (Cotton)	เนื้อนุ่ม ระบายนานได้ดี ซักครั้งแรกจะหด ผ่านการซักบ่อยๆจะย้วย และหดได้ง่าย ไม่อยู่ทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ชื่อ	ชนิดผ้า	ผลการวิเคราะห์
วัสดุผ้าใย ธรรมชาติ	ผ้าไหม (Silk) 	เนื้ออ่อนนุ่มมีน้ำหนัก มีความมันวาว ราคาสูง ดูแลรักษายาก ไม่ทนต่อการ เสียดสีขีดถู
วัสดุผ้าใย ธรรมชาติ	ผ้าฝ้ายลินิน (Muslin) 	ระบายอากาศได้ดี เหมาะสำหรับอากาศ ร้อนแห้ง ยับง่าย เนื้อผ้าบางเหมาะแก่ การใช้ในการสวมใส่
วัสดุผ้าใย ธรรมชาติ	ผ้าลูกไม้ฉลุ 	ซักง่ายแห้งไว ราคาสูง ไม่ทนต่อการเสียด สีขีดถู ไม่ยืดหยุ่น

จากตารางที่ 4.4 วัสดุผ้าประเภทเส้นใยธรรมชาติ ผ้าใยสับปะรด (Pineapple Fiber Cloth) ผ้าใยกัญชง (Hemp Fabric) ผ้าฝ้าย (Cotton) ผ้าไหม(Silk) ผ้าฝ้ายลินิน(Muslin) ผ้าลูกไม้ฉลุ (Cotton) วัสดุผ้าประเภทเส้นใยธรรมชาติไม่ทนต่อแรงการเสียดสี และซักง่ายดูแลยาก อาจมีการหลุดตัวของผ้าอาจส่งผลต่อการใช้งานจึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ลำดับที่	รูปแบบผลิตภัณฑ์	รายละเอียด	ข้อดี/ข้อเสีย
1	 <p>ที่มา : https://www.lazada.co.th วันที่สืบค้น : 4 มีนาคม 2565</p>	<p>ชื่อผลิตภัณฑ์: เสื้อกระชับ ตันแขน ยกกระชับหน้าอก แก้อไหล่ห่อ</p> <p>ขนาด : ฟรีไซส์ สำหรับผู้มี หน้าอก79-97cm. (31- 38.2 นิ้ว)</p> <p>สี : สีดำ</p> <p>การใช้งาน : ปลอกแขนช่วย นวดและกระชับช่วงต้น แขน หัวไหล่</p> <p>ราคา : 990บาท</p>	<p>ข้อดี: ช่วงอกฟรี ไซส์ตาม มาตรฐาน และ ไม่อึดอัดช่วง บริเวณหน้าอก และมีช่วงต้นแขน ที่กระชับไปด้วย</p> <p>ข้อเสีย : ขนาดไม่ มีขนาดไซส์ให้ เลือกให้น้อย ช่วง บริเวณหน้าท้อง ใต้อกไม่กระชับ เท่าที่ควร</p>
2	 <p>ที่มา : https://www.amazon.com/ วันที่สืบค้น : 4 มีนาคม 2565</p>	<p>ชื่อผลิตภัณฑ์ : ปลอก กระชับต้นแขน (Arm Corrector Belt)</p> <p>ขนาด : มี 2 ไซส์ : Mรอบต้นแขน 24-30 cm. Lรอบต้นแขน 26-32 cm.</p> <p>สี : สีดำ/สีเนื้อ</p> <p>การใช้งาน : ใส่ชุดชั้นใน ปกติ และตามด้วยปลอก กระชับต้นแขน</p> <p>ราคา : 450บาท</p>	<p>ข้อดี : ช่วงแขน กระชับได้ดี มีการ ใช้ช่วงสะบักช่วงลิ อกไม่ให้เกิดการรูด ของตัวปลอกแขน</p> <p>ข้อเสีย : ควรมี ไซส์เพิ่มเติม สำหรับสุภาพสตรี ขนาดพิเศษ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	รูปแบบผลิตภัณฑ์	รายละเอียด	ข้อดี/ข้อเสีย
3	 <p>ที่มา : https://www.dorindashapewear.com/ วันที่สืบค้น : 4 มีนาคม 2565</p>	<p>ชื่อผลิตภัณฑ์ : เสื้อ กระชับต้นแขนหลังการ ดูดไขมัน ด้วย ประจุPower Magnet ขนาด : M - 3XL สี : สีดำ การใช้งาน : กระชับต้น แขนหลังการดูดไขมัน ราคา : 1,190 บาท</p>	<p>ข้อดี : ช่วรงแขน กระชับได้ดีช่วงล็อก อยู่ใต้ออกช่วยให้ช่วง อกกระชับไปด้วย และไม่อึดอัดบริเวณ หน้าอกสามารถสวม ใส่ชุดได้หลายรูปแบบ ข้อเสีย : ช่วงตัวล็อก มีขนาดเล็ก สามารถ ยาว และ กระชับ หน้าอกได้มากกว่านี้</p>
4	 <p>ที่มา : https://www.dorindashapewear.com วันที่สืบค้น : 4 มีนาคม 2565</p>	<p>ชื่อผลิตภัณฑ์ : ชุด กระชับ บอดี้สูท หลัง ดูดไขมันหน้าท้อง Double Soft Waist ขนาด: XS - X3L สี : สีดำ, สีเนื้อ การใช้งาน : ยกกระชับ สัดส่วนบริเวณหน้าท้อง หลังดูดไขมัน ราคา : 2,990บาท</p>	<p>ข้อดี : กระชับช่วง หน้าท้องได้ดีแน่น ด้วยความเป็นชุดที่ใส่ หลังดูดไขมันหน้า ท้อง ข้อเสีย : สวมใส่ ลำบาก อึดอัน ไม่ ค่อยสบายตัว</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

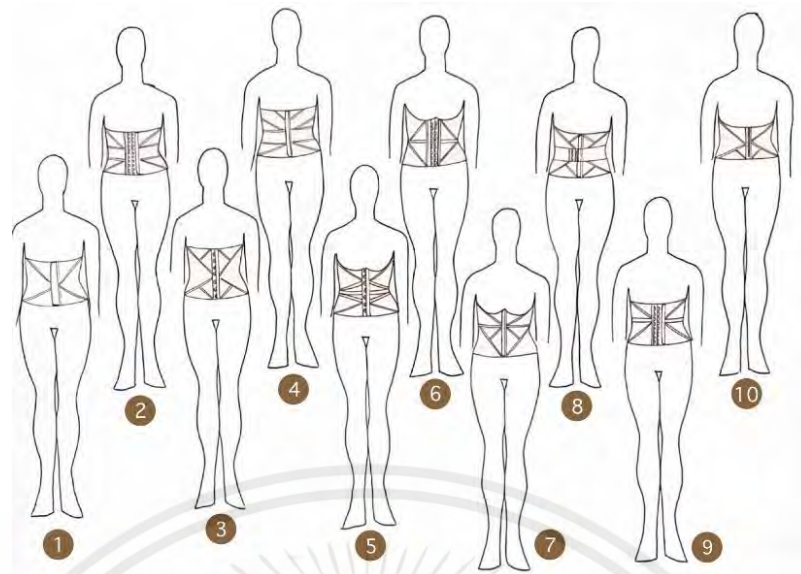
ลำดับที่	รูปแบบผลิตภัณฑ์	รายละเอียด	ข้อดี/ข้อเสีย
5	 <p>ที่มา: https://www.lazada.co.th/products/ วันที่สืบค้น : 4 มีนาคม 2565</p>	<p>ชื่อผลิตภัณฑ์ : ชุดกางเกงกระชับหน้าท้องและต้นขา</p> <p>ขนาด : S-5XL</p> <p>สี : สีดำ/สีเนื้อ</p> <p>การใช้งาน : ยกกระชับสัดส่วนบริเวณหน้าท้อง</p> <p>ราคา : 990 บาท</p>	<p>ข้อดี: ช่วงขอบกางเกงมีการใส่แทบเสริมกันม้วนขา</p> <p>กางเกงกันขาเปียด เนื้อผ้านุ่ม</p> <p>ข้อเสีย: ตัวเนื้อผ้ายังสามารรถกระชับได้มากกว่านี้</p>

จากตารางที่ 4.5 เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษจากการวิเคราะห์สรุปมาดังนี้ รูปแบบผลิตภัณฑ์ลำดับที่ 3 และลำดับที่ 5 สามารถตอบสนองกลุ่มตัวอย่างสตรีขนาดพิเศษจากการวิเคราะห์ด้านสรีระของสตรีขนาดพิเศษเกี่ยวกับปัญหาการแต่งกายของสตรีขนาดพิเศษว่าประสบปัญหาด้านใดบ้างโดยได้ขอสรุปมาดังนี้ ช่วงบนก็คือบริเวณต้นแขนกับหน้าอกข้างลำตัวช่วงหน้าอกที่จะมีเนื้อเป็นจำนวนมาก และช่วงเอวเหนือสะดือถึงช่วงสะโพกที่ส่งผลถึงการใส่เสื้อผ้า มักจะมีเนื้อส่วนเกินออกมาทำให้ไม่มั่นใจเวลาสวมใส่เสื้อผ้าช่วงเอวเหนือสะดือถึงช่วงสะโพกที่มักมีปัญหาไม่ได้อยู่หรือเอวกับสะโพกไม่รับกันและในขณะเดียวกันยังมีช่วงต้นขาที่มีความเปียดกันทำให้มีการเสียดสีจนเกิดบาดแผลได้จึงได้ขอสรุปโดยการนำรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ 3 และลำดับที่ 5 มาพัฒนาเพื่อปรับให้ตอบสนองกับปัญหาของกลุ่มตัวอย่างให้มากที่สุด

4.2 ผลการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้านสรีระของสตรีขนาดพิเศษ และการวิเคราะห์การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษโดยปรับและแก้ไขปัญหาจากที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้านสรีระของสตรีขนาดพิเศษ และได้ทำการออกแบบภาพร่างตามลำดับดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

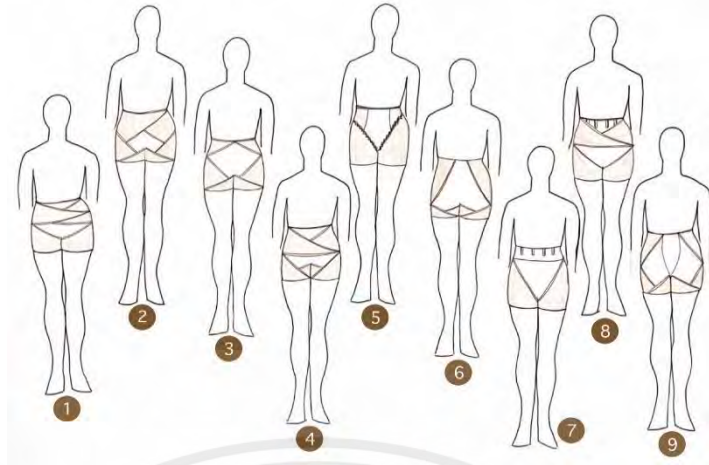

ภาพที่ 4.2 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) ประเภท เสื้อเกาะอก

ภาพที่ 4.3 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) ประเภท แผ่นกระชับต้นแขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) อุปกรณ์รัดหน้าท้อง

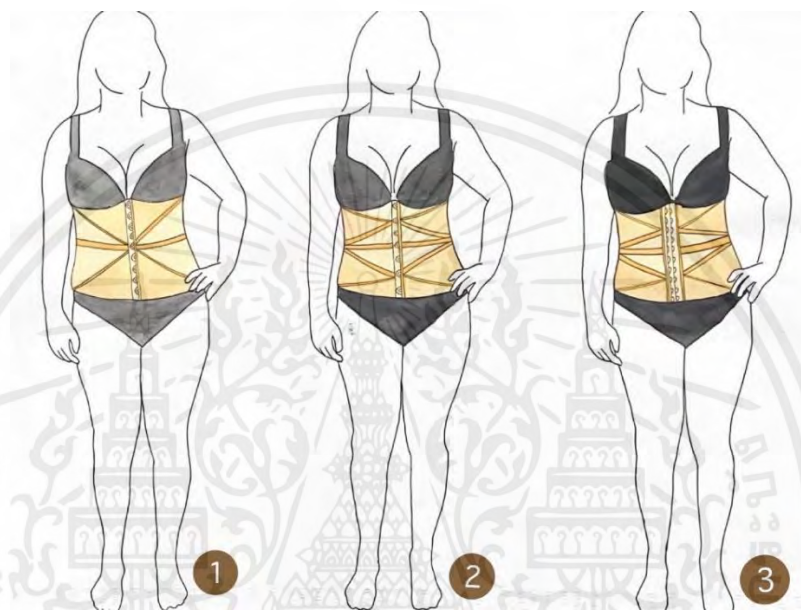
ภาพที่ 4.5 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) อุปกรณ์กระชับต้นแขนและหน้าท้อง

ภาพที่ 4.6 แสดงภาพร่างแนวคิด (Sketch Idea) เครื่องแต่งกายปรับสรีระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่ 4.2-4.6 ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอแบบร่างแนวคิดการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการคัดเลือกแบบร่างการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษที่มีความเหมาะสม โดยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาปรับปรุงและแก้ไขเพื่อออกแบบและพัฒนาเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย

ภาพที่ 4.7 แสดงภาพร่างแผ่นกระชับหน้าท้อง

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินประเภผลิตภัณฑ์แผ่นกระชับหน้าท้อง โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.			S.D.	
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย (Function)									
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
1.2 ยึดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.33	0.58	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับ ความ เหมาะสม
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.			S.D.	
1.3 มีความ คล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
1.4 เรียบง่าย รวดเร็ว และ กระชับรัด	4.33	0.58	มาก	4.00	1.00	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
1.5 สีสันที่ใช้มี ความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด

2. ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน

2.1 ขนาดสัดส่วน และ รูปทรง เหมาะสมกับผู้ สวมใส่ทำให้ บุคลิกภาพของผู้ สวมใส่ดูดี และ สง่างาม	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
2.2 ขนาดสัดส่วน เหมาะสมและ สอดคล้อง กับ สรีระของ สุภาพสตรีขนาด พิเศษ	4.33	0.58	มาก	4.00	1.00	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 รูปทรงมี ความเหมาะสม กับหน้าที่ใช้สอย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับ ความ เหมาะสม
3. ด้านเนื้อผ้า พันผิว									
3.1 พันผิวของ เนื้อผ้ามีความ เหมาะสมในการ นำมาทำเครื่อง ประกอบกางเกง กาย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
3.2 พันผิวของ เนื้อผ้ามีความ สวมใส่ สบาย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
3.3 รอยต่อของ เนื้อผ้าเรียบเนียน	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
3.4 เนื้อผ้าไม่ เกาะติดกาย เครื่องต่อผ้าผู้ สวมใส่	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
3.5 พันผิวโดยรวม ของเสื้อผ้าและ เครื่องแต่งกาย มีความสวยงาม และเหมาะสม	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
4. ด้านการออกแบบ									
4.1 ขนาดสัดส่วน และ รูปทรง เหมาะสมกับผู้ สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพ ของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.33	0.58	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับ ความ เหมาะสม
	4.2 รูปทรงมีความ เหมาะสมกับหน้าที่ใช้ สอย	4.00	0.00	มาก	3.67	0.58	มาก	4.3 3	0.58
4.3 โทนสีที่ในการ ออกแบบมีความสวยงาม	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.3 3	0.58	มาก
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสม ในการออกแบบ	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.3 3	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.29	0.44	มาก	4.2 4	0.53	มาก	4.3 9	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ได้ให้ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 3 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.39) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.54)

ภาพที่ 4.8 แสดงภาพร่างแผ่นกระชับต้นแขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ผลการประเมินประเภทผลิตภัณฑ์แผ่นกระชับต้นแขน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3)

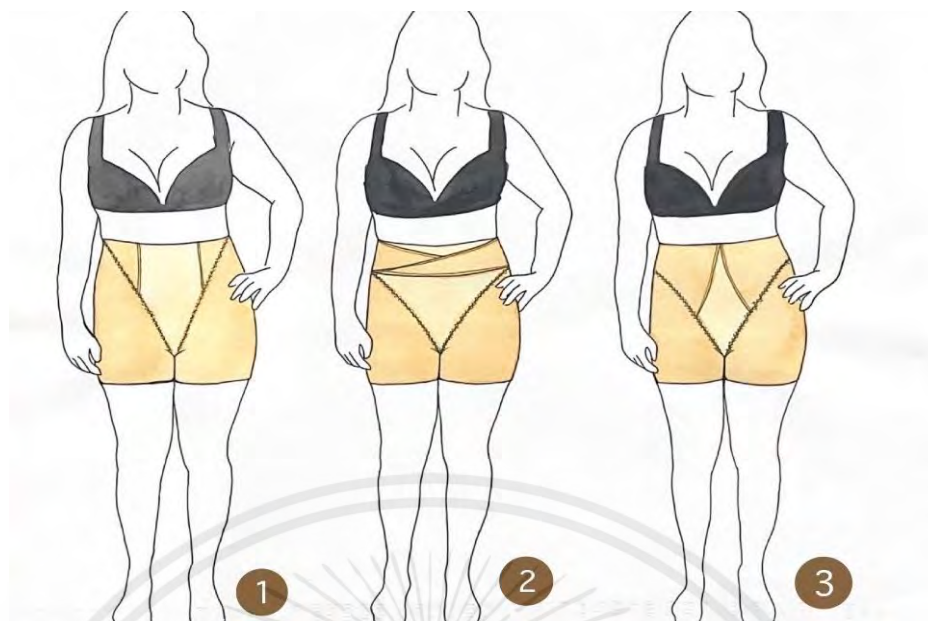
ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย (Function)									
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
1.2 ยึดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	1.00	มาก	4.33	0.58	มาก
1.3 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.67	0.58	มากที่สุด	3.67	1.15	มาก	4.33	0.58	มาก
1.4 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
1.5 สีสันทันที่ผู้ใช้มีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน									
2.1 ขนาดสัดส่วนและรูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้องกับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	1.00	มาก	4.33	0.58	มาก
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
3. ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว									
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับความ เหมาะสม
3.4 เนื้อผ้าไม่ละลาย เครื่องต่อผ้าผู้สวมใส่	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก ที่สุด
3.5 พื้นผิวโดยรวมของ เสื้อผ้าและเครื่องแต่ง กายมีความสวยงาม และเหมาะสม	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
4. ด้านการออกแบบ									
4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้ สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพ ของผู้สวมใส่ดูดี และ สง่างาม	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
4.2 รูปทรงมีความ เหมาะสมกับหน้าที่ใช้ สอย	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
4.3 โทนสีที่ในการ ออกแบบมีความสุภาพ	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสม ในการออกแบบ	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.4 7	0.48	มาก	4.4 1	0.4 8	มาก	4.41 8	0.4 8	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ได้ให้ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 1 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.47) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.48)

ภาพที่ 4.9 แสดงกางเกงกระชับต้นขา

ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินประเภทผลิตภัณฑ์กางเกงกระชับต้นขา โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย (Function)									
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ยึดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.50	0.71	มาก
1.3 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	4.50	0.71	มาก
1.4 เรียบง่าย รวดเร็ว และ กระทัดรัด	4.33	0.58	มาก	3.67	0.58	มาก	4.50	0.71	มาก
1.5 สีสันทันใช้มีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน									
2.1 ขนาดสัดส่วนและรูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	4.50	0.71	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารทบทวนเนื้อหาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับความเหมาะสม
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสภาพสตรีขนาดพิเศษ	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.50	0.71	มาก
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว									
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
3.4 เนื้อผ้าไม่ละลายเครื่องต่อผ้าผู้สวมใส่	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ด้านการออกแบบ									
4.1 ขนาดสัดส่วนและรูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.33	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มากที่สุด	4.50	0.71	มากที่สุด
4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มากที่สุด	4.50	0.71	มากที่สุด
4.3 โทนสีที่ใช้ในการออกแบบมีความสวยงาม	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับความเหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับความเหมาะสม
	4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00
ค่าเฉลี่ยรวม	4.55	0.54	มากที่สุด	4.33	0.34	มาก	4.74	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ได้ให้ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 3 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.55) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.54)

ภาพที่ 4.10 แสดงเสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 ผลการประเมินประเภทผลิตภัณฑ์เสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง โดยผู้เชี่ยวชาญด้าน การออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับ ความเหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับ ความเหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับ ความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย (Function)									
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก
1.2 ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
1.3 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.33	1.15	มาก	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก
1.4 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก
1.5 สีสันทันที่ซีมี ความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน									
2.1 ขนาดสัดส่วนและรูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	3.67	0.58	มาก	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้องกับสรีระของสุภาพสตรี ขนาดพิเศษ	4.33	1.15	มาก	4.00	1.00	มาก	3.67	1.15	มาก
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก
3. ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว									
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
3.4 เนื้อผ้าไม่ระคายเคืองต่อผ้าผู้สวมใส่	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับ ความ เหมาะสม
	3.5 พื้นผิวโดยรวมของ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความสวยงาม และ เหมาะสม	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58
4. ด้านการออกแบบ									
4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวม ใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้ สวมใส่ดูดี และสง่างาม	3.67	0.58	มาก	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก
4.2 รูปทรงมีความ เหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	3.67	0.58	มาก	4.00	1.00	มาก	4.00	1.00	มาก
4.3 โทนสีที่ในการ ออกแบบมีความสวยงาม	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก ที่สุด
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมใน การออกแบบ	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก ที่สุด	4.67	0.58	มาก ที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.24	0.69	มาก	4.25	0.74	มาก	4.24	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ได้ให้ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 3 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.25) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.69)

ภาพที่ 4.11 แสดงผลิตภัณฑ์ชุดด้านนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 ผลการประเมินประเภทผลิตภัณฑ์ชุดด้านนอก โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการ

ออกแบบจำนวน 3 ท่าน (N= 3)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับ ความ เหมาะสม
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1. ด้านหน้าที่ใช้สอย (Function)									
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก
1.2 ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
1.3 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	4.00	1.00	มาก
1.4 เรียบง่าย รวดเร็ว และกะทัดรัด	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
1.5 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
2. ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน									
2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรงเหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดีและสง่างาม	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	4.00	1.00	มาก
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
3. ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว									
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
3.4 เนื้อผ้าไม่ละคายเครื่องต่อผ้าผู้สวมใส่	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อพิจารณา	แบบที่ 1		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 2		ระดับ ความ เหมาะสม	แบบที่ 3		ระดับ ความ เหมาะสม
3.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก
4. ด้านการออกแบบ									
4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรงเหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดีและสง่างาม	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสวยงาม	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.43	0.51	มาก	4.25	0.24	มาก	4.12	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ได้ให้ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 1 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.43) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.51)

4.3 ผลการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

เมื่อได้ผลสรุปจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วผู้วิจัยจึงได้ทำแบบร่างไปทำการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์เพื่อนำไปทดสอบการใช้งานตามกลุ่มตัวอย่างที่ตั้งไว้ในวัตถุประสงค์ในการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยสามารถแจกแจงเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบผลิตภัณฑ์

ลำดับ	รูปทดสอบการใช้งาน	สัดส่วนก่อนใช้งาน	สัดส่วนหลังใช้งาน
1		น้ำหนักที่ 86 กิโลกรัม ส่วนสูง 160 เซนติเมตร รอบอก 44 นิ้ว (112 เซนติเมตร) ต้นแขน 15 นิ้ว (38 เซนติเมตร) รอบเอว 40 นิ้ว (102 เซนติเมตร) สะโพก 44 นิ้ว (112 เซนติเมตร) ต้นขา 26 นิ้ว (66 เซนติเมตร)	รอบอก 44 นิ้ว (112 เซนติเมตร) ต้นแขน 36 เซนติเมตร รอบเอว 38 นิ้ว (96.5 เซนติเมตร) สะโพก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) ต้นขา 25 นิ้ว (63 เซนติเมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับ	รูปทดสอบการใช้งาน	สัดส่วนก่อนใช้งาน	สัดส่วนหลังใช้งาน
2		น้ำหนักที่ 70 กิโลกรัม ส่วนสูง 160 เซนติเมตร รอบอก 36 นิ้ว (91.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 8 นิ้ว (20 เซนติเมตร) รอบเอว 34 นิ้ว (86.5 เซนติเมตร) สะโพก 44 นิ้ว (112 เซนติเมตร) ต้นขา 28 นิ้ว (71 เซนติเมตร)	รอบอก 36 นิ้ว (91.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 7 นิ้ว (18 เซนติเมตร) รอบเอว 31 นิ้ว (79 เซนติเมตร) สะโพก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) ต้นขา 26.5 (67 เซนติเมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับ	รูปทดสอบการใช้งาน	สัดส่วนก่อนใช้งาน	สัดส่วนหลังใช้งาน
3		น้ำหนักที่ 77 กิโลกรัม ส่วนสูง 158 เซนติเมตร รอบอก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 14 นิ้ว (36 เซนติเมตร) รอบเอว 36 นิ้ว (112 เซนติเมตร) สะโพก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) ต้นขา 27.5 นิ้ว (70 เซนติเมตร)	รอบอก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 13.5 นิ้ว (34 เซนติเมตร) รอบเอว 32 นิ้ว (81 เซนติเมตร) สะโพก 39 นิ้ว (99 เซนติเมตร) ต้นขา 26.5 นิ้ว (67 เซนติเมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับ	รูปทดสอบการใช้งาน	สัดส่วนก่อนใช้งาน	สัดส่วนหลังใช้งาน
4		น้ำหนักที่ 65 กิโลกรัม ส่วนสูง 160 เซนติเมตร รอบอก 37 นิ้ว (94 เซนติเมตร) ต้นแขน 8.5 นิ้ว (22 เซนติเมตร) รอบเอว 31 นิ้ว (79 เซนติเมตร) สะโพก 40 นิ้ว (102 เซนติเมตร) ต้นขา 27 นิ้ว (69 เซนติเมตร)	รอบอก 37 นิ้ว (94 เซนติเมตร) ต้นแขน 8 นิ้ว (20 เซนติเมตร) รอบเอว 28 นิ้ว (71 เซนติเมตร) สะโพก 38 นิ้ว (96.5 เซนติเมตร) ต้นขา 26 นิ้ว (66 เซนติเมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับ	รูปทดสอบการใช้งาน	สัดส่วนก่อนใช้งาน	สัดส่วนหลังใช้งาน
5		น้ำหนักที่ 75 กิโลกรัม ส่วนสูง 168 เซนติเมตร รอบอก 38 นิ้ว (96.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 14 นิ้ว (36 เซนติเมตร) รอบเอว 33 นิ้ว (84 เซนติเมตร) สะโพก 42 นิ้ว (106.5 เซนติเมตร) ต้นขา 27.5 นิ้ว (70 เซนติเมตร)	รอบอก 38 นิ้ว (96.5 เซนติเมตร) ต้นแขน 9.5 นิ้ว (34 เซนติเมตร) รอบเอว 30 นิ้ว (76 เซนติเมตร) สะโพก 40 นิ้ว (112 เซนติเมตร) ต้นขา 26.5 นิ้ว (67 เซนติเมตร)

จากตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษพบว่าขนาดสัดส่วนของผู้สวมใส่มีขนาดลดลงจากขนาดเดิมของผู้สวมใส่ รอบแขนลดลงโดยประมาณ 2 เซนติเมตรจากขนาดเดิม รอบเอวลดลงโดยประมาณ 3-4 นิ้ว (7-10 เซนติเมตร) สะโพก 2-3 นิ้ว (5-8 เซนติเมตร) และต้นขาลดลง 1-1.5 นิ้ว (3-4 เซนติเมตร) โดยประมาณ จากภาพรวมของผู้สวมใส่เครื่องแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสุขภาพสตรีขนาดพิเศษแล้วนั้น เครื่องแต่งกายสำหรับสุขภาพสตรีขนาดพิเศษสามารถพรางสรีระของผู้สวมใส่ได้ดีในระดับหนึ่ง และยังสามารถเสริมบุคลิกภาพให้ดูมั่นใจได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ สภาพสตรีขนาดพิเศษ

เมื่อผู้วิจัยได้ทดสอบผลิตภัณฑ์กับกลุ่มตัวอย่างแล้ว จึงได้ผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปประเมินความพึงพอใจโดยผู้บริโภค จึงได้สรุปผลออกมาเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษจำนวน 10 คน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (10 คน)	ค่าร้อยละ
1. อาชีพ		
นักศึกษา	4	40
พนักงานบริษัท	2	20
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	20
นักธุรกิจ/ค้าขาย	0	0
อาชีพอิสระ	2	20
ธุรกิจส่วนตัว	0	0
อื่นๆ ไปรตระบุ	0	0
รวม	10	100
1. รายได้ (ต่อเดือน)		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1	10
5,000-10,000 บาท	1	10
10,001-15,000 บาท	0	0
15,001-20,000 บาท	6	60
20,001-25,000 บาท	1	10
25,001บาท ขึ้นไป	1	10
รวม	10	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามมีอาชีพ นักศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 พนักงานบริษัทจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และอาชีพอิสระ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ภาพที่ 4.12 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อกระชับต้นแขน

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภท เสื้อกระชับ ต้นแขน

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของ ผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านการใช้งาน			
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้	4.30	0.48	มาก
1.2 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.30	0.67	มาก
1.3 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด	4.30	0.48	มาก
1.4 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม	4.50	0.71	มาก
เฉลี่ย	4.35	0.58	มาก
2. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่ง กายด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน			
2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.30	0.48	มาก
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระ ของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ	4.10	0.74	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของ ผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.30	0.48	มาก
เฉลี่ย	4.23	0.57	มาก
3. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกาย ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว			
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	4.50	0.53	มาก
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	4.20	0.63	มาก
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.30	0.67	มาก
3.4 เนื้อผ้าไม่ระคายเคืองต่อผู้สวมใส่	4.20	0.63	มาก
3.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม	4.50	0.53	มาก
เฉลี่ย	4.34	0.60	มาก
4. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ			
4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.20	0.42	มาก
4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.20	0.63	มาก
4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสวยงาม	4.30	0.48	มาก
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	4.20	0.63	มาก
เฉลี่ย	4.23	0.54	มาก
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.29	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.13 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภท เสื้อ กระชับต้นแขน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{x} = 4.29) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.58) หากพิจารณารายข้อพบว่า ด้านการใช้งานมีคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุดอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ (\bar{x} = 4.35) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.58)

ภาพที่ 4.13 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านการใช้งาน			
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้	4.70	0.48	มากที่สุด
1.2 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.50	0.53	มาก
1.3 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด	4.80	0.42	มากที่สุด
1.4 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.75	0.36	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่ง กายด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน			
2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	5.00	0.00	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของ ผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระ ของสภาพสตรีขนาดพิเศษ	4.90	0.32	มากที่สุด
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.91	0.11	มากที่สุด
3. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกาย ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว			
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำ เครื่องประกอบการแต่งกาย	4.90	0.32	มากที่สุด
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	4.90	0.32	มากที่สุด
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 เนื้อผ้าไม่ระคายเคืองต่อผู้สวมใส่	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมี ความสวยงาม และเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.96	0.13	มากที่สุด
4. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ			
4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.90	0.32	มากที่สุด
4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสวยงาม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.98	0.08	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.91	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภท เสื้อ กระชับต้นแขนและหน้าท้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.91) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.17) หากพิจารณารายข้อพบว่า ด้านการออกแบบมีคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ (\bar{X} = 4.98) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.08)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทกางเกงกระชับต้นขา

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทกางเกงกระชับต้นขา

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านการใช้งาน			
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้	4.40	0.52	มาก
1.2 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.60	0.50	มากที่สุด
1.3 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด	4.50	0.53	มาก
1.4 สีสันทึ่ใช้มีความเหมาะสม	4.70	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.55	0.51	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่ง กายด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน			
2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.80	0.42	มากที่สุด
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ	4.60	0.52	มากที่สุด
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.80	0.42	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	0.45	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของ ผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกาย ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว			
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	4.70	0.48	มากที่สุด
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	4.70	0.48	มากที่สุด
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.70	0.48	มากที่สุด
3.4 เนื้อผ้าไม่ระคายเคืองต่อผู้สวมใส่	4.90	0.32	มากที่สุด
3.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม	4.70	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.74	0.45	มากที่สุด
4. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ			
4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.70	0.48	มากที่สุด
4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.90	0.32	มากที่สุด
4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสวยงาม	4.70	0.48	มากที่สุด
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	4.90	0.32	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.71	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทกางเกงกระชับต้นขา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.71) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.45) หากพิจารณารายข้อพบว่า ด้านการออกแบบมีคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ (\bar{X} = 4.71) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.45)

ภาพที่ 4.15 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทแผ่นกระชับหน้าท้อง

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทแผ่นกระชับหน้าท้อง

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านการใช้งาน			
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้	4.60	0.52	มากที่สุด
1.2 มีความคล่องตัว กระชับกระฉ่ง	4.50	.071	มาก
1.3 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด	4.80	0.42	มากที่สุด
1.4 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม	4.70	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.65	0.37	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน			
2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.50	0.71	มาก
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ	4.60	0.70	มากที่สุด
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.70	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.60	0.63	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของ ผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกาย ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว			
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	4.70	0.48	มากที่สุด
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	4.70	0.48	มากที่สุด
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.70	0.48	มากที่สุด
3.4 เนื้อผ้าไม่ระคายเคืองต่อผู้สวมใส่	4.70	0.48	มากที่สุด
3.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม	4.70	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	0.48	มากที่สุด
4. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ			
4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.60	0.70	มากที่สุด
4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.80	0.42	มากที่สุด
4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสวยงาม	4.70	0.48	มากที่สุด
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	4.70	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.66	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทแผ่นกระชับหน้าท้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.66) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.55) หากพิจารณารายข้อพบว่า ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว และด้านการออกแบบมีคะแนนความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ (\bar{X} = 4.70) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.52)

ภาพที่ 4.16 แสดงต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทชุดด้านนอก

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทชุดด้านนอก

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านการใช้งาน			
1.1 สวมใส่สะดวกสบาย ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้	4.90	0.32	มากที่สุด
1.2 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	4.90	0.32	มากที่สุด
1.3 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด	4.80	0.42	มากที่สุด
1.4 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.90	0.27	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน			
2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.90	0.32	มากที่สุด
2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	4.80	0.42	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.90	0.25	มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินรูปแบบของ ผลิตภัณฑ์ (n=10)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกาย ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว			
3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	4.90	0.32	มากที่สุด
3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.90	0.32	มากที่สุด
3.4 เนื้อผ้าไม่ระคายเคืองต่อผู้สวมใส่	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม	4.90	0.32	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.94	0.19	มากที่สุด
4. ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ			
4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	4.90	0.32	มากที่สุด
4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสุภาพ	4.90	0.32	มากที่สุด
4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.95	0.13	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.93	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภทชุดด้านนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.93) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.21) หากพิจารณารายข้อพบว่า ด้านการออกแบบมีคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ (\bar{X} = 4.95) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.13)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและรวบรวมข้อเสนอแนะในการวิจัยโดยมีเนื้อหารายละเอียดด้านต่างๆ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ซึ่งเป็นไปตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามแต่ละวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสรีระของสตรีขนาดพิเศษ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการสรีระของสตรีขนาดพิเศษ ช่วงบนก็คือบริเวณต้นแขนกับหน้าอกข้าง ลำตัวช่วงหน้าอกที่จะมีเนื้อเป็นจำนวนมาก และช่วงเอวเหนือสะดือถึงช่วงสะโพกที่ส่งผลถึงการใส่เสื้อผ้า มักจะมีเนื้อส่วนเกินออกมาทำให้ไม่มั่นใจเวลาสวมใส่เสื้อผ้าช่วงเอวเหนือสะดือถึงช่วงสะโพกที่มักมีปัญหาไม่ได้รูปหรือเอวกับสะโพกไม่รับกันและในขณะเดียวกันยังมีช่วงต้นขาที่มีความเปียดกันทำให้มีการเสียดสีจนเกิดบาดแผลได้

2. วัสดุผ้าประเภทเส้นใยสังเคราะห์ ผ้าอิลาสเทน ผ้าไนลอน ผ้าสแปนเด็กซ์ ผ้าโพลีเอสเตอร์ ผ้าไมโคร ผ้าโพลีเอสเตอร์ 92% ผสมสแปนเด็กซ์ 8% ผ้าโพลีเอสเตอร์ 92% ผสมสแปนเด็กซ์ 8% ชนิดผ้าตาข่ายยืด ผ้าลูกไม้ + สแปนเด็กซ์ 7% โพลีเอสเตอร์ 92% ผสมสแปนเด็กซ์ 8% ชนิดผ้ายืด สรุปได้ว่าผ้าโพลีเอสเตอร์ 92% ผสมสแปนเด็กซ์ 8% ชนิดผ้าตาข่ายยืด ที่ทอดด้วยความละเอียดสูง มีความยืดหยุ่นของผ้า มีความเหนียว ทนทาน ผิวสัมผัสผ้าละเอียดมาก ยืดหยุ่นได้ทุกทิศทาง เส้นใยที่ถูกผลิตมาจากพลาสติกมีน้ำหนักเบาไม่ยับง่าย สวมใส่แล้วไม่ร้อนระบายอากาศได้ดี ไม่หดตัว และซักง่ายดูแลง่าย ต่อการเสียดสีเหมาะสมที่สุด

3. วัสดุผ้าประเภทเส้นใยธรรมชาติ ผ้าใยสับปะรด (Pineapple Fiber Cloth) ผ้าใยกัญชง (Hemp Fabric) ผ้าฝ้าย (Cotton) ผ้าไหม(Silk) ผ้ามัสลิน(Muslin) ผ้าลูกไม้ฉลุ (Cotton) วัสดุผ้าประเภทเส้นใยธรรมชาติไม่ทนต่อแรงการเสียดสี และซักง่ายดูแลยาก อาจมีการหดตัวของผ้าอาจส่งผลต่อการใช้งานจึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้

5.1.2 สรุปผลการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

จากการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทที่ได้นำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบแล้วพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ได้ให้ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์แผ่นกระชับหน้าท้องรูปแบบที่ 3 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมาก ค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(\bar{X} =4.39) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.54) แผ่นกระชับต้นแขน ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 1 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.47) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.48) กางเกงกระชับต้นขา ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 3 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.55) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.54) เสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง รูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 3 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.25) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.69) และชุดด้านนอก ผลการประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ 1 สูงที่สุดโดยมีค่าในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.43) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.51)

5.1.3 สรุปผลการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

การใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษพบว่าขนาดสัดส่วนของผู้สวมใส่มีขนาดลดลงจากขนาดเดิมของผู้สวมใส่ รอบแขนลดลงโดยประมาณ 2 เซนติเมตรจากขนาดเดิม รอบเอวลดลงโดยประมาณ 3-4 นิ้ว (7-10 เซนติเมตร) สะโพก 2-3 นิ้ว (5-8 เซนติเมตร) และต้นขาลดลง 1-1.5 นิ้ว (3-4 เซนติเมตร) โดยประมาณ จากภาพรวมของผู้สวมใส่เครื่องแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษแล้วนั้น เครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษสามารถพรางสรีระของผู้สวมใส่ได้ดีในระดับหนึ่ง และยังสามารถเสริมบุคลิกภาพให้ดูมั่นใจได้มากยิ่งขึ้น

5.1.4 สรุปผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามมีอาชีพ นักศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 พนักงานบริษัทจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และอาชีพอิสระ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประเภท เสื้อกระชับต้นแขน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.29) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.58) หากพิจารณารายข้อพบว่า ด้านการใช้งานมีคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุดอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ (\bar{X} = 4.35) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.58)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ

ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.2.1 การอภิปรายผลจากการศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสภาพสตรีขนาดพิเศษ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสรีระของสภาพสตรีขนาดพิเศษ เนื่องด้วยสรีระของสภาพสตรีขนาดพิเศษ มีเนื้อส่วนเกินมากทำให้เมื่อสวมใส่เสื้อผ้ามีความไม่พอดีกับขนาดสัดส่วน และสร้างความไม่มั่นใจต่อผู้สวมใส่ ดังนั้นหากต้องการที่จะออกแบบเสื้อผ้าสำหรับสภาพสตรีต้องมีข้อมูลเพียงพอประกอบในการออกแบบที่เน้น การใช้งาน รูปแบบ รูปทรง และขนาดสัดส่วนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อีระชัย สุขสด. (2544: 88)

5.2.2 การอภิปรายผลออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ

ในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค หลักการออกแบบจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการออกแบบที่ต้องมีลำดับขั้นตอน ซึ่งได้แก่ การร่างภาพแนวคิด การพัฒนาและปรับปรุงแบบร่าง รวมไปถึงการสร้างต้นแบบเพื่อการทดสอบผลิตภัณฑ์ในกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นองค์ประกอบที่สำคัญของการใช้ เส้น (Line) สี (Color) ที่ว่าง (Space) รูปแบบหรือรูปร่าง (Form) พื้นผิว (Texture) มาเป็นส่วนหลักในการออกแบบจึงสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ อัจฉรา สโรบล (มปป.).

5.2.3 การอภิปรายผลการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ

ในการทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษนั้นมีการสวมใส่และเปรียบเทียบก่อนการใช้งานและหลังใช้งาน เพื่อหาข้อแก้ไขจุดบกพร่องสำหรับเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ ดังนั้นจึงต้องมีการจดบันทึกข้อมูลเป็นหลักที่อ้างอิงตามหลักการของ Clare Waight Keller (2022) ที่ประกอบไปด้วย การใช้งาน รูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน เนื้อผ้า พื้นผิว และการใช้งานที่ส่งผลต่อความสบายในการสวมใส่

5.2.4 การอภิปรายผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ

ในการหาผลความพึงพอใจจากผู้บริโภคที่มีต่อรูปเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ ปรากฏว่า ผลความพึงพอใจจากผู้บริโภคในแต่ละผลิตภัณฑ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า รูปแบบที่ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานที่ต้องการความสบายในการใช้งาน ลักษณะเนื้อผ้า และพื้นผิว ซึ่งเหล่านี้มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างความมั่นใจให้การสวมใส่ให้แก่สุภาพสตรีขนาดพิเศษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Laurel Dawn Romeo, Young-A Lee (2014) และ Ilham Pristaka Yudha, Asep Darmansyah, and Acip Sutardi (2019)

5.3 ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ และ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยนี้สามารถนำการวิเคราะห์สรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ได้รู้ถึงปัญหาความบกพร่องในสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ที่ส่งผลต่อการแต่งกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ เพื่อนำมาสู่การศึกษาเนื้อผ้าในท้องตลาดที่เหมาะสมในการผลิตเครื่องประกอบการแต่งกาย และศึกษาผลิตภัณฑ์เครื่องประกอบการแต่งกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษเดิมเพื่อนำไปสู่ขบวนการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษเพื่ออำพรางจุดบกพร่องจุดด้อยของตัวผู้ใส่ และเน้นจุดเด่นของตัวผู้สวมใส่ ทำให้เกิดความรู้อยู่ที่ดีต่อผู้สวมใส่และเสริมความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในการแต่งตัวเพื่อสร้างบุคลิก ให้ดูดีมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการใช้เครื่องประกอบการแต่งกาย เพื่อช่วยในการแต่งกาย และการสวมใส่เสื้อผ้าเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้สวมใส่นั้น จะต้องทำควบคู่กับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายไปด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษให้หลากหลายกว่านี้ เพื่อข้อมูลเกี่ยวกับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษที่มากขึ้น

5.3.2.2 การวิเคราะห์เนื้อผ้าที่ละเอียดกว่านี้ เพื่อประสิทธิภาพของเนื้อผ้าในการผลิตเครื่องประกอบการแต่งกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

5.3.2.3 การศึกษาการตัดเย็บที่หลากหลาย เพื่อประสิทธิภาพของเนื้อผ้าในการผลิตเครื่องประกอบการแต่งกายของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

บรรณานุกรม

- เกล้าลาภา ยุทธภิญโญ และ สุทธาวรรณ จีระพันธุ์. 2560. “การแบ่งกลุ่มสตรีอ้วนโดยปัจจัยด้านความต้องการต่อส่วนประสมทางการตลาดค้าปลีกของเสื้อผ้าสาวอ้วนในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร”. การประชุมนำเสนอผลการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 12 ปีการศึกษา 2560. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต. หน้า 378-384.
- ชญาณิช กำเนิดศิริกุล. 2557. **โครงการจัดตั้งธุรกิจสำหรับผู้หญิงที่มีรูปร่างเกินขนาดมาตรฐาน (Plus size)**. ปรินูญานิตเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจบัณฑิตเชิงและผลิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ชูชัย สมितिไกร. 2563. **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธโนทัย มงคลสินธุ์. 2561. “การสร้างอัตลักษณ์ตราสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์มัลติแบรนด์โดยใช้แนวคิดตีเอ็นเอทางวัฒนธรรมของไทย สำหรับผู้บริโภคเจนเนอเรชั่นเอ็ม” ศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์. คณะศิลปกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระชัย สุขสด. 2544. **การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ธัญยาพร ศิริหล่อ. 2559. “ปัจจัยความคาดหวังที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าแฟชั่นเด็กก่อนในระบบอิเล็กทรอนิกส์บนเว็บไซต์” วารสารวิชาการ Veridian E-Journal สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม 2559-สิงหาคม 2559. หน้า 119.
- พรโพยม วรเชษฐรวาทร์ และ พันธยศ วรเชษฐรวาทร์. 2554. **การศึกษาขนาดสัดส่วนผู้หญิงอ้วนเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเสื้อผ้าสำเร็จรูปอุตสาหกรรม**. คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- พิสนุ พองสี. 2554. **การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- พุทธินันท์ บุญเรือง. 2560. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจของชุมชนชายแดนต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC): การเกิดขึ้นของจุดผ่านแดนถาวรช่องภูตูและการตอบสนองของคนท้องถิ่นในอำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี. **วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2560**. หน้า 1-21.
- วิสุทธิ ไปไม้. 2548. **สังคมไทยบนความหลากหลายทางชีวภาพ**. ประชาคมวิจัย ฉบับที่ 64. เดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2548.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิมาลี วิวัฒนกุลพาณิชย์. 2560. **เมื่อตลาดแฟชั่น plus – size กำลังเฟื่องในญี่ปุ่น**. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2564. จากเว็บไซต์ <https://www.smethailandclub.com/index.php/entrepreneur/2281.html>
- การงานอาชีพและเทคโนโลยี. **เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563. จากเว็บไซต์ <https://sites.google.com/site/chatvipa6076/home>
- เชิง เสี่ยว เฟิน. 2559. **ชีวิตคนเรามี 4 ช่วงอายุที่เสี่ยงต่อ “โลกอ้วน” มากที่สุด**. สืบค้น 13 มีนาคม 2564 จากเว็บไซต์ http://www.liekr.com/post_156366.html
- ดาวไลท์ยูนิฟอร์ม. 2563. **เนื้อผ้า**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563. จากเว็บไซต์ <https://www.starlightuniform.com>
- เดลินิวส์. 2558. **อาหารยอดฮิต บั่นทอนชีวิตคนเมือง**. สืบค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2563. จากเว็บไซต์ <https://www.dailynews.co.th/>
- ทรูปลูกปัญญา. 2559. **วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการตัดเย็บเบื้องต้น**. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2563. จากเว็บไซต์ <https://www.trueplukpanya.com/>
- นาทานาม ไวยหงษ์. 2562. **พลัสไซส์**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563. จากเว็บไซต์ <https://www.vogue.co.th/fashion/article/plussizemode>
- บรรณาธิการความงาม. 2562. **7 ไอเท็มเสื้อผ้าคนอ้วน**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563. จากเว็บไซต์ <https://www.wongnai.com/beauty-tips/must-have-items-for-chubby-girl>
- ผู้จัดการออนไลน์. 2552. **ครั้งแรก “เนคเทค” เปิดตัว “มาตรฐานไซส์ไทย” พบคนไทยตัวโตขึ้น**
หญิงไทยเอวไม่คอด. สืบค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2563. จากเว็บไซต์ <https://mgronline.com/qol/detail/9520000021747>.
- ผู้จัดการออนไลน์. 2552. **เนคเทคเผยส่วนสัดคนไทยหญิงไร้อ้วน ชายสูงใหญ่ขึ้น**. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2563. จากเว็บไซต์ <https://mgronline.com/daily/detail/9520000021967>.
- วิชัย เทียนถาวร. 2562. **สังคมมนุษย์**. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2563 จากเว็บไซต์ https://www.matichon.co.th/columnists/news_1561244.
- วิชัย เอกพลากร. ม.ป.ป. **กังวลอ้วนลงพุง บ่อเกิดกลุ่มโรคร้าย**. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2563. จากเว็บไซต์ <https://med.mahidol.ac.th/commed/th/news/>
- ศูนย์ข้อมูลและข่าวสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง . 2562. **คนไทยวัยทำงานมีดัชนีมวลกายปกติ**. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2563. จากเว็บไซต์ <https://www.tcijthai.com/news/2019/>
- สำนักงานหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2549. **การแต่งกายไทย**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563. จากเว็บไซต์ <https://www.lib.ru.ac.th/journal/clothing.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุเมธ สุทธิประเสริฐพร. 2556. “การศึกษาความพึงพอใจในการใช้ผลิตภัณฑ์บรรเทาอาการระคายคอบของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
<https://www.smethailandclub.com/aec-2259-id.html>
- ไอแคนดิดช็อป. 2561. **ซื้อผ้าและลักษณะเนื้อผ้า**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563. จากเว็บไซต์
<http://www.icandidshop.com/article/20>
- Connie Wang. 2014. “The Problem With Plus Size”. **Refinery29**. Laurel Dawn Romeo, Young-A Lee. 2014. **Exploring apparel purchase issues with plus-size female teens**. Journal of Fashion Marketing and Management. pp.1-3.
- Natasha Sian Haswell. 2010. **Analysis and Conceptualization of Plus Size Fashion Online Shopping Motivations**. Doctor of Philosophy in the Faculty of Engineering and Physical Science School of Materials.
- Papadopoulou Constance และ Bazaki Eirini. 2019. Plus-Size Fashion: A Comparative Study of Southern vs.Northern European Perspectives on Fashion. **European Business & Management**, 2019, 5(2): 14-23.
- Vroom, Victor H. 1964. **Work and Motivation**. New York: John Wiley and Sons.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

หนังสือราชการประกอบการทำวิจัย

1. หนังสือราชการขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
2. หนังสือราชการขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ
3. หนังสือราชการขอเชิญสัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ส่วนสนับสนุนวิชาการ งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา โทร ๓๖๕๒

ที่ อว ๗๐๐๔.๑(๑๑)/๕ ๓๕๒๒

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน และแบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" โดยมี ดร.สุธาสินธุ์ บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรศ.ดร.จตุรงค์ เลหาพะเพ็ญแสงเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นผู้มีความสามารถเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบประเมินและแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของนางสาวนรากรปลั่งกลาง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๐๘ ส.ค. ๖๔ ๑๓:๒๔:๑๗ Non-PKI Server Sign-LN
Signature Code : NABBA-DgAQQ-AzADI-AQQBF

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ส่วนสนับสนุนวิชาการ งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา โทร ๓๖๙๒

ที่ อว ๗๐๐๔.๑(๑๑)/๕ ๓๕๒๑

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.ดร.สุวรรณา อินทร์น้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน และแบบสอบถาม นางสาวนรากร

ด้วย นางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" โดยมี ดร.สุชาติสินธุ์ บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ รศ.ดร.จตุรงค์ เล่าหะเพ็ญแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นผู้มีความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบประเมินและแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของนางสาวนรากรปลั่งกลาง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๐๘ ส.ค. ๖๔ เวลา ๑๕:๒๐:๕๔ Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code : MQAZA-DYARg-A3ADQ-AMgAy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ส่วนสนับสนุนวิชาการ งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา โทร ๓๖๙๒

ที่ อว ๓๐๐๔.๑(๑๑)/e ๓๕๒๐

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมิน และแบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" โดยมี ดร.สุชาติสินธุ์ บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ รศ.ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นผู้มีความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบประเมินแลแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของนางสาวนรากร ปลั่งกลาง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวัง จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านทำด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๐๘ ส.ค. ๖๔ ๖๓1 ๑๕๖๖๓๓๕ Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code : OAA1A-DIARA-AAADk-ARAAw

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๓๐๐๔/๒ ๓๔๘๗

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง เลขที่ ๓ ซอยจลองกรุง ๑
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัย

เรียน คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ด้วย นางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ
สภาพสตรีขนาดพิเศษ" โดยมี ผศ.ดร.สุธาสินธุ์ บุรีคำพันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.จตุรงค์
เลาหะเพ็ญแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่า ผศ.กมลภัทร์ รักสวน เป็นผู้
มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญ ผศ.กมลภัทร์ รักสวน เป็นผู้ผู้เชี่ยวชาญในการทำ
วิจัย ของ นางสาวนรากร ปลั่งกลาง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรงค์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ มิ.ย. ๖๖ (TSA) mC-mrLok Non-PU Secret Sign-IN

Signature Code: 0A33A-DEAR-BI ADU-AMU6E

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๑ ต่อ ๓๖๙๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร ๐๘๙-๖๙๙-๓๕๙๗

ยินดีเป็นผู้ให้คำปรึกษา
กมลภัทร์ รักสวน
๑๐ มีนาคม ๒๕๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๙๐๐๔/๕ ๒๕๘๘

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง เลขที่ ๓ ซอยฉลองกรุง ๓
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัย

เรียน คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ด้วย นางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับ
สภาพสตรีขนาดพิเศษ โดยมี ผศ.ดร.สุธาสินันท์ นูร์คำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรศ.ดร.จตุรงค์
เลาหะเพ็ญแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่า ดร.พิริยา สระมาลา เป็นผู้
มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญ ดร.พิริยา สระมาลา เป็นผู้เชี่ยวชาญใน
การทำวิจัย ของ นางสาวนรากร ปลั่งกลาง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านตอบกลับและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพงษ์ โพธิ์นทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ มี.ค. ๒๐๒๕ 14:17:51 Win/Low Non-PI Server Sign IN
Signature Code: NAWA-PMAMG-AZADk-Arj6E

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๕-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร ๐๘๔-๖๙๔-๓๕๙๗

๒๓ ๓๖
(ทนายพรินท์)

๑๒ มี.ค.๒๕๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔/๕ ๑๙๕๗

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง เลขที่ ๑ ซอยฉลองกรุง ๑
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัย

เรียน คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ด้วย นางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ" โดยมี ผศ.ดร.สุธาสินีน บุรีคำพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรศ.ดร.จตุรงค์ เลาะห์เพ็ญแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่า ดร.เกษม มานะรุ่งวิทย์ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญ ดร.เกษม มานะรุ่งวิทย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัย ของ นางสาวนรากร ปลั่งกลาง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๒๒ มี.ค. ๖๖ เวลา ๑๐:๓๖:๐๓ Non-PKI Server Sign-LN
Signature Code : RQA2A-EYAMw-AQADY-ARAA3

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๕-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร ๐๘๔-๖๕๔-๓๕๕๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔.๑(๑๑)/๔ ๔๙๔๔

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณกุลนิษฐ์ พงพานิชย์

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบเครื่องแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบเครื่องแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับคำตอบจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๒๕๖๔ (1/1) ๑๕๐๘๕๗ Non-PKI Server Sign-LN
Signature Code : MARCA-EQARO-BFAEE-AMwAz

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๔๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔/๔ ๔๙๕๐

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณชญชนก บาลโธสง

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดเตรียมทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๖๔ 12:11 ๑๕๐๐๒๑๑ Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code : QQAI1A-DEARA A5AEY AMQBG

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๕-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๔๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔/๕ ๔๙๕๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณสุภัชชา วังมะนาว

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดเตรียมทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๒๕๖๔ (๖๓) ๑๕๖๑๙๕๕ Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code : RAA3A/DUAMg-A3AEO-ARqBF

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๕-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๕๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔/๔ ๔๙๕๔

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณบุษปรีศว์ ปานทอง

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบกระดุมสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดเตรียมทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบกระดุมสำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๒๕๖๔ เวลา ๑๕:๑๓:๐๘ Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code : MWAwA-EIARg-AyADQ-AMAAZ

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๘๘๕-๔๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔/๕ ๔๙๕๕

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณอรพิมล โยทองยศ

ด้วยนางสาวอรพิมล โยทองยศ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดเตรียมทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๒๕ ๖๔ ๑๕๑๑๒๑๑ Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code : 00Ava-DIANw-BGADk-ACIABG

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๒๙-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๔๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๓๐๐๔/๕ ๔๙๕๖

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณพีรภรณ์ แก้วหนูนา

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๒๕๖๔ (187) ๑๕๕๑๑๕๘ Non-PKI Server Sign-LN
Signature Code : PQBGA/DMANg-BEAEY-AMwBD

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๔๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔/๕ ๔๙๕๗

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณเปี่ยมมกล พ่วงกลิ่น

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๖๔ (เวลา ๑๕:๓๖:๒๐) Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code: RQAWA-DQAGA-BDADQ-AMwBC

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๔๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔/๕ ๔๙๕๘

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณณัฐพร สุวานิช

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๓๒ ๒.๒. ๒๕ 11๒1 ๑๕๒๒๒๕๑ Non-PKI Server Sign-LN
Signature Code : QgA3A-EEAMq-A4AEY-ANqA1

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๕-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๕๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๐๔/๕ ๔๙๕๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณชนากานต์ สังข์แก้ว

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๖๔ ๗๕๓ ๑๕๖๐๔๖๖ Non-PKI Server Sign-LN

Signature Code : MQA3A-DcAMlv-BFAEM-AQABE

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๕-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๕๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๓๐๐๔/๔ ๔๙๕๒

คณะกรรมการอุดมศึกษาและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน คุณกัลยาณี อวดครอง

ด้วยนางสาวนรากร ปลั่งกลาง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ" เพื่อประกอบการจัดเตรียมทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ ไพรินทร์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดี

๑๒ ต.ค. ๖๔ 17:51 ๑๕:๑๐:๒๕ Non-FKI Server Sign-LN

Signature Code : NvBGA-EMAQq-BCADM-ARAA1

งานบริหารวิชาการบัณฑิตศึกษา
ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร ๐๒-๓๒๕๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒
โทรสาร ๐๒-๓๒๕๙-๘๔๓๖
ติดต่อนักศึกษา โทร๐๙๔-๔๘๕-๔๖๐๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย และ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบประเมินเพื่อหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ในการวิจัย (แบบตรวจสอบคุณภาพ)
2. แบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
4. แบบการทดสอบการใช้งานเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
5. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
6. ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับนิยามศัพท์ (Index of item Objective Congruence หรือ IOC)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ “ การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย
สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ”

ผู้วิจัย นางสาว นรากร ปลั่งกลาง

โทร 084-694-3597. E-mail : mooknaragon@Gmail.com

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร. สุธาสินี บุรีคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง

นำรับเครื่องมือวันที่.....

เอกสารประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คำโครงวิทยานิพนธ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นด้าน (Questionnaire) ด้านการออกแบบเครื่อง
ประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษเพื่อพัฒนาสู่การออกแบบ (Technique
Identification) เพื่อตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire)

ด้านการศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
เพื่อตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย
สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ผู้วิจัย นางสาว นรากร ปลั่งกลาง

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ผศ.ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง

คำชี้แจง แบบสอบถามความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อ
ประเมินกับนิยามศัพท์ (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) ชุดนี้เป็นแบบตรวจสอบ
แบบสอบถามเพื่อศึกษาหาแนวทางเรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย
สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิโปรดพิจารณาให้ระดับคะแนนตามที่ท่านเห็นความ
สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ ของแบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire)ด้านการ
เลือกเทคนิคที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาต่อ (Technique Identification) ตามระดับความคิดเห็นดังนี้

ระดับคะแนนที่ให้ความหมายดังนี้	
+1	แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับคำนิยามศัพท์
0	ไม่แน่ใจในคำถามนั้นสอดคล้องกับคำนิยามศัพท์
-1	แน่ใจในคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องรายการประเมินแต่ละข้อความความคิดเห็นของท่าน พร้อม
เขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน..... ประสพการณ์ในการทำงาน..... ปี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการประเมินเพื่อหาค่าความ
เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**แบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย
สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ**

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านช่วยแสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริง

ผู้วิจัย

นางสาว นรากร ปลั่งกลาง

หลักสูตร

ครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.ดร.จตุรงค์ เลาะห์เพ็ญแสง

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ
- 2) เพื่อออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 3) เพื่อทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
- 4) เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง: แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลในด้านปัญหา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ให้สัมภาษณ์

สัมภาษณ์เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.เวลา.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุลของผู้สัมภาษณ์.....

สถานที่ทำงาน.....

(1) น้ำหนัก..... ส่วนสูง..... รอบอก..... ต้นแขน.....

รอบเอว..... สะโพก..... ต้นขา.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในด้านปัญหาของสุขภาพสตรีขนาดพิเศษ

2.1 ปัญหาด้านสรีระของท่านสุขภาพสตรีขนาดพิเศษที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 จุดบกพร่องส่วนไหนในสรีระของสุขภาพสตรีขนาดพิเศษที่เป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตประจำวันบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 สรีระของสุขภาพสตรีขนาดพิเศษส่วนไหนที่เป็นอุปสรรคในการสวมใส่เสื้อผ้าบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวทางหรือแนวความคิดเห็นอย่างไรในการแก้ปัญหาจุดบกพร่องในร่างกายของ
สุภาพสตรีขนาดพิเศษบ้างหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 ผู้ให้สัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี
ขนาดพิเศษบ้างหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ให้สัมภาษณ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire)

ของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษของ
หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย

สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ผู้วิจัย นางสาว นรากร ปลั่งกลาง

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.ดร.จตุรงค์ เล้าหะเพ็ญแสง

คำชี้แจง : พิจารณาการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษเพื่อการ
ออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย ในภาพร่างแต่ละรูปแบบตามลำดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ
ของท่าน โดยแบบประเมินชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วยเนื้อหาของแบบประเมินดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire) ด้านการออกแบบเครื่องประกอบ
การแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม : โปรดกรอกข้อมูลของท่าน

1. ชื่อ.....นามสกุล.....

2. ตำแหน่ง.....

3. สถานที่ทำงาน.....

4. ประสบการณ์ในการทำงาน..... ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire) ด้านการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย
สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องรายการ
ประเมินที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire) ด้านการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องรายการ ประเมินที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	รายการพิจารณา แบบร่างรูปแบบผลิตภัณฑ์	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		+1 เหมาะสม	0 ไม่แน่ใจ	-1 ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1	ด้านการใช้งาน				
	1.1 สวมใส่สะดวกสบาย ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่				
	1.2 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง				
	1.3 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระชับรัด				
	1.4 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม				
2	ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน				
	2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพ ของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม				
	2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและ สอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรี ขนาดพิเศษ				
	2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ ใช้สอย				
3	ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว				
	3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสม ในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่ง กาย				
	3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่ สบาย				
	3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการพิจารณา แบบร่างรูปแบบผลิตภัณฑ์	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		+1 เหมาะสม	0 ไม่แน่ใจ	-1 ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
	3.4 เนื้อผ้าไม่ละลายเครื่องต่อผ้าผู้สวมใส่				
	4.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม				
4	ด้านการออกแบบ				
	4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรงเหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม				
	4.2 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสุภาพ				
	4.3 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

วันที่

ผู้ทรงคุณวุฒิ
ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง
นางสาว นรากร ปลั่งกลาง
(ผู้วิจัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินการทดสอบการใช้งานเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย

สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ผู้วิจัย นางสาว นรากร ปลั่งกลาง

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สุธาสิณี บุรีคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.ดร.จตุรงค์ เลาะห์เพ็ญแสง

คำชี้แจง : พิจารณาผลงานต้นแบบของเครื่องประกอบการแต่งกาย การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ในแต่ละรูปแบบตามระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆของท่าน โดยแบบประเมินชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วยเนื้อหาของแบบประเมิน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบประเมินการทดสอบการใช้งานเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(1) อายุ

20-30ปี 31-40 ปี 41- 50 ปี 51-60 ปี

(2) อาชีพ

นักเรียน/นักศึกษา พนักงานบริษัท ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อาชีพอิสระ ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ โปรดระบุ.....

(3) รายได้ (ต่อเดือน)

ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000-10,000 บาท/เดือน

10,001-15,000 บาท/เดือน 15,001-20,000 บาท/เดือน

20,001-25,000 บาท/เดือน 25,001บาท/เดือน ขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบประเมินการทดสอบการใช้งานเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (√) ลงในช่องรายการ ประเมินที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบประเมินการทดสอบการใช้งานเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (√) ลงในช่องรายการ ประเมินที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี

ขนาดพิเศษ

หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย

สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ผู้วิจัย นางสาว นรากร ปลั่งกลาง

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.ดร.จตุรงค์ เล้าหะเพ็ญแสง

คำชี้แจง : พิจารณาผลงานต้นแบบของเครื่องประกอบการแต่งกาย การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ ในแต่ละรูปแบบตามระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆของท่าน โดยแบบประเมินชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วยเนื้อหาของแบบประเมิน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(1) อาชีพ

- () นักเรียน/นักศึกษา () พนักงานบริษัท () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() อาชีพอิสระ () ธุรกิจส่วนตัว () อื่นๆ โปรดระบุ.....

(2) รายได้ (ต่อเดือน)

- () ต่ำกว่า 5,000 บาท () 5,000-10,000 บาท/เดือน
() 10,001-15,000 บาท/เดือน () 15,001-20,000 บาท/เดือน
() 20,001-25,000 บาท/เดือน () 25,001บาท/เดือน ขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (√) ลงในช่อง
รายการประเมินที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (√) ลงในช่อง
รายการประเมินที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	รายการพิจารณา แบบร่างรูปแบบผลิตภัณฑ์	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		+1 เหมาะสม	0 ไม่แน่ใจ	-1 ไม่เหมาะสม	
1	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านการใช้งาน				
	1.1 สวมใส่สะดวกสบาย				
	1.2 ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่				
	1.3 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง				
	1.4 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระชับรัด				
	1.5 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม				
2	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน				
	2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับ ผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม				
	2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ				
	2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย				
3	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกาย ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว				
	3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการ นำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย				
	3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการพิจารณา แบบร่างรูปแบบผลิตภัณฑ์	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		+1 เหมาะสม	0 ไม่แน่ใจ	-1 ไม่เหมาะสม	
	3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน				
	3.4 เนื้อผ้าไม่ละลายคายเครื่องต่อผ้าผู้สวมใส่				
	4.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม				
4	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ				
	4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม				
	4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย				
	4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสวยงาม				
	4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ

(.....)

วันที่.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

นางสาวนรากร ปลั่งกลาง (ผู้วิจัย)

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับนิยามศัพท์ (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) จากแบบสอบถามความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire)ของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		N1	N2	N3	Average
1	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านการใช้งาน				
	1.1 สวมใส่สะดวกสบาย ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่	1	1	0	0.67
	1.2 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	1	1	1	1.00
	1.3 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระชับรัด	1	1	1	1.00
	1.4 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม	1	1	1	1.00
2	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน				
	2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับ ผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	1	1	1	1.00
	2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ	1	1	1	1.00
	2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้ สอย	1	1	1	1.00
3	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกาย ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว				
	3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมใน การนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	1	1	1	1.00
	3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความนุ่มสบาย	1	1	1	1.00
	3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	1	1	1	1.00
	3.4 เนื้อผ้าไม่ละลายเครื่องต่อผ้าผู้สวมใส่	1	1	1	1.00
	4.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่ง กายมีความสวยงาม และเหมาะสม	1	1	1	1.00
4	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่ง กายที่นำมาใช้ในการออกแบบ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		N1	N2	N3	Average
	4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับ ผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	1	1	-1	0.33
	4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้ สอย	1	1	0	0.67
	4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสุภาพ	1	1	0	0.67
	4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	1	1	1	1

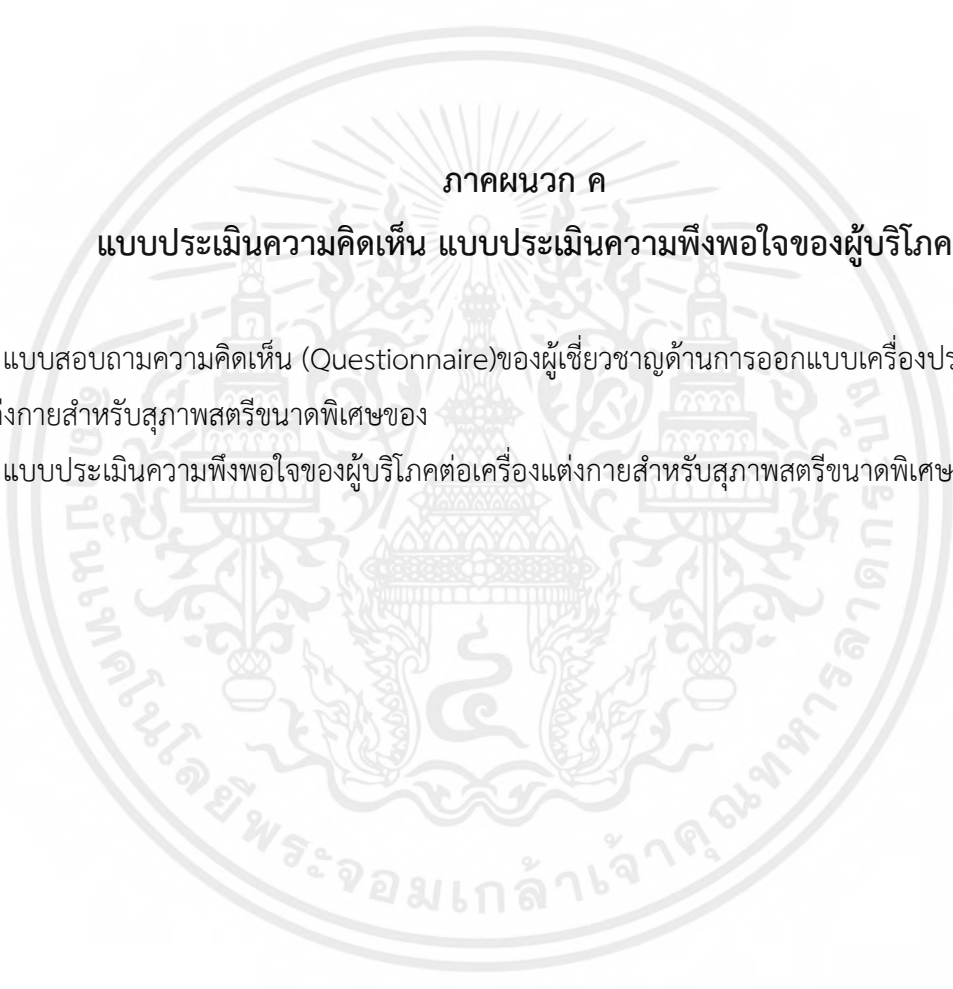
ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับนิยามศัพท์ (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) จากแบบสอบถามความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อ เครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		N1	N2	N3	Average
1	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่ง กายด้านการใช้งาน				
	1.1 สวมใส่สะดวกสบาย ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่	1	1	0	0.67
	1.2 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง	1	1	1	1.00
	1.3 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระชับรัด	1	1	1	1.00
	1.4 สีสนที่ใช้มีความเหมาะสม	1	1	1	1.00
2	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่ง กายด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน				
	2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับ ผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	1	1	1	1.00
	2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ	1	1	1	1.00
	2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้ สอย	1	1	1	1.00
3	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่ง กาย ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		N1	N2	N3	Average
	3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย	1	1	1	1.00
	3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความนุ่มสบาย	1	1	1	1.00
	3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน	1	1	1	1.00
	3.4 เนื้อผ้าไม่ละลายเครื่องต่อผ้าผู้สวมใส่	1	1	1	1.00
	4.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม	1	1	1	1.00
4	ความพึงพอใจในเครื่องประกอบการแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ				
	4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับ ผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม	1	1	-1	0.33
	4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย	1	1	0	0.67
	4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสุภาพ	1	1	0	0.67
	4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ	1	1	1	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The seal of Rajabhat Buriram University is a large, circular emblem in the background. It features a central crown-like structure with a sunburst above it, flanked by two figures. The text around the seal includes 'มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์' at the top and 'พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง' at the bottom.

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความคิดเห็น แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค

1. แบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire)ของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษของ
2. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

แบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire)

การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย
สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ผู้วิจัย นางสาว นรากร ปลั่งกลาง

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สุธาสินี บุรีคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สรีระของสตรีขนาดพิเศษ
2. เพื่อออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับปรับสรีระของสตรีขนาดพิเศษ
3. เพื่อทดสอบการใช้งานของเครื่องประกอบการแต่งกายสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
4. เพื่อวิเคราะห์ผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสุภาพขนาด

พิเศษ

คำชี้แจง : แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และคำแนะนำ เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษโดยแบบประเมินชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนประกอบไปด้วยเนื้อหาของแบบประเมิน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อภาพร่างเครื่องประกอบการแต่งกาย สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ (Sketch Design)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. ตำแหน่ง.....
3. สถานที่ทำงาน.....
4. ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 : แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อภาพร่าง (Sketch Design) การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ความคิดเห็น (Questionnaire) สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : แบบสอบถามด้านความคิดเห็นที่มีต่อภาพร่าง (Sketch Design) การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษโปรดทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องระดับค่าความคิดเห็นที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่สุด ในแต่ละข้อคำถาม

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ประเภทผลิตภัณฑ์.....

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น														
		รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	ด้านหน้าที่ใช้สอย (Function)															
	1.1 สวมใส่สะดวกสบาย															
	1.2 ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่															
	1.3 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง															
	1.4 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด															
	1.5 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น														
		รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.	ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน															
	2.1 ขนาดสัดส่วนและรูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม															
	2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสภาพสตรีขนาดพิเศษ															
	2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย															
3	ด้านเนื้อผ้า พื้นผิว															
	3.1 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย															
	3.2 พื้นผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย															
	3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน															
	3.4 เนื้อผ้าไม่ระคายเคืองต่อผ้าผู้สวมใส่															
	3.5 พื้นผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงามและเหมาะสม															

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น														
		รูปแบบที่ 1					รูปแบบที่ 2					รูปแบบที่ 3				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4	ด้านการออกแบบ															
	4.1 ขนาดสัดส่วนและรูปทรง เหมาะสมกับผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม															
	4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย															
	4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสุภาพ															
	4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ															

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)
(.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี

ขนาดพิเศษ

หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาและการออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย

สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ผู้วิจัย นางสาว นรากร ปลั่งกลาง

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สุธาสิณี บุรีคำพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง

คำชี้แจง : พิจารณาผลงานต้นแบบของเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
ในแต่ละรูปแบบตามระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆของท่าน โดยแบบประเมินชุดนี้แบ่งออกเป็น 3
ตอน ประกอบด้วยเนื้อหาของแบบประเมิน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเครื่องประกอบการแต่งกาย
สำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(1) อาชีพ

- () นักเรียน/นักศึกษา () พนักงานบริษัท () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() อาชีพอิสระ () ธุรกิจส่วนตัว () อื่นๆ โปรดระบุ.....

(2) รายได้ (ต่อเดือน)

- () ต่ำกว่า 5,000 บาท () 5,000-10,000 บาท/เดือน
() 10,001-15,000 บาท/เดือน () 15,001-20,000 บาท/เดือน
() 20,001-25,000 บาท/เดือน () 25,001บาท/เดือน ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง
รายการประเมินที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามทำการพิจารณา โดยใส่หมายเลขเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง
รายการประเมินที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		ประเภทผลิตภัณฑ์.....				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านหน้าที่ใช้สอย (Function)					
	1.1 สวมใส่สะดวกสบาย					
	1.2 ยืดหยุ่นตามรูปร่างของผู้สวมใส่					
	1.3 มีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง					
	1.4 เรียบง่าย รวดเร็ว และกระทัดรัด					
	1.5 สีสันทันที่ใช้มีความเหมาะสม					
2.	ด้านรูปแบบและรูปทรง ขนาดสัดส่วน					
	2.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับ ผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม					
	2.2 ขนาดสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้อง กับสรีระของสุภาพสตรีขนาดพิเศษ					
	2.3 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้ สอย					
		ระดับความคิดเห็น				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการประเมิน	ประเภทผลิตภัณฑ์.....				
		5	4	3	2	1
3	ด้านเนื้อผ้า พันผิว					
	3.1 พันผิวของเนื้อผ้ามีความเหมาะสมในการนำมาทำเครื่องประกอบการแต่งกาย					
	3.2 พันผิวของเนื้อผ้ามีความสวมใส่สบาย					
	3.3 รอยต่อของเนื้อผ้าเรียบเนียน					
	3.4 เนื้อผ้าไม่ละลายเครื่องต่อผ้าผู้สวมใส่					
	3.5 พันผิวโดยรวมของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีความสวยงาม และเหมาะสม					
4	ด้านการออกแบบ					
	4.1 ขนาดสัดส่วนและ รูปทรง เหมาะสมกับ ผู้สวมใส่ทำให้บุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดูดี และสง่างาม					
	4.2 รูปทรงมีความเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย					
	4.3 โทนสีที่ในการออกแบบมีความสุภาพ					
	4.4 เนื้อผ้าที่เหมาะสมในการออกแบบ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)
(.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

ผลงานการออกแบบและการเขียนแบบเพื่อการผลิต

1. เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

- แผ่นกระชับหน้าท้อง
- กระชับต้นแขน
- กางเกงกระชับต้นขา
- เสื้อกระชับต้นแขนและหน้าท้อง
- ชุดด้านนอก

ภาพที่ ง.1 เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
(ผลิตภัณฑ์แผ่นกระชับหน้าท้อง)
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.2 เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ (กระชับต้นแขน)

ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.3 เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ (กางเกงกระชับต้นขา)
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.4 เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
(เสื้อกระชับข้างต้นแขนและหน้าท้อง)
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.5 เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ (ชุดด้านนอก)

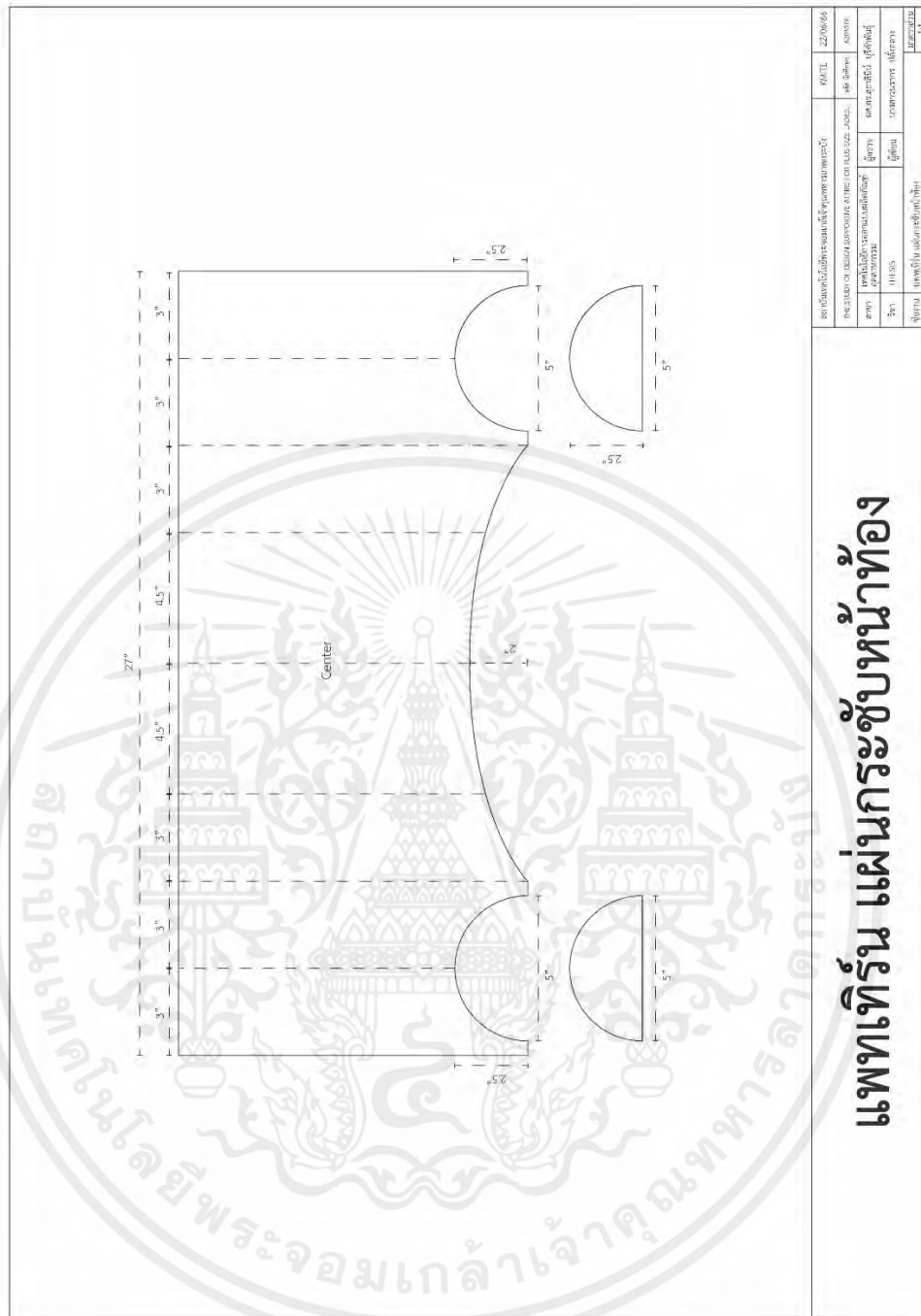
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ง.6 เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

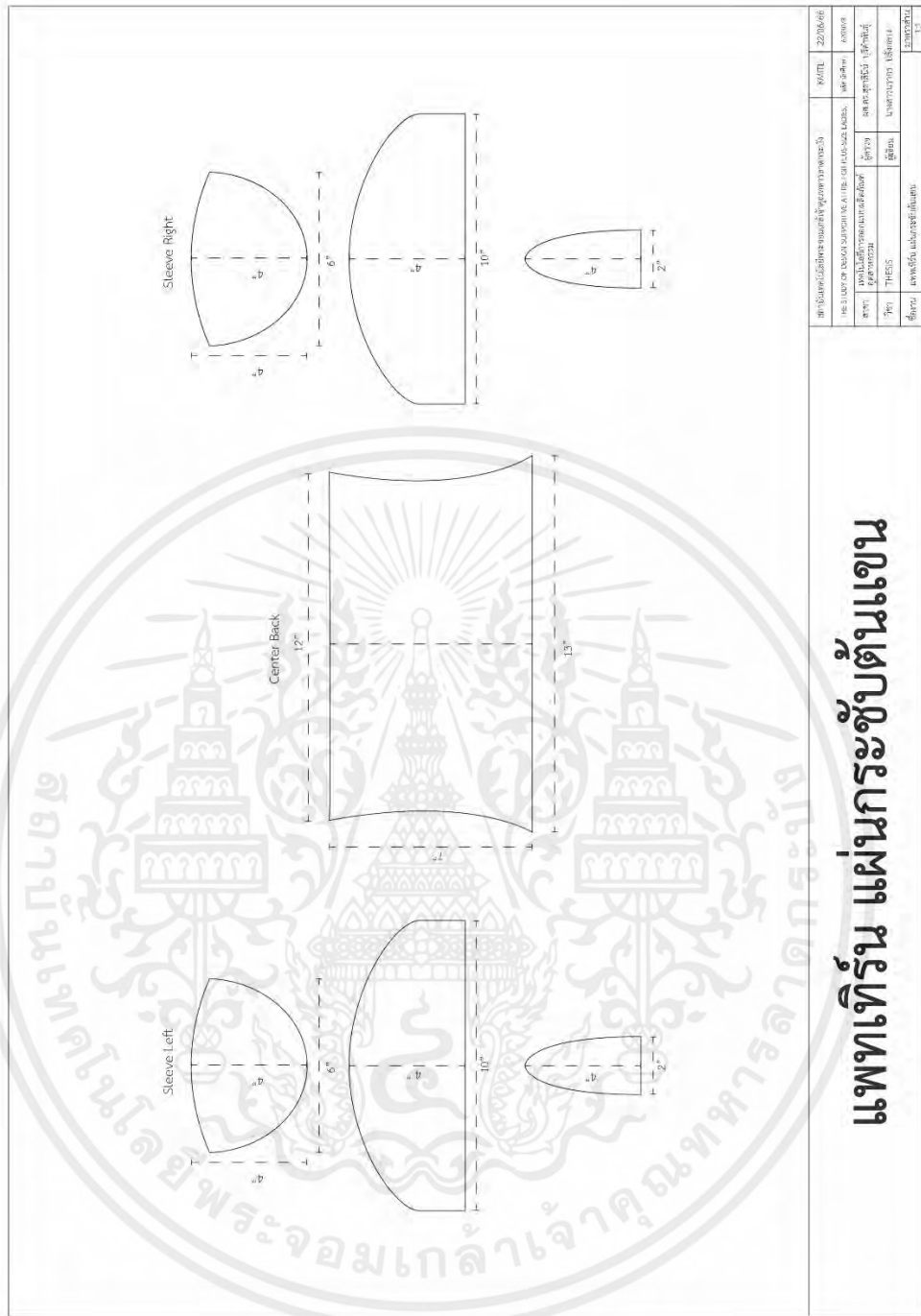

ภาพที่ ง.7 การเขียนแบบเพื่อการผลิต เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ

(ผลิตภัณฑ์แผ่นกระดาษหน้าท้อง)

ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

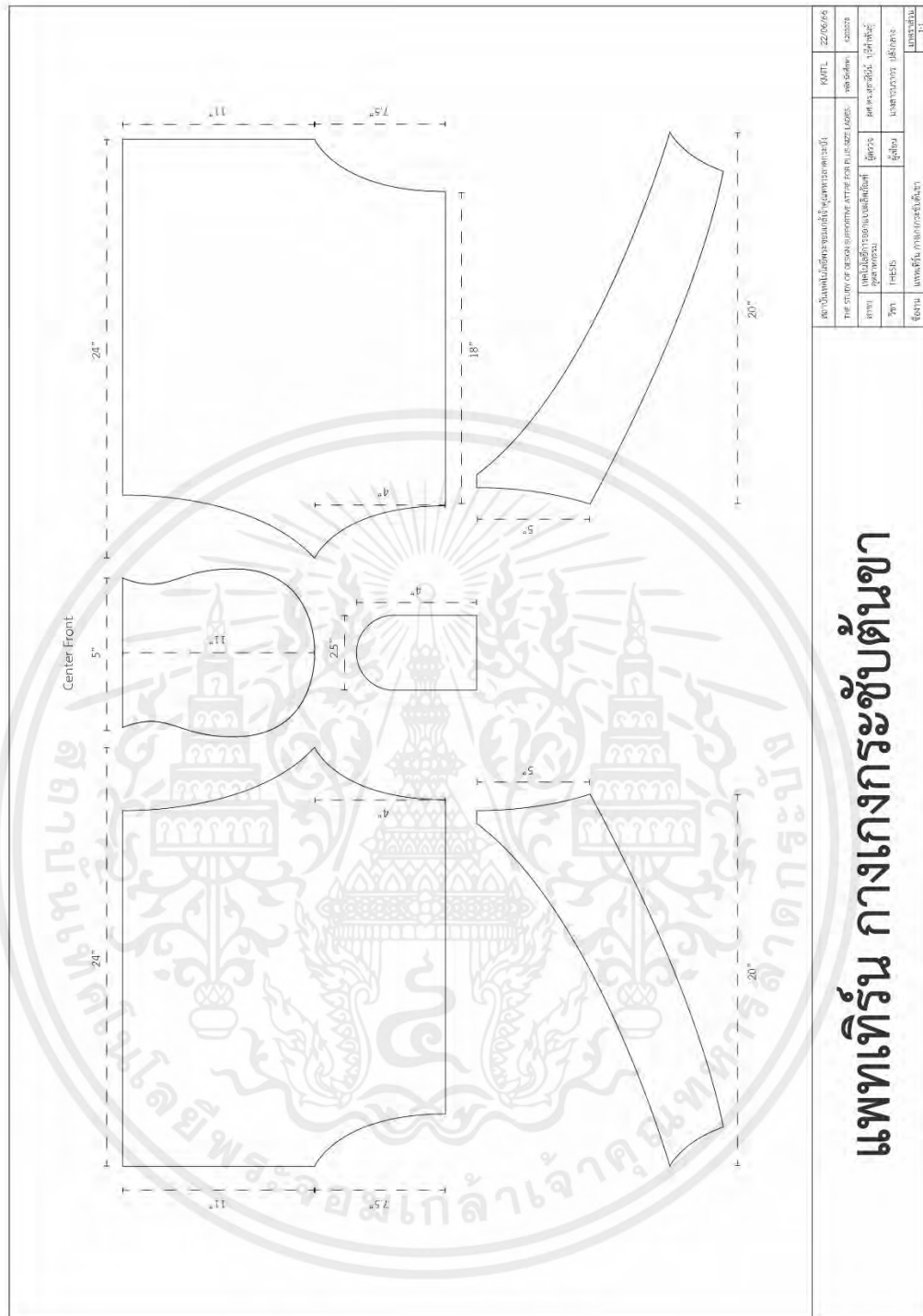
แพทเทิร์น แผ่นกระซับต้นแขน

สาขาวิชา	คณะศิลปกรรมศาสตร์	ภาควิชา	ออกแบบ
ชื่อรายวิชา	THES	ชื่อรายวิชา	THES
ชื่อผู้จัดทำ	นางสาว นงนุช นนทกุล		
ชื่อรุ่น	รุ่นที่ 1		

ภาพที่ ๑.8 การเขียนแบบเพื่อการผลิต เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ (กระซับต้นแขน)

ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

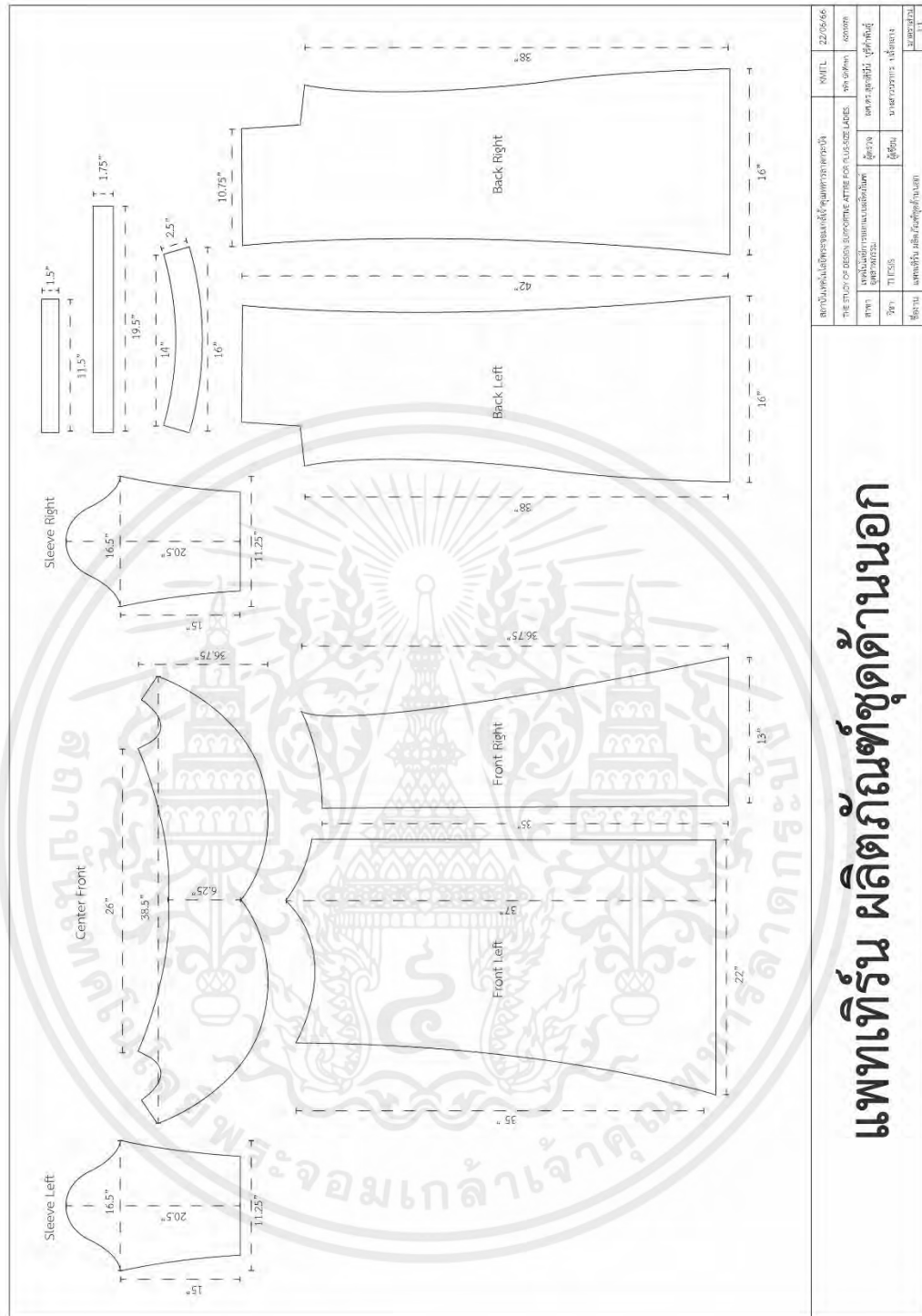
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	KMITL	22/06/66
THE RAJABHAT BURAPHAJOMKULKORNRAJABHAT UNIVERSITY	KMITL	22/06/66
สาขา คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	สาขาวิชา	สาขาวิชา
วิชา วัสดุศาสตร์	ผู้สอน	ผู้สอน
ชื่องาน งานเขียนแบบเครื่องนุ่งห่มพิเศษ	ชื่อเรื่อง	ชื่อเรื่อง
ชื่อคน นายสมชาย ใจดี	ชื่อเรื่อง	ชื่อเรื่อง

แพทเทิร์น กางเกงกระชับต้นขา

ภาพที่ ง.9 การเขียนแบบเพื่อการผลิต เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ
(กางเกงกระชับต้นขา)

ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันส่งเสริมและส่งเสริมวิชาชีพ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	MITL	22/2566
THE STUDY OF DESIGN ECONOMIC ATTIRE FOR PLUS SIZE LADIES	นางสาว สุภาวดี	นางสาว สุภาวดี
นางสาว สุภาวดี	นางสาว สุภาวดี	นางสาว สุภาวดี
นางสาว สุภาวดี	นางสาว สุภาวดี	นางสาว สุภาวดี
นางสาว สุภาวดี	นางสาว สุภาวดี	นางสาว สุภาวดี

แพทเทิร์น ผลิตภัณฑ์ชุดด้านนอก

ภาพที่ ง.11 การเขียนแบบเพื่อการผลิต เครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีขนาดพิเศษ (ชุดด้านนอก)

ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ
ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลประกอบการทำวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.1 ผู้วิจัยลงพื้นที่ตลาดผ้า จงสถิตย์ จังหวัดสมุทรสาคร
 ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2565

ภาพที่ จ.2 ผู้วิจัยลงพื้นที่ตลาดผ้า จงสถิตย์ จังหวัดสมุทรสาคร
 ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.3 ผู้วิจัยลงพื้นที่ร้านยากรองสุขศรีแปดริ้ว
ร้านสุขศรี แปดริ้ว 161/3-4 ถ.สุทธิสาร แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

ภาพที่ จ.4 ผู้วิจัย และคุณสุขศรี ใจเอื้อ (เจ้าของร้านยากรอง สุขศรี กรุงเทพฯ)
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.5 ผู้วิจัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลภัทร์ รักสวน อาจารย์ ประจำสาขาวิชาออกแบบ
สิ่งทอและแฟชั่น คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

ภาพที่ จ.6 ผู้วิจัย และดร.พีรยา สระมาลา ประจำสาขาวิชาออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ
ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.7 ผู้วิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลภัทร์ รักสวน
 ดร.พีรยา สระมาลา ประจำสาขาวิชาออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น
 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ
 ที่มา : นรากร ปลั่งกลาง. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวนรากร ปลั่งกลาง
วัน-เดือน-ปีเกิด	24 มกราคม พ.ศ.2539
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	94 ถนนเฉลิมพระเกียรติร.9 แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการศึกษา	
ปีการศึกษา 2550	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกฤตศิลป์วิทยา กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2553	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2556	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพรตพิทยพยัต กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2562	สำเร็จการศึกษาระดับครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2565	สำเร็จการศึกษาระดับครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้